

DHKC GERİLLA

SAYI: 10/ Mart 2017

Kurtuluşa Kadar Savaş!

DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı Yayın Organıdır.

Tarihin Sorusu:

3 Silahsız Gerilla Ne Yapabilir?

Leylaların Cevabı:

Gidip Yerin Yedi Kat Dibinden Çıkarır
Silahlarını, Yoldaşlarının Hesabını Sorar,
Halkın Adaleti Qur, Dağlarda UMUT'u Büyütür

İçindekiler

Savaşı Yerin Yedi Kat Altından
Çıkardığımız Silahlarla Sürdürüyoruz 3

**HERKESİN SİLAHLARI BETONLARA
GÖMDÜĞÜ BİR DÖNEMDE SAVAŞMAYA
DEVAM ETME İRADESİ BİZİMDİR**

Kürdistan'da Kurtuluşa Kadar Savaş 7

**AMERİKAN İŞBİRLİKÇİLİĞİ HİÇBİR
HALKI KURTULUŞA GÖTÜREMEZ**

Faşizm ve Savaş Gerçeği 11

Fidel Castro
İki Ses Bir Biyografi 14

Sierra Maestra'da Granma - Alegria de Pio -
İlk zaferler - Çarpışmalar sırasında Che -Raül ve
Camilo - Savaş stratejisi - Batista'nın yenilgisi
Devrimin zaferi

Gerillanın Patikası 16

**SİLAHSIZ 3 GERİLLA NE YAPABİLİR?
Devrim Yapabilir**

Şiir 19

Kuşatmalarda Tarih Yazıldı

Onur'dan Oğuz'a Geleneklerimiz 21

Gerillanın Afişi 24

Anlatım 25

Çemişgezek Arasor Şehitlerimiz

Dayı ve Gerilla 25

Gerillanın Günlüğü 26

**CEPHE GERİLLASI,
HER ŞART VE KOŞULDA,
İKTİDAR ATEŞİYLE YANIP
TUTUŞAN, BU ATEŞLE SAVAŞAN
KAHRAMANLAR KUŞAĞIDIR**

Şehitlerimiz Diyor ki 28

**Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi
Açıklama: 466 29**

Dağların Şahanı OĞUZ'dan Yoksul mahalle-
rin Şahanlarına Tüm halk çocukları sizden
hesap sormaya devam edecek

**Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi
Açıklama: 467 34**

Leyla Aracı, Mahir Bektaş ve Oğuz Meşe...
Onlar Savaş Koşullarının Teslim Alamadığı
Gerillalarımızdır

**Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi
Açıklama: 468 40**

Leyla Aracı, Mahir Bektaş ve Oğuz Meşe...
Onlar Savaş Koşullarının Teslim Alamadığı
Gerillalarımızdır

**Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi
Açıklama: 469 50**

Dayandık Zulmün Kapısına Yıktık Korku
Kalelerini

**Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi
Açıklama: 470 57**

Leyla Aracı, Mahir Bektaş ve Oğuz Meşe...
Onlar Savaş Koşullarının Teslim Alamadığı
Gerillalarımızdır

Gerillanın Sırt Çantası 65

SAVAŞI YERİN YEDİ KAT ALTINDAN ÇIKARDIĞIMIZ SİLAHLARLA SÜRDÜRÜYORUZ

Savaşmak ideolojik bir tercihtir. İki düşman güç arasındaki bu iradeyi Kabul ettirme sürecinin bütününe hakim olan en güçlü etken ideolojidir. İki sınıf var, ezenler ve ezilenler, sömürenler ve sömürülenler, 3.5 milyar yoksul ve bu yoksulların hepsinin toplamından daha fazla gelire sahip olan 8 kişi. Halklarla emperyalizm arasındaki savaş, 3.5 milyar ile bu 8 kişi arasındadır.

Çünkü çatışan 3.5 milyar yoksul ve bu 8 kişinin çıkarlarıdır. Savaş, bu 3.5 milyar yoksul ve 8 kişinin çıkarlarının savaşıdır.

Bu iki sınıfın toplumsal konumları gereği oluşan ideolojileri, yani yaşam biçimleri vardır. Halkın ideolojisi, yosulluğun, açlığın, ezilmişliğin ve buna karşı öfke ve kini, örgütlenmeyi içinde taşır.

Sömürücü 8 kişinin ideolojisi ise, çıkarlarını koruyabilmek için, sömürdüklerine karşı şiddeti, baskıyı, yozlaşmayı, çürümeyi, bireyciliği ve bencilliği içinde taşır.

Savaş esas olarak bu ideolojilerin savaşıdır. İdeoloji yaşam biçimi dedik, iki sınıfın kendi ekonomik durumlarına, kültür-

lerine, ahlaklarına, politikalarına göre şekillenen ideolojileri yani yaşam biçimleri vardır. Bir taraf kendi ideolojisini diğer tarafa kabul ettirdiğinde kendi yaşam biçimini de kabul ettirmiş olur. Bu durumda savaşma nedeni ortadan kalkar.

FARC (Kolombiya Silahlı Devrimci Hareketi) silahlarını

HERKESİN
SİLAHLARI
BETONLARA
GÖMDÜĞÜ BİR
DÖNEMDE
SAVAŞMAYA
DEVAM ETME
İRADESİ BİZİMDİR
ÇÜNKÜ BİZ
İDEOLOJİK
SAVAŞTA
HİÇ YENİLMEDEK!

teslim etti. Ülkemizde PKK emperyalizmin siyasi ideolojik üstünlüğünü kabullenerek, Amerikan emperyalizminin kara gücü olmayı kabullendi. MLKP ise PKK'nın ardına takılarak ülkedeki savaşı terketti. MKP ve TİKKO ise artık düşmana tek bir taş bile atamaz durumda. Neden?

Tüm bunların altında yatan tek bir şey vardır İDEOLOJİK YENİLGİ.

Nedir ideolojik yenilgi?

İdeolojik yenilgi, sözde ne savunulursa savunulsun, pratikte savaşmamaktır.

Emperyalizme ve faşizme karşı direnmemek, bir tek taş atmayı bile göze almamaktır. OHAL var diyerek gerilla cenazelerini ortada bırakmaktır.

Dağlarda yıllarca gezip tek bir eylem örgütlememek, MKP gibi kitlesel olarak silahlarla birlikte teslim olmaktır.

Silahlı 24 gerillanın silahlarıyla birlikte teslim olması ülkemiz tarihinde bir ilktir. MKP'nin dünya devrimine bunun dışında verdiği bir ilk bugüne kadar yaşanmamıştır. Bu teslimiyet ülkemizde yaşanan bir ilktir ve kökü 19 Aralık Hapishaneler Katliamı'na ve bütün olarak tecrite karşı mücadele sürecine dayanır.

Direnışı terkedendenler, yanı başlarında şehitler verilirken sessiz kalıp izleyenler, kendilerini korumak için her türlü saldırıyı kabul edip uzlaşanlar, teslimiyetçiliği günden güne beyinlerinde büyüttüler. Uzlaşmacılık ve teslimiyetçilik bir kurtur. Bu kurt düzenin pisliklerinde ortaya çıkar ve kendisine karşı korunmayan,

onunla savaşmayan herkese bulaşır. Kurt kemirgendir, günden güne, yavaş yavaş hissettirmeden kemirmeye devam eder ve bir bakmışsın ki, koca bir çınar çürümüş ve ufak bir rüzgara dahi dayanıksız hale gelmiş. Solun genel tablosu budur. Bugün AKP iktidarı, saldırılarını, bütün olarak halkı teslim almaya yöneltmişken, ülkemiz solu hemen hemen tek bir taş atmamaktadır. Bırakın silahlı mücadeleyi, silahlı mücadele üzerine onlarca sayfalık ahkamlar kesenler, tek bir demokratik eylem dahi örgütleyemez hale gelmişler, yasal dergilerini dahi çıkaramaz durumdadırlar. Bu güvensizliktir, savaşamamanın, en küçük bir demokratik hak alma eylemini dahi örgütlemekten kaçmanın tek nedeni kendine, halka ve devrimci ideolojiye güvensizliktir. Gerilla hareketi olduğunu savunarak, dağlarda tek bir eylem yapmadan gezenler, halkı örgütlemek için emek harcamayıp, bütün zamanını mağaralarda, sınığaklarda geçirenler, silahlarını bile yanlarında taşımayanlar gerilla hareketi olamazlar, savaş örgütü olamazlar. Çünkü savaşmak, savaşmak için karar almak, savaş örgütü olmak ideolojik bir karardır. Geçmişin, özellikle de 2000 Ölüm Orucu sürecinin ideolojik yenilgisiyle hesaplaşılmadan, bu teslimiyet sürecinin ideolojik nedenleriyle örgütsel ve ideolojik olarak hesaplaşılmadan, savaşı yürütmü kararı alınamaz. Bırakın savaşı yürütme kararını, şehitlerinizin cenazelerini dahi sahiplenme cüreti gösteremezsiniz. PKK emperyalizme ve oligarşiye karşı savaşma kararı alamaz, her türlü kararı geçici, dönemsel ve esas olarak da uzlaşmaya yöneliktir. Çünkü; milliyetçidir ve milliyetçilik bir burjuva ideolojisidir. 1990'larda

bayraklarından orak çekici çıkararak ve ABD'ye "Ortadoğu'daki çıkarlarınıza karşı değiliz", NATO'ya "gelsin çözsün" çağrılarını yaparak, SİYASİ VE İDEOLOJİK ÖNDERLİĞİNİ EMPERYALİZMİN YÜRÜTTÜĞÜ UZLAŞMA, TASFİYE VE TESLİMİYET sürecine girdiler.

Bu nedenle Kürt Milliyetçi Hareket emperyalizme ve faşizme karşı savaşamaz.

Savaşmak Emperyalizmin Ve Faşizmin İktidarını Hedeflemektir

Savaşmak ne demektir?

Burada Leyla komutanın sorusunu tekrarlayalım. "Yaralı, yanıklar içinde ve silahsız 3 gerilla ne yapabilir?"

Bu soruya iki cevap verilebilir. Birini Leyla komutan ve beraberindeki iki savaşçı savaşarak vermişlerdir. İkincisini ise, yaralı olmadıkları ve silahları olduğu halde 24 MKP'li "gerilla" vermiştir.

Bu soruya cevaplardan birini, 83 kişiyle başladıkları yolculukta, 12 kişi ve 7 tüfekle kalmalarına rağmen savaşmaya devam eden Kübalı devrimciler vermiştir. İkincisini ise 11 bin gerilla gücü ve silahlarına rağmen teslim olan FARC vermiştir.

Yani ortada iki tavır vardır. Silahlı devrim hareketi olduğunu savunan ancak pratikte şekillenen iki farklı tavır. Bu iki farklı tavrı belirleyen ideolojidir.

İdeoloji yaşam biçimidir, şekil verir, birleştirir.

Bu durumda ideoloji, bir örgütün kararlarında ve mücadele tarzında temel belirleyici etkidir. Savaşıp savaşmayacağınıza, nasıl savaşacağınıza, hangi araçlarla savaşacağınıza ve kimlere karşı savaşacağınıza karar verir.

Biz savaşamazlar derken, emperyalizme ve faşizme karşı

iktidar mücadelesi yürütemeyeceklerini, emperyalizmin ve faşizmin iktidarını hedefleyen bir savaş yürütemeyeceklerini söylüyor. Nitekim, “çıkarlarına karşı değiliz”, “biz ABD’ye ne yapmışız ki bizi düşman ilan ediyor”, “bir tavuğuna bile kıst demedik” söylemleri bu ideolojik tavrın göstergesidir.

Biz tarihin ve Marksist-Leninist bilimin ışığında bu tespitleri yapıyoruz. Emperyalistler de bu gerçeğin farkındalar, onlar da savaşın esas olarak ideolojik alanda olduğunu biliyorlar ve bu nedenle de saldırılarını bu alanda yoğunlaştırıyorlar.

Diyoruz ki; Savaş önce beyinlerde kazanılır veya kaybedilir. Eğer beyninizde savaş kaybetmemişseniz, yani eninde sonunda kazananın devrim olacağını, hallıkların eninde sonunda emperyalizmin egemenliğine son vereceğini biliyorsanız, sosyalizmin kapitalizm karşısındaki zaferinin mutlak ve tarihsel ve toplumsal bir zorunluluk olduğunu biliyorsanız ve inanıyorsanız, bu bilinçle savaşıyorsanız, savaş asla kaybetmezsiniz.

Savaşı sadece askeri bir hareket olarak anlayanlar, zaferi veya yenilgiyi askeri alanla sınırlayanlar asla savaşıma gücü bulamazlar.

Çünkü savaşın askeri biçimi, onun sadece bir yönüdür. Belirleyici yönlerindendir ancak tek başına kesinlikle belirleyici değildir. Savaşın askeri yönü, ideolojik, siyasi, kültürel yönüyle birlikte uyumlu bir bütünlükle

sürdürüldüğünde belirleyici olur.

Bunun dışındaki yöntemler yarardan çok zarar, zaferden çok yenilgi getirir. Mesela, Kürt Milliyetçi Hareketin meydanlarda, halkı hedef alarak patlattığı tonlarca bomba, Kürt Milliyetçilerinin bu savaşta meşruluğunu yitirmesine, düşmanı politik olarak güçlendirmesine, saflaşmayı düşmandan yana güçlendirmesine neden olmaktadır.

Bu yenilgidir.

Tonlarca bombayı halk içinde patlatmak, yenilginin başka bir biçimidir. Çünkü dost düşman ayrımı kalmamış, hedefler karıştırılmış ve artık halktan kopuş başlamıştır. Halktan kopan yenilmeye, emperyalizme biat etmeye mecburdur. Çünkü halktan kopuş aynı zamanda ideolojik kaynağın da yitirilmesidir.

Örgütü Ve Savaşçıyı Şekillendiren İdeolojidir

İdeoloji yaşam biçimidir, bu örgütsel anlamda, mücadele tarzıdır. Nasıl bir silahlı eylem tarzına, nasıl bir savaşçı tarzına, nasıl demokratik mücadele anlayışına, nasıl bir kitle çalışma tarzına, nasıl bir birlik anlayışına, nasıl bir düşman kavramına, nasıl, bir dost kavramına, nasıl bir ulusal ve sınıfsal bakışa, nasıl bir enternasyonalizm anlayışına ve daha bir çok şeye, mücadelenin her alanı ve her ihtiyacına ve sorununa bakışı ve tavrı şekillendiren şey ideolojidir.

Yani ideoloji esas olarak örgütü şekillendirir. Burjuva ideolojisine sahipseniz, bir burjuva örgüt gibi davranır ve düşünürsünüz. Devrimci bir ideolojiye sahipseniz, devrimci bir örgüt gibi düşünür ve savaşırınız.

19 Aralık’ta düşman kuşatması altında direnenleri ve bedeller ödeyenleri yaratan da bir ideolojidir, düşmanın megafonundan devrimcileri teslim olmaya çağırانları yaratan da bir ideolojidir.

Dersim’de bombalanan sığınağa girerek, silah çıkarıp savaşan tavrı yaratan da bir ideolojidir, silahlarıyla birlikte teslim olan 24 “gerilla”yı yaradan da bir ideolojidir.

Doğalgaz hattı planlarının örgütümüzün eline geçtiği yönündeki haberler karşısında düşmana; “bu örgütün halka zarar veren eylem tarzı yoktur” açıklaması yaptıran da bir ideolojidir, PKK’da olabilir, İŞİD’de olabilir düşüncesini halkta yaratan da bir ideolojidir.

Yıllarca tek bir

kurşunumuzun yanlış adrese gitmemesini sağlayan da bir ideolojidir. Yani öz olarak iki farklı tarz vardır ortada. Birisi ideolojik teslimiyet ve bağımlılığın yarattığı çizgi, ikincisi ise; ideolojik zafer ve bağımsızlığın yarattığı çizgidir.

Leyla Ve Bilgehan Gibi Komutanları, Oğuz Gibi Feda Savaşçılarını Yaratan Marksist-Leninist İdeolojimizdir

Bir savaş örgütünün insanı, savaşın pratiği içinde, örgütünün ideolojik çizgisiyle, önderliğinin siyasi gücüyle şekillenir. Yani her ideoloji kendi insan tipini şekillendirir. Milliyetçi bir örgütün kadrosundan, savaşçısından halka karşı ilkeli ve tutarlı bir davranış beklenemez. Çünkü sahip olduğu ve onu şekillendiren

ideolojinin böyle bir ilkeli ve tutarlı ideolojisi yoktur.

Reformist bir örgütün kadrosundan, silahlı mücadele vermesi beklenemezken, oportünist bir örgütün insanından da, tutarlı devrimci bir tavır beklenemez. Milliyetçi ideoloji milliyetçi kadroyu, oportünist ideoloji oportünist kadroyu, reformist ideoloji reformist kadroyu, devrimci ideoloji ise devrimci kadroyu yaratır.

Leyla ve Bilgehan gibi komutanları yaratan CEPHE tarzıdır. Çünkü cephe tarzı bir gelenektir. Bu gelenek Kızıldere'den Bilgehan komutana kadar uzanan ve en zorlu koşullarda dahi emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık savaşını bedellerle yürüterek, bir çizgi haline getiren, ideolojik netliğin ve bağımsızlığın yarattığı CEPHE TARZIDIR. Biz iddia ediyoruz ki; CEPHE savaşçılarından başka hiç bir örgütün kadroları, Leyla komutanımızın kararını verme cüretine sahip değildir olamaz. Çünkü Leyla komutanın kararı, o anda ortaya çıkmış ve kişisel bir karar değildir.

Bu karar, örgütsel tarihimizin, ideolojik birikimimizin ve geleneklerimizin ışığında alınan örgütsel ve kolektif bir karardır. Yani Leyla komutanımızın kararı, bizim örgütsel kararımızdır.

Önderlerimizden Niyazi Aydın, "Ben varsam Devrimci Sol vardır" diyordu. Bu devrimci bir kadronun örgütüyle ideolojik bütünlüğünün en özlü ifadesiydi.

Leyla ise, bombardıman ortasında, yaralı durumda, örgütümüzü ideolojik olarak güçlendiren bir karar aldı. Niyazi Aydın'ın ideolojik gücünü devam ettirerek gelenek halini almasına neden oldu.

Evet savaşa yön veren ideolojidir, savaş iki ideolojinin savaşdır ve dolayısıyla, savaşçıyı, savaşma tarzını belirleyen de ideolojidir.

Leyla'yı Bilgehan'ı, Mahir'i ve Oğuz'u yaratan ideolojimizdir.

İdeolojimiz;

- Kuşatmalarda teslim olmama geleneğimiz,
- Düşmanı hedef alan, halka zarar vermeyen eylem çizgimiz,
- Emperyalizmle ve faşizmle uzlaşmama tavrımız,
- Örgütüne, önderliğine, yoldaşlarına ve halkına güven anlayışımız,
- Her koşulda direnme tavrımız,
- Elimizdeki olanak ne ise onunla savaşma anlayışımız,
- Halk ve vatan sevgimiz, yani sınıf bilincimiz ve sınıf kimimiz,
- Gerektiğinde feda ile siyasi kimliğimizi koruma tavrımız,
- Tek başımıza emperyalizmle ve faşizmle savaşma cüretimiz,
- Devasa askeri güce sahip örgütlerin silahlarını betona

gömdükleri bir dönemde silahlanma kararımız, -Savaşımızı Anadolu'nun bütün dağlarına ve şehirlerin bütün yoksul mahallelerine yayma hedefimiz, -Halkı örgütlemek, savaştırmak ve iktidarı alma iddiamızdır.

İdeolojik Netlik Yaşamımızı Silahlı Mücadeleye Göre Biçimlendirmektir

Bugün Cephelilerin önündeki en temel görev silahlı mücadeleyi büyütmektir. Bunun için cephelilere düşen görev: Tüm yaşamı silahlı mücadeleye göre, gerilla yaşamına göre örgütlemektir.

Tüm cepheliler düzenle halk arasındaki süren savaşta bu sorumlulukla karar alacaklar; yaşamlarını ideolojiye göre düzenleyeceklerdir.

Bugün artık, Leyla ve Bilgehan komutanların kararlılıklarının, Oğuz ve Mahir'in kararlılıkları ve bıraktıkları mirasla çok daha güçlüyüz. Hem ideolojik olarak, hem siyasi olarak, hem ahlaki olarak çok daha güçlüyüz.

Her Cepheli bu gücü hissetmeli, bu kararlılığı taşımalıdır. Dağda ve şehirdeki her gerilla ve her gerilla adayının örnek alacağı kişilik Leyla'nın, Bilgehan'ın, Mahir'in ve Oğuz'un kişiliğidir. Bu kişilik devrimci ideolojinin yarattığı yeni insan kişiliğidir. **YENİ İNSAN ÖRGÜTÜ-NÜN İLKELERİ VE KURALLARIYLA, GELENEKLERİNİ YAŞATARAK VE BÜYÜTEREK, İDEOLOJİK NETLİĞİ VE BAĞIMSIZLIĞINI KORUYARAK VE GÜÇLENDİREREK SAVAŞI HER KOŞULDA VE HER ŞART ALTINDA SÜRDÜREN İNSANDIR.**

Bu insan hemen yanımızdaki, yanı başımızdaki yoldaşlarımızdır. Yeni insan, Bilgehan'dır, Leyladır. Onlarla artık savaşımız çok daha güçlü. Sözümüz dağlardan ve şehirlerden tüm şehitlerimizdir. **DÜNYAYI BİR KEZ DE TÜRKİYE'DEN SARSACAĞIZ!**

KÜRDİSTAN'DA

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

AMERİKAN İŞBİRLİKÇİLİĞİ HİÇBİR HALKI KURTULUŞA GÖTÜREMEZ

**Kürt Milliyetçi Hareket Suriye
Kürdistanı'nda Emperyalizmin**

KARA GÜCÜ Olmaktan
KARA ORDUSU Olma Yolunda İlerliyor

AMERAKA'DAN YPG'YE;

- Amerikaan Subayları tarafından eğitim, gerilla düzeninden ordu düzenine göre techizatlandırma
- YPG'lilere poşu ve mekap yerine askeri bir üniforma...
- Suriye Kürdistanı'na 7. hava üssü
- Tam techizatlı zırhlı araçlar ve personel taşıyıcılar...

SONUÇ: KİMİN ATINA BİNERSEN ONUN KILICINI KUŞANIRNSIN! ONUN İÇİN KILIÇ SALLARSIN!

Emperyalistler hiçbir halkın kurtuluşunu sağlayamaz. Tüm dünyadaki açlıktan, yoksulluktan halkların sömürülmesinden, baskı altında yaşamasından emperyalistler sorumludur.

Sömürü altındaki halkların kurtuluşu ancak kendilerini sömüren emperyalistlere karşı savaşılarak mümkün olabilir.

Bir kurtuluş hareketi ancak kendi kendi dinamiklerine, kendi halklarına, kendi değerlerine yaslanarak, savaşılarak başarıya ulaşabilir

Kürt milliyetçi hareketler bugün Gerek Irak Kürdistanı'nda, gerek Suriye Kürdistanı'nda gerekse de

Türkiye'de Kürt halkının kaderini emperyalistlere bağlamıştır.

Kuzey Irak'ta Barzani-Talabani ikilisi 2003 yılında Amerikan işbirlikçiliği yaparak Irak'ın işgalinin gerçekleşmesini sağlamıştır. 2003 yılından bugüne Irak'ta katledilen 1.5 milyon insanın katledilmesinde, Irak'ın yerle bir edilip parçalanmasında Talabani-Barzani işbirlikçiliğinin rolü büyüktür.

Barzani-Talabani Irak'ta Kürt halkının bağımsız bir vatana kavuşmasını, kurtuluşunu değil, emperyalizmin sömürgeci haline getirilmesini sağlamıştır.

Suriye Kürdistanı'nda da durum Irak'dan farklı de-

ğildir. Kürt milliyetçi hareket IŞİŞ'in Kobani'ye saldırısını bahane ederek Amerikan işbirlikçiliğini meşrulaştırmıştı.

Emperyalistler dünyanın hiçbir yerinde halkların çıkarına birşey yapmamıştır. Rojava ve Kobani'de de emperyalistlerin derdi Kürt halkını IŞİD'ten korumak değildi.

Amerika başta olmak üzere emperyalistler Kürtleri IŞİD'ten koruyoruz diyerek Kürt milliyetçi hareketi Suriye'de kendilerine KARA GÜCÜ haline getirdiler.

Kürt milliyetçi hareketi KARA GÜCÜ olarak kullanan emperyalistler Suriye'ye müdahalelerini, Suriye topraklarını üs haline getirmeyi meşrulaştırdılar.

Emperyalistlerin KARA GÜCÜ Olan Kürt Milliyetçi Hareket Emperyalistlerin KARA ORDUSU Olma Yolunda

Suriye'de süren savaş ne IŞİD'e karşı süren bir savaştır, ne Kürt halkının, ne Suriye halklarının geleceğiyle, ne de Suriye'nin toprak bütünlüğü ile ilgili bir avaktır.

Suriye savaşı Suriye toprakları üzerinde süren emperyalistlerin Ortadoğuya hakim olma savaşıdır.

Kürt milliyetçi hareket de bu savaşta başlangıçta ABD ve birlikte hareket eden emperyalistlerin KARA GÜCÜ olarak kullanırken bugün KARA ORDUSU olma yolunda ilerlemektedir.

Gerilla savaşına göre örgütlenen YPG güçleri ordu düzenine göre ABD tarafından yeniden örgütlenmektedir.

Uzun süredir Suriye Kürdistanı'nda yapılan üslerde eğitilen YPG güçlerinin kıyafetleri de düzenli orduya göre ABD askerlerinin giydiği kıyafetlerle değiştiriliyor.

YPG güçleri gerilla ile özdeşleşmiş PUŞİ ve MEKAP ayakkabıları çıkartıp Amerikan postallarını ve kumafajlarını giyiyor.

YPG'deki değişiklik sadece kıyafetlerde yapılan bir değişiklik değildi.

Başından beri yazıyoruz; **İŞBİRLİKÇİLİĞİN SONU YOKTUR.**

Empreryalistler Kürt milliyetçi hareketi sadece IŞİD'e karşı değil, Suriye'de ihtiyaç duyduğu her yerde kullanmak istiyor.

Ana gövdesini Kürt Milliyetçi Hareketin oluşturduğu Suriye Demokratik Güçleri'ni de esas olarak buna göre donatmaktadır.

Burda şunu belirtelim: Suriye Demokratik Güçleri demek Kürt Milliyetçi hareket demektir. Suriye Demokratik Güçleri, ABD'nin başını çektiği emperyalistlerin Kürt milliyetçi hareketle olan işbirliğini meşrulaştırmak için kurulan göstermelik bir birliktir.

Kürt milliyetçi emperyalistler tarafından gerek kıyafet, gerek eğitim olarak, gerekse silah-techizat olarak düzenli bir kara ordusu olarak donatılmaktadır.

Rusya, İran ve Esad güçleri IŞİD, El-Nusra ve diğer işbirlikçilerin etkin olduğu bölgeleri büyük oranda temizledi. Bu Rusya ve İran'ın bölgedeki etkinliğinin artması demektir.

Amerika'nın başını çektiği emperyalistlerin ise güç kaybetmesi. Emperyalistler arası çelişkilerin daha ön plana çıkması demektir. Mevcut haliyle YPG artık ABD'nin başını çektiği emperyalistlerin ihtiyaçlarına cevap vermiyor. YPG emperyalistlerin ihtiyaçlarına göre düzenleniyor.

Onun için Suriye Kürdistanı ABD üsleriyle dolduruldu.

Onun için YPG **"KARA GÜCÜ"** olmaktan **"KARA ORDUSU"**na dönüştürülmektedir.

YPG güçlerinin sayısının 20 binlerden 50 bine kadar çıkartılacağı, ABD subayları tarafından eğitildiği, tank, zırhlı araç, zırhlı personel taşıyıcı, karadan havaya atılan roketler gibi ağır silahlarla donatıldığı haberleri basında yer almaktadır.

Bu haberlerin doğruluğu resimlerle, bizzat ABD ve SDG yetkilileri tarafından yapılan açıklamalarla da doğrulanmıştır.

Gerilla; devrimci hareketlerle, ulusal kurtuluş hareketleriyle özdeşleşmiştir. Gerilla halktır, halkın öncüsü, umududur.

Her ülkenin gerilla hareketleri kendi halklarının gelenekleriyle, kültürüyle, değerleriyle, giysileriyle özdeşleşmiştir. Kürt milliyetçi hareketin gerillalarının da kendine özgü kıyafetleri vardır. Mekap ve puşi de bunlardan biridir.

YPG güçlerinin gerilla kıyafetlerini çıkartıp ABD ordusunun kıyafetlerini giymesi kimin için savaştığını da göstermektedir.

Suriye Kürdistanında Kürt milliyetçi hareket Kürt halkının çıkarları için değil emperyalizmin çıkarları için savaşımaktadır.

Kürt halkının kaderi emperyalizmin eline teslim edilmiştir.

Emperyalistler dünyanın hiçbir yerinde halkların kurtuluşunu sağlamamış, tam tersine halkların tüm acıların sorumlusudur. Dünyanın dörtbir yanında halkların akan kanının sorumlusu emperyalistlerdir. Açlığın, yoksulluğun, sömürünün, zulmün sorumlusu emperyalistlerdir.

Emperyalistlerin Kürt halkına vereceği de açlık, yoksulluk ve katliamlardan başkası olmayacaktır.

Emperyalistler bugün Kürt halkının çıkarına hareket ediyormuş gibi görünebilir. Gerçekte öyle değildir. Emperyalistlerin tarihini Kürt milliyetçi hareket de çok iyi bilmektedir. Ancak Küçük burjuva milliyetçiliğinin başka türlü hareket etmesi de söz konusu olmaz.

Çünkü, küçük burjuva milliyetçi anlayışlar hiçbir zaman kendi halklarına güvenmez. Kendi dinamikleriyle hareket etmez, edemez. İdeolojik olarak güçsüzdür. Kendine güvensizdir. Sırtını kendi halkından başka güçlere dayamak zorundadır. Kürt halkının geleceğini de emperyalizmle işbirliği yapmakta görmektedir.

Oysa emperyalistler için hiçbir zaman halkların çıkarları söz konusu olamaz. Suriye'de de esas olarak emperyalizmin, yani ABD'nin çıkarları önemlidir. Kürt halkı, Kürt milliyetçi hareket ABD çıkarları için kullanılmaktadır.

Bugün Kürt halkının yanında gibi görünen emperyalistler daha büyük çıkarları için Kürtleri satmaktan hiç çekinmeyecektir.

Esad iktidarını yıkmak için IŞİD'i yaratan ABD'dir. Bugün Suriye'de IŞİD'e karşı savaştığını söyleyen ABD ve diğer emperyalistler Libya'da ve Yemen'de IŞİD'i kullanmaya devam etmektedir.

Filistin'de 90'ların başında Filistin Kurtuluş Örgütünü zayıflatmak için kurdurdukları HAMAS'a karşı daha sonra yıllarca savaşmışlardır.

Afganistan'da Sovyetlere karşı yarattıkları Taliban ile 2001'den beri savaşmaktadır.

Bugün de Suriye'de IŞİD'e karşı kullandıkları Kürt milliyetçi hareketi yarın yok etmek için savaşmaya caklarının hiçbir garantisi yoktur.

Kürt Milliyetçi Hareket Suriye Kürdistanı'nı Amerikan Üssü Haline Getirdi!

Kürt milliyetçi hareketin Suriye'de emperyalizmle girdiği işbirliği ilişkileri Kürt halkının kurtuluşunu değil Suriye Kürdistanının sömürgeleştirmektedir.

Ulusal bir hareket bağımsızlıkçı olmak zorundadır. Emperyalizm ise işgal demektir, sömürü demektir. Bağımlılık demektir. Kürt milliyetçi hareket emper-

BASINDAN:

Til Beder'deki üs şu ana kadar Suriye Demokratik Güçleri'nin denetimindeki bölgede kurulan en büyük Amerikan üssü olacak. Öyle ki ilk aşamada üsse 1000 Amerikan askeri gelecek. Üs 5000 askeri barındırabilecek kapasiteye sahip. "Demokratik Suriye Güçleri Dış İlişkiler Sorumlusu Abdulaziz Yunus da Til Bêder köyünde

ABD askerlerinin var olduğunu doğruladı. Yunus 'Hepimiz biliyoruz ki ABD askerleri Rojava bölgesinin birçok yerinde yerlerini alıyorlar. ABD askerleri birçok noktada varlar. Til Bêder'de de varlar ve işlerini yapıyorlar' dedi." (Birgün, 25.01.2017)

BASINDAN: Amerika, Suriye Demokratik Güçleri'ne zırhlı araçlar ve personel taşıyıcılar gönderdi. Araçlar tam teçhizatlı, 10 askeri personeli taşıyabiliyor. Araçlara makinalı tüfek, füze ve bomba atar monte edilebiliyor. Yangın söndürme sistemi, elektrikli vinç, monitörlü termal kameralar... vb. bulunuyor.

BASINDAN: Önceki gün Suriye'nin kuzeyinde terör örgütü PKK'nın Suriye kolu PYD/YPG'nin kontrolündeki Kobani'yi ziyaret eden ABD Merkez Kuvvetler Komutanı (CENTCOM) General Joseph Votel'in çoğunluğunu YPG'nin oluşturduğu Suriye Demokratik Güçleri'nin (SDG) yetkilileriyle yaptığı görüşmenin detayları çıkıyor. ABD'li General Votel'in SDG'ye ağır silah sözü verdiği iddia edildi. SDG Sözcüsü Talal Sello, Votel'in kendileriyle "Donald Trump döneminde (SDG'ye yönelik) koordinasyon ve destek artışını" ele aldığını söyledi. Sello, "Gelecek dönemlerde ağır silah sözü verildi" diye de ekledi. Sello, görüşmenin sonuçlarını 'olumlu' diye tanımlamış ve ziyaretin, ABD'nin kendilerine olan desteğini teyit ettiğini söylemişti.

BASINDAN: Amerikalılar tarafından eğitilen YPG'liler şimdi de askeri düzene göre techizatlandırılıyor. Amerikalılar, eğitim verdikleri YPG'lilere poşu ve mekap yerine kullanacakları askeri bir üniforma veriyor.

yalistlere işbirlikçilik yaparak Suriye Kürdistanı'nı şimdiden emperyalistlerin üssü haline getirmiştir.

Suriye Kürdistanı'nda daha şimdiden 7 ABD üssü yapılmıştır.

Suriye'nin kuzeyinde Amerika'nın kurduğu üsler şunlar:

- **Birinci askeri üs:** Irak ile sınırı bulunan Kamışlı şehrinin doğusundaki Rimelean Havaalanında bulunuyor. Amerikalıların ilk askeri üssü... Ekim 2015'te kurdular.

- **İkinci askeri üs:** Bu üs Kamışlı şehrinin batısında El-Mebruke köyünde bulunuyor.

- **Üçüncü askeri üs:** Bu üs, Siman Lafaric fabrikası yakınlarında ve Ayn Asi şehrinin batısında bulunan Harab Aşk köyü yakınlarında bulunuyor.

- **Dördüncü üs:** Ayn Asi şehrinde bulunuyor.

- **Beşinci üs:** Bu üs Halep'in kuzeyindeki Ayn El-Arap şehri etrafında bulunan Ruyariyar havaalanında yer alıyor. 35 hektarlık bir alana yayılıyor.

- **Altıncı üs:** Suriye ve Türkiye sınırında Tel Ebyez şehrinde bulunuyor. Amerikalılar bu şehirdeki devlet binalarına kendi bayraklarını asmışlar.

- **Yedinci üs:** Haseke nin kuzeyinde Tel Bider bölgesinde yer almaktadır. 5000 askeri barındıracak bir kapasiteye sahip.

Sadece IŞİD'e yapılacak operasyonlar için bu kadar üsse ihtiyaç yoktur.

Bunca hazırlığın tek bir nedeni vardır. Amerika bölge üzerindeki tahakkümünü sağlamlaştırmak. Bu gelişmelerin varacağı tek

sonuç yeni sömürgecilik ilişkileri, daha fazla kölelik ve sömürüdür.

Amerikan Emperyalizmini Ortadoğu'ya Yerleştirmenin Sorumluluğu Ağırdır!

Bu İşbirlikçilik, Katliam İşbirlikçisidir

Bu İşbirlikçilik, Emperyalizmin Sömürgeciliğine Aracılık Yapmaktır

Kürt Milliyetçi Hareket'in pusüler, mekaplar yerine Amerika'nın verdiği

üniformaları giymeleri basit bir giysi değişikliği değildir. Bunun anlamı Kürt halkı için savaşmaktan Amerikan çıkarları için savaşmaktır.

Halkımız, "kimin atına binersen onun kılıcını kuşanırsın" der. Tabi ki, onun için de kılıç sallarsın.

Amerikan çıkarları için savaşan Kürt milliyetçi hareketin Amerikan ordusunun kıyafetlerini giymesi, Amerikan silahlarıyla donatılması boşuna değildir.

ABD'nin Ortadoğu'daki çıkarları Suriye Kürdista-

nıyla sınırlı değil. Puşuyla, mekapla, kleşle korunamayacak kadar büyüktür Amerikan çıkarları. Zırhlı araçlar da, karadan havaya atılan füzeler de, daha büyüklerini de verecektir.

Ancak bunun Kürt milliyetçi harekete yüklediği vebali büyüktür. Kürt milliyetçi hareket milliyetçi çıkarları için başta Kürt halkı olmak üzere bütün Ortadoğu'yu sömürgeleştirecek, bütün Ortadoğu halklarını köleleştirecek ilişkilerin vebalini almaktadır.

Kürt milliyetçi hareket Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'ya yerleşmesine ve sömürgeleştirmesine aracılık yapmaktadır.

Suriye'ye saldırıların başladığı tarihten bugüne yüzbinlerce Suriyeli katledildi, milyonlarca yurtstuz, vatansız kaldı. Bu işbirliği emperyalizmin katliamlarına ortak olmaktadır.

Kürt milliyetçi hareketin bu bakış açısı Türkiye Kürdistanı için farklı değildir. Şu anda hala silahlı gerillaya sahip olması savaşıyor olması onun bu anlayışını değiştirmiyor.

Emperyalistlerin desteğini arkasına alarak oligarşiye karşı güç olmaya çalışıyor. Gerillayı Kürt halkının bağımsızlığı, kurutuluşu için değil, oligarşiyi uzlaşma masasına oturtmak için kullanıyor.

Gerilla ezilen, sömürülen, işgal altındaki halkların kurtuluş mücadelesiyle özdeşleşmiştir. Kürt milliyetçi hareket gerillayı da emperyalizmin hizmetine sunmuştur. Emperyalistlerin diğer halkları köleleştirmesi, vatanlarının sömürgeleştirilmesi için kullanmaktadır. Oligarşiyle, faşist düzenle uzlaşmak, düzene yerleşmek için kullanmaktadır.

Kürt Halkımız!

Halkımızın geleceği emperyalistlerle işbirliği yapmakta değil.

Halkımızın geleceği faşist iktidarlara uzlaşmakta değil.

Halkımızın geleceği DHKC saflarında Türk, Kürt, Arap, Çerkez bütün halkların birlikte kurtuluşa kadar savaşındadır.

**EMPERYALİZME KARŞI BAĞIMSIZLIK
FAŞİZME KARŞI DEMOKRASİ
KAPİTALİZME KARŞI SOSYALİZM İÇİN
DHKC SAFLARINDA KURTULUŞA KADAR
SAVAŞ**

FAŞİZM VE SAVAŞ GERÇEĞİ!

Biz bir savaş örgütüyüz. Sınıf olarak kendi bilincine sahip ve bu bilinçle savaşı sürdüren bir düşmanla karşı

karşıyayız. Bu düşman emperyalizm ve işbirlikçisi oligarşidir.

Düşmanımız bu savaşta her türlü ahlaksızlığı, çürümüşlüğü, alçaklığıyla yeralıyor. Hiçbir ahlak kural tanımıyor. Evrensel savaş kuralları-yasaları vb. düşman için birşey ifade etmiyor, zaten aslında böyle bir kural ve yasada yoktur gerçeklikte. Bunlar sadece kağıt üzerinde kalan, ideolojik propaganda aracı olmanın ötesine geçemeyen söylemlerdir.

7 Kasım günü Dersim Kır Silahlı Propaganda Birliğimize bağlı bir grup savaşçımızın bulunduğu sığınak düşman tarafından bombalanmış, Komutanlardan Leyla Aracı ve savaşçılarımızdan Mahir Bektaş ve Oğuz Meşe bombalamadan yaralı kurtulmuş ve yine bombardıman altında hızla olay yerini terketmek zorunda kalmışlardır.

3 gerilla bölgeyi terketmeye çalışırken düşman hala uçaklarla bombalamaya ve helikopterlerle bölgeyi taramaya devam ediyordu. Bu nedenden dolayı, sığınakta bulunan diğer 11 gerillamızın akıbetiyle ilgili bir bilgi edinemedik.

Faşizm koşullarında yaşıyoruz. Faşizm halka düşmandır, halka düşman olanın hiçbir konuda ahlakı olmaz, bu konuda da ahlakı yoktur.

Sığınağımızın bombalandığını, savaş uçaklarıyla yapılan bombardımandan sağ kurtulan yoldaşlarımızdan, Komutan Leyla Aracı'nın raporuyla öğrendik. Öğrenir öğrenmez de AKP iktidarına çağrı yaptık. Yoldaşlarımızın akıbetini açıklayın dedik.

Evet bu bir savaş. Savaşın yasaları vardır, bunlardan birisi de ölmek ve öldürmektir. İlk defa ölmüyoruz, son da olmayacak. Biz bütün Merkez Komitemizi şehit verdiğimiz operasyonlar yaşadık, 12 Temmuzları, 16-17 Nisan'ları yaşadık, ancak her seferinde de hızla toparlandık ve şehitlerimizin yerlerini doldurmayı başardık. Gün gelecek çok daha büyük

katliamlarla karşı karşıya kalacağız. Savaşta bedel ödemeyi göze almayanlar, zaferi kazanma iradesi de gösteremezler. Zafer binlerce, on binlerce, yüzbinlerce şehitle kazanılacaktır. Bu bedellerden kaçanlar savaşamazlar. Bu bedelleri göze alamayanlar, emperyalizmin kölesi olmaya mahkum olurlar, bu bedelleri göze almayanlar devrimcilik yapamazlar.

Dünya devrimler tarihine baktığımızda göreceğimiz gerçeklik budur.

-Vietnam İngilizlerle başlayan, sonrasında Fransıslara ve Amerikalılara karşı devam eden bağımsızlık savaşının son 8 yılında 1. 5 milyon şehit vermiştir.

- Küba'da 1953-59 yılları arasında polis 20 bin kişiyi katletmiştir ki, Küba devrimi en hızlı gerçekleşen devrimlerdendir.

1- Leningrad Kuşatması;

a- Kuşatma 30 Ağustos 1941'de başladı, 27 Ocak 1944 yılına kadar sürdü.

b- Kuşatma 900 gün sürdü.

c- Kuşatmada 3 milyonluk Leningrad'ının 1 milyonu açlıktan öldü.

- Stalingrad Kuşatması:

a- Naziler, 13 Eylül 1942'de Stalingrad'a saldırdı. 2 Şubat'ta 1943'de Almanların yenilgisiyle sonuçlandı.

b- Kuşatma ve direniş; 182 gün sürdü.

c- Stalingrad direnişinde, Nazi orduları toplam 1.5 milyon askerini kaybetti. Bu savaşta ilk defa Alman Mareşali Van Paulus, 23 Alman generali ve 300 bin kişilik ordu ile teslim oldu.

Stalingrad-7 ay sürer 1.300 bin Rus ölür.

-Çin'de Mao önderliğindeki Kızıldordu, 100 bin kişiyle başladığı ve 12.500 km. süren uzun yürüyüş sonunda 70 bin kayıp vermişti.

Bu savaşlarda hayatlarını feda edenlerin çoğu zaman bir

mezarları dahi olmadı, olamadı. Kimin nerede nasıl öldüğü bilinemedi... Bu bizim irademiz ve istemlerimiz dışındaki bir gerçekliktir.

Savaş gerçekliği budur. Onbinler, yüzbinler, milyonlar ölür. Özgürlüğün ve bağımsızlığın başka yolu yoktur.

Ya emperyalist işgal, açlık ve sömürü kabul edilerek, onur-

Sf.11

suzca bir yaşam seçilecek, ya da bu bedeller göze alınarak savaş sürdürülecektir.

Bizim şehitlerimiz konusundaki hassasiyetimiz bilinir, yoldaşlarımıza olan bağlılığımız bilinir. Biz şehidimiz Ali Yıldız'ın kemikleri için bedenlerimizi ölüme yatırdık. Güler Zere'ye özgürlük için tek vücut direndik. Günü geldi şehitlerimizin hesabını sormak için yine şehitler verdik. Günay Özarslan'ın cezası için 80 saat diş diş çatıştık. Şehitlik ve yoldaşlık konusunda dünyaya örnek olacak değerler yarattık. Leylalar bu değerlere yenilerini eklediler, Cihan Gün'ün şehitliğinden sonra abisi ve yoldaşı Murat Gün gerillaya katılarak onun yerini doldurdu. İşte böylesine değerler yaratarak savaşıma devam ediyoruz.

Savaş gerçekliği içinde cezanezlerimizi alamayacağımız, hatta akıbetini bir daha hiç öğrenemeyeceğimiz yoldaşlarımız olacaktır, yüzlerce ölüyü arkamızda bırakmak zorunda kalacağız. Ne yapacağız? BİZ SAVAŞMAYA DEVAM EDECEĞİZ. Şehit düşenlerin silahına, inancına, yüreğine sarılacağız. LEYLA, MAHİR, OĞUZ OLACAĞIZ. Şehit düşen yoldaşlarının hesabını sormak için bombalanan sığınağa girerek yangınlar ve yıkıntılar arasından silah çıkarıp düşmandan hesap sorma isteğiyle yanıp tutuşacağız. Savaş budur, savaş gerçekliği budur.

Leyla Komutan, bombardıman sonrası çeşitli kaynaklardan, örgütünün henüz yaşananlardan haberdar olmadığını anladığında ne düşünüyor? “Biz burda ölüyoruz kimsenin haberi yok” demiyor. Silahını yerle bir edilen sığınaktan çıkarıp savaşıyor. Mahir yoldaşlarının hesabını sormak için savaşı büyötmeye çabılıyor, Oğuz hesap sormak için eylem yapmaya gidiyor, eylem ona geliyor ve savaşıarak şehit düşüyor.

Sahiplenme duygusu sevgiyle emekle ortaya çıkan bir duygudur. Biz olmanın yarattığı yüce bir duygudur. Bu, dava adamı-örgüt adamı olmaktır. Örgüt benim-Cephe benim diyebilmektir. Yoksa, yaralı ve yanıklar içinde silahsız 3 gerilla ne yapabilir? sorusunun cevabı verilemez. Bu cevabı militanca, cüretle verebilmek için dava adamı olmak gerekir.

Şimdi dava adamı olmak, cephe olmak, Leyla, Mahir, Oğuz olmaktır. Her şehit düşen gerillanın, komutanın yerini doldurmaktır. Dava adamı olmak savaşı büyötmektir, bütün dağları ve şehirleri gerillayla doldurmaktır. Savaş Savaş İçinde Öğrenilir ve Öğrenme Süreci Savaşın Bütün Evrelerini Kapsar

Savaşın en temel yasalarından birisidir bu. Savaşmadan, kayıplar verilmeden savaş sürdürülemez. Marksist teori pratiğe dayanır ve pratikte kopuk teori Marksist-Leninist olamaz.

Önderimiz Dursun Karataş, 1990'lı yıllarda, “Savaşı savaş içinde öğreneceğiz” demişti. Evet o günde savaş içinde öğrendik, bugün de aynısını yapıyoruz. Elbetteki örgütsel olarak ülkemizin en büyük tecrübesine sahip

örgütü olduğumuzu söylersek abartmış olmayız. Bu ülkede emperyalist hedeflerden tekelci burjuvaziye, MİT şeflerinden, bakanlara başbakanlara kadar tarihe damga vuran eylemler gerçekleştirdik, gerçekleştirmeye devam ediyoruz.

Elbetteki öğrenmemiz gereken yanlar da var, çünkü savaş ve savaşın gelişmi, kendini yenileyen koşullar öğrenme gereksinimini zorunlu kılıyor. Biz savaşı savaş içinde öğreneceğiz derken, savaşımayı bilmiyoruz demiyoruz. Böyle algılayanlar yanılırlar. Ülkemizde oligarşiyi, dünyada emperyalizmi titreten eylemler yapan bir örgütüz. Savaşı her koşul altında, ideolojik ve siyasi çizgimizden milim sapmadan sürdüren bir örgütüz. Biz bugün bütün dünya devrimlerinin deneyimleriyle savaşıyoruz. Öyle olmasaydı, teslimiyetlerin ve uzlaşmaların revaçta olduğu bir süreçte Marksist-Leninist kalmayı başaramazdık. Öyle olmasaydı, yakılan yıkılan sığınaklardan silah çıkaramazdık.

Öğreneceğiz, öğrenmeye devam edeceğiz.

Savaş ve onun yasaları kendini değişen koşullara göre sürekli yenilerken, öğrenmemek, yeni yeni dersler çıkarmamak düşünülemez. Evet öğreneceğiz, daha iyi savaşmak için, daha büyük bir güç haline gelmek için, halkımızın umudunu yükseltmek için savaşı savaş içinde öğrenmeye devam edeceğiz.

Biz olanaksızlıklara ve emperyalizmin imha saldırılarına karşı savaşı büyötmüyoruz. Bu bizim savaşta bilgimizin, yaratıcılığımızın ve ustalığımızın da göstergesidir.

Tüm bunlarla birlikte temel sorun savaşın yasalarının ilkeli bir şekilde uygulanmasıdır. Savaşın yasalarının unutulur, rehavete kapıldığı, örgütün deneyimlerinin yerine kendi deneyimlerimizi koyduğumuzda, savaşta liberal davranmaya başladığımızda ve esas olarak kendimizle uzlaşmaya başladığımızda, yenilgilerle, imhalarla karşı karşıya kalmak kaçınılmazdır.

Savaşı büyötmek için savaşın yasalarına uymak zorunludur. Önderimiz yıllar önce kır gerillası pratiğimiz üzerine yaptığı değerlendirmelerde, “hareketsizlik gerillanın ölümüdür” diyordu. Yani kır gerillamızdaki çarpık şekillenişe işaret ediyordu. Bu anlayış yıkılmadan, sürekli hareket halinde olan bir gerilla pratiği yaratılmadan kır gerillasında başarılı sağlanamaz.

Sorun alışmakta ve kanıksamaktadır. Alışmak uyanık olmayı, ilkeli olmayı, kuralsızlıkları da beraberinde getiriyor.

Komutan Leyla son raporunda, düşmanın bizim açıklarımızdan faydalandığını söyleyerek, “sığınak yaşamı evimiz gibi olmuştu” diyor.

İşte temel sorun budur. Leyla Komutan esas olarak zaafımızı da belirtmektedir. Hayır, gerilla hareketli olmak zorundadır. Gerillanın sabit yaşamı olmaz, olamaz. Sığınak anlayışını da değiştirmek zorundayız ve değiştireceğiz. Uzun süreli ve kalıcı sığınak anlayışı bize ait değildir, bizim gerillacılık anlayışımızda bu yoktur. Bu

durumu aşacağız, aşmak zorundayız.

Ülkemizin ve halkımızın kaderi bizim ellerimizdedir. Bu sorumlulukla hareket etmek zorundayız.

Burada komutanın rolü devreye girer. Komutanın iradesi birliğin iradesidir, komutanın alacağı yanlış veya eksik kararlar, ilke ve kurallarımızın dışındaki kararlar, kendi deneyimiyle hareket etme tavrı, savaşın gelişimini etkileyen en belirleyici faktördür.

İsrarla komutanın savaşdaki rolü üzerine duruyoruz.

Neden? Çünkü orada belirleyici olan odur. Karar alan komutandır ve alacağı her bir karar savaşın gelişimini etkileyecektir. Buradaki temel sorun örgütün ilkelerinin ve savaşın yasalarının kararlılıkla, rehavete kapılmadan hayata geçirilmesidir.

Örgüt bilinci esas olarak ilkelerin hayata geçirilmesidir. Savaşın evrensel yasaları dediğimiz zorunluluklar ilkelerimizin uygulanıp uygulanmamasında kendisini gösterir. İlkeli bir gerilla yaşamına sahip değilsek, savaşın yasalarını uygulamıyoruz demektir.

Tabi ilke derken, tek başına günlük yaşamı belirleyen ilkelerden bahsetmiyoruz, ilkelerimiz derken esas olarak, gerillanın niteliğini, savaşma perspektifini belirleyen temel konulardan bahsediyoruz. İlkeler derken bütün olarak bir savaş anlayışından bahsediyoruz..

Gerillacılığın 3 temel ilkesi vardır,

1-Gizlilik-illegalite,

2-Hareketlilik,

3-Hız.

Bu 3 temel ilkeye uymayan bir gerilla hareketinin gelişmesi, savaşı yaygınlaştırması ve süreklileştirmesi mümkün değildir.

Dünya devrim tarihi zaferlerin ve yenilgilerin nedenlerini de açıklar. Savaşın yasalarına uyanlar zaferi kazanırken, savaşın yasalarının yerine kendi subjektivizmini koyanlar, ne kadar büyük güce sahip olurlarsa olsunlar yenilmeye mahkumdurlar. Bu temel yasadın yola çıkan savaş ustaları; zayıf olanın güçlü olanı, silahsız olanın silahlı olanı, teknik olarak güçsüz olanın, teknik olarak güçlü olanı, sayıca az bir ordunun sayıca güçlü bir orduyu yenebileceğini söylemişlerdir, ve bu hep böyle olmuştur. Küba çok önemli bir deneyimdir aslında; başlarında Fidel Castro'nun olduğu 82 kişilik gerilla grubu Küba'ya ayak basar basmaz katledilir ve 12 kişi kalırlar.

12 gerilla 7 tüfekle ne yapabilir? Bu soruya verilen cevap devrimin kaderini belirler.

Komutan Leyla bombalarla yerle bir edilen sığınaktan çıktıktan sonra, yaralı ve silahsız 3 gerilla ne yapabilir? sorusunu soruyor. Devrimin yasaları, yaralı, yanıklar içinde ve silahsız 3 gerillanın tavrı savaşın kaderini belirler diyor.

Aynı Komutanımız kendi eksiklerimizden ve zaaflarımızdan da bahsediyor ve bir gerillanın asla yapmaması gereken bir şeyin, bir yere alışmanın, bir yeri kanıksamanın özeleştirisini yapıyor.

Bu her iki tavırdan da görülen devrimdir. Çünkü savaşın yasaları;

1-Hatalardan öğrenmeyi zorunlu kılar,

2-Kendine güvene ve cürete dayanır.

Hatalardan çıkarılacak dersler, yeni pratiğin çok daha güçlü örgütlenmesini sağlarken, kendine güven ve cüret, 3 silahsız ve yaralı gerillanın ne yapabileceği sorusuna, **3 YARALI-YANIKLAR İÇİNDE VE SİLAHSIZ GERİLLA DEVRİM YAPAR** cevabını verir.

Bu Parti-Cephe anlayışıdır.

Parti-Cephe anlayışı devrim anlayışıdır ve dünya devrimlerinin tarihsel ve siyasal deneyimlerinin ışığında gelişir. Marks, Lenin, Mao, Ho Amca, Stalin, Che, Fidel ve Önderimiz Dursun Karataş, hiç birisi savaştan bahsederken silahların ve teknik olanakların gücünün belirleyiciliğinden bahsetmezler, ısrarla insanın, kadronun, komutanın, siyasi çizginin ve ideolojinin önemi üzerinde dururlar. İlkelerin ve savaşın yasalarının belirleyiciliği üzerinde dururlar.

Sonuç olarak;

1-Savaşın yasaları bizden bağımsız olarak vardır, biz bu yasalara sıkı sıkıya bağlı kalmak ve bu yasaların hayat bulmasını sağlayan ilkeleri uygulamak zorundayız.

2-Savaşın en temel yasası ölmek ve öldürmektir, sınıf savaşımında ise öle öle siyasi ve ideolojik çizgimizi koruyarak irade savaşını devam ettirmektir.

3-Sınıf savaşımında onbinlerce, yüzbinlerce ve milyonlarca şehidi göze almadan emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı savaşılmaz.

4- Alçak ve hiçbir değere sahip olmayan bir düşmanla savaşıyoruz. Cenazeleri saklayan, yakan, toplu mezarlara gömen bir düşmanla savaşıyoruz.

5-AKP iktidarının cenazelerimizi saklaması, açıklamaması, öfkemizin korkusundandır. Ancak ne yaparsa yapsın, gerillanın gelişmesinin, büyümesinin ve yaygınlaşmasının önüne geçemeyecek.

6-Savaş gerçeği içerisinde, cenazelerimize hiç bir zaman ulaşamayacağımız zamanlar da olacaktır. Ancak ısrarla ve kararlılıkla savaşmaya devam edeceğiz. Bağımsızlığın ve özgürlüğün savaşmaktan başka bir yolu yoktur.

7-Yaralı, yanıklar içinde ve silahsız 3 gerilla ne yapılabilir? Bu soru çok önemlidir, bu soruya verilen cevap iktidarın yolunu gösterir.

8-Hatalarımızdan ders çıkarmaya, öğrenmeye devam edeceğiz. Öğrenmek, ders çıkarmak ve savaşı devam ettirmek cüretli olmaktır. Cüret Parti-Cepheli olmaktır.

9-Sahiplenmek dava adamı olmaktır. Dava adamı olmak, şehit düşen yoldaşlarımızın yerini doldurmaktır. Her düşen gerillanın yerini onlarca, yüzlerce, binlerce gerillayla doldurmalıyız.

10-Savaşta canlarını verenler değil, yaşamak için savaşmaktan vazgeçenler ölürlər. Siyasi ölümler mezarlığının ortasında, dimdik duran sosyalistler olacaktır.

Fidel Castro: İki Ses Bir Biyografi

Ignacio Ramonet

Sierra Maestra'da

Granma - Alegria de Pio - İlk zaferler - Çarpışmalar sırasında Che -Raúl ve Camilo - Savaş stratejisi -

Batista'nın yenilgisi

Devrimin zaferi

2 aralık 1956'da karaya çıktınız ve kısa süre sonra, Alegria de Pio'da yıkıcı bir saldırıya maruz kaldınız.

Bu ayın 5'inde oldu. Biz tüm önlemlerimizi boş bir gemiye göre almıştık. Denizcilik hakkında fazla bilgimiz yoktu. *Granma*'ya, seksen iki adam, silahlar ve diğer tüm ağırlığı yüklediğimizde hız kaybetti ve yolculuk beş gün yerine yedi gün sürdü, depoda bir parmak yakıt kalmıştı. İki gün geciktik. Karaya çıktıktan üç gün sonra saldırıya uğradık.

Alegria de Pio'da bir hata yaptık. Bir hat oluşturmuştuk, bize saldıran birliği ateş altına alabilirdik. Ama adamlarımızdan bazıları taştandı, kayadandı, inatçıydı. Bazı yoldaşların yüzünü anımsıyorum, mahvolmuşlardı, geceyi beklemek gerekiyordu. Dedim ki: "Biraz daha şey bir yer arayalım..." Bir yoldaşın inatçılığından oldu. Ben de yanlış davrandım, çünkü çok öfkelenmişim, dedim ki: "Buradan mı? Buradan gidelim o zaman." Ona hatasını kanıtlamak için. Ne çılğınlıktır, asıl tepenin yüz metre ötesindeki küçük bir tepeye doğru ilerledik. Ruh halleri çok tehlikeli olabilir, insan bu durumlarda soğukkanlılığını korumayı bilmeli.

Bu durum karşısında dağıldık. Dağılmanın bir hata olduğu sonucuna vardık. Deneyimin ne kadar önemli olduğunu talimin edemezsiniz. İnsan istediği kadar eğitim alsın, arazi hata kaldırmaz, hata yapmamayı öğrenmek gerek.

Ben iki adamla tek başım kaldım. Çarpışmanın ve dağılmanın ertesi günü, tepede kalmamızın daha iyi olacağına düşünüyor olmama rağmen, yoldaşlarımın biri beni sazlıklara gitmemiz gerektiğine ikna etti. Orada bitkilerle açlık ve susuzluğumuzu giderebilecektik. Ama ben, sazlığın daha tehlikeli olduğunu biliyordum; düşman devriyeleriyle akarsılaşabilir, uçaklar tarafından görülebilecektik. Gerçekten de böyle oldu. Küçük bir uçak bizi gördü, birkaç dakika sonra da Batista ordusunun avcı uçakları tarafından makineli tüfek ateşine tutulduk.

Uçaklar art arda geçiyordu; bizler otuz metre ötedeydik. Bizi gördükleri bölgeden uzaklaşamamış, küçük bir çalığa girmiştik. Sonraları uçağa bindiğimde merak etmişimdir, o mesafeden bir insanı görmek mümkün mü diye.

Korkunç bir olaydı. Sayımız azalmıştı. Makineli tüfek ateşinden sonra, öğle vakti, tekrar uyudum. Orada uyudum. Uykuya karşı koyamadım... Bir tüfeğim vardı. Tabancam olmasını yeğlerdim. Çünkü tabancayı böyle doldurursunuz, sonra da "Dan! Dan! Dan!" diye ateş etmeye başlarsınız uyandığınızda.

Sazlıkların altında, bizi taradıkları yerin otuz metre ilerisinde uyukum geldi; çok uyukum geldi. "Keşfe gelecekler" diyordum. Gittiklerinde biraz daha ilerledik. Kırk ya da elli metre gitmişizdir. "Bunlar buraya keşfe gelecekler" dedim. Öldürdüklerini görmeye, yaptıklarını görmeye. O saatte miydi bilmiyorum; öğle vaktinden biraz sonra olmalıydı.

Sazlıkların altında olduğumuzu biliyorum. Sürekli gözlem uçuşu yapan küçük bir uçak bırakmışlardı. Sazlıklara gömülmek gerekiyordu, işte orada, sazların altında, önceki günün tüm gerginlikleri insanın üstüne çöküyor...

Bu yaşadığınız en dramatik olaylardan biri mi?

Yaşadıklarım arasında en dramatiği budur, o öğleden sonra, o saatte yaşananlar. Başka hiçbir olay bu kadar dramatik olmadı. Moncada baskınında yakalandıktan sonra Sarría'yla olanları anlatmıştım.

Evet, ama bu daha dramatikti, değil mi?

Nasıl uyandığımı anımsıyorum. Tüfeğimin iki tetiği vardı: biri gevşemişti, diğeriye son derece hassastı, dokunmak yeterdi. On kat büyütme gücü olan optik bir nişangâhım vardı. Bu, hedefi vurmada kesin bir şaşmazlık demek. Optik bir nişangâh kesinlikle şaşmaz. Aslında bunu söylememem gerek; sonra bana karşı kullanabilirler... Düşman tüm bunları bilseydi, beni kolayca öldürebilirdi. Herhangi bir binadan, tek bir silahla. Öyle anlar oldu ki bazukalar, makineli tüfekler, daha neler neler vardı ellerinde. Benimse iki tetikli bir tüfeğim ve iyi yerleştirilmiş optik bir nişangâhım vardı: ateş etmeyi bekliyordum.

Alegria de Pio'da ne yaptım? Bombardımandan sonra... Tüfeği şöyle koyup bekledim. Dipçik kıvrık bacaklarımın arasında duruyor, namlunun ucu çenemin altına dayanmış... Beni canlı ele geçirmelerini istemiyordum. Bir tabancam olsaydı çıkarır kendimi vu-

rurdum. Ama böyle bir silahla, bir tüfekte, uyurken çıkagelirlerse bunu yapamazsın. Sazların altındaydık, uçak tepemizdeydi... Hareket edemiyordum, uyuyakaldım. Üç saat kadar uyudum, o kadar yorulmuşum demek...

Bu trajik çikarmaya ve verdiğiniz kayıplara rağmen cesaretiniz kırılmamış mıydı?

Hayır, İki tüfekte yeniden toparlanmaya başladık: biri bir yoldaşta, diğeri bende idi. Tüfeği olmayan bir yoldaş ile Raúl ve ekibi de oradaydı. Raúl beş tüfekte geldi; benim de iki adamım ve iki tüfeğim vardı. Toplam yedi tüfek ediyordu. Ve ben dedim ki: "Bu sefer savaşı kazanacağız." Ignacio Argamonte'nin sözünü anımsıyordum - kimisi bunu Carlos Manuel Cespedes'in söylediğini iddia eder. On iki adamı kaldığında, karamsarlaraya cevap olarak şöyle seslenmiş: "Cesaretsizleri dikkate almayın, on iki kişiden bir millet yaratılır." Raúl ve ben de böyle düşünüyorduk: Sierra'ya ulaşp savaşı sürdürecektik.

Bir an geldi, mücadeleyi yedi tüfekte sürdürdük. Sonra, katledilmiş bazı yoldaşlarımızın silahlarını almış ya da silahlı bir yerlere saklamış köylülerin yardımıyla on yedi silah topladık ve ilk zaferimizi kazandık.

Neydi bu İlk zafer?

İlk çarpışma bir devriye koluyla oldu. Kırk altı gün sonra, 17 ocak 1957'de gerçekleşti. 2 aralık 1956'da karaya çıkmıştık. Bu, zaferle biten ilk çarpışmamız oldu, ilk

"çarpışmacılığı-mız". Sonra korkunç anlar yaşadık, ilk iki çarpışmayı anlatmak mümkün değil. Ama bu deneyimlerden sonra... Sonra yirmi adamımız oldu, otuza çıktı, ardından yirmiye düştük; daha sonra on ikiye indik... Baştaki zorluklardan dolayı.

Bu ilk dönemde, en zor şey neydi?

En zor şey ne miydi? Deneyim kazanma süreci. Eğer o 82 adamla karaya, çıkmamız gereken yerde çıksaydık savaş yedi ayda bitebilirdi. Neden mi? Deneyim sayesinde. O birlikte ve deneyimimizle savaş yedi ay bile sürmezdi. 55 tane dürbünlü tüfeğimiz, olağanüstü nişancılarımız vardı... Bu 55 tüfeğin ayarını biz-zat kendim *Granma*'da yaptım. Üç farklı model tüfeğimiz vardı. Her birinin ayarı farklıydı, çeliğine vb'ye göre değişiyordu. *Gran-*

ma'da, on metrelik bir mesafede ve geometrik bir formül kullanarak, bütün tüfeklerin ayarını yaptım. İki günümü tüfek ayarlamaya ayırdım.

Gerillanın Patikası

SİLAHSIZ 3 GERİLLA NE YAPABİLİR?

Devrim Yapabilir

pabilecek güçte hissedecek, bu çok ama çok tehlikeli bir yönelim. Buna asla izin vermeyeceğiz."

İşte düşman açısından asıl tehdit budur!!! Bu düzenin yıkılabilirliği ve emperyalist Amerika'ya başkaldırma düşüncesinin yayılması...

Düşmanlarımıza bunu söyleten nedir?

Bir yandan "1. Dünya Savaşı'ndan kalma silahlarla savaşıyorlar" diye yalan söylüyorlar; öte yandan gizli raporlarındaki itiraflarında tüm dünyaya Amerika'ya başkaldırma cesareti vereceğimizden söz ediyorlar. Bu çelişkinin kaynağı nedir?

Çünkü onlar da çok iyi biliyor ki; silahların gücü tetiği tutan ideolojidedir. Yoksa tonlarca bombanın patlatıldığı bir ortamda, "1. Dünya Savaşı'ndan kalma silahlar" bu

kadar etki yaratamaz.

Ankara'da AKP Genel Merkezi'ne ve İstanbul'da Vatan Emniyet Müdürlüğü'ne yapılan eylemlerde de türlü yalanlarla eylemlerimizin siyasi gücünü azaltmak istediler.

Fakat düşmanlarımız dahi çok iyi biliyor ki; silah bulmanın da onu en etkili şekilde kullanmanın yolu da ideolojik netlikten geçer. İdeolojik netlik nedir?

İdeolojik netlik, öncelikle düşmanını tanımadır, tanımlamaktır. Emperyalizmi baş düşman

olarak tespit etmekle başlanmalıdır.

Emperyalizmin ve oligarşinin saldırıları beyinleri teslim almaya yöneliktir. Mermilere, toplara, tüfeklere gerek kalmadan öldürür. Hedef halkın beynidir; devrimcilerin beynidir.

NATO karargahlarında alınan "Ya düşünce değişikliği, ya ölüm" dayatmasına karşı; devrim hedefinden bir an bile sapmadık. Beynimizi düşmana teslim etmedik.

Tek başımıza da kalsak; Emperyalizme karşı deolojik mücadele vermeye devam edeceğiz. İdeolojik netliğimizi koruyacağız.

Bu soru çok önemli bir sorudur. Cevabı ise daha da önemlidir. Çünkü verilen cevap devrim mücadelesinin yolunu gösterir.

Devrimlerin tasfiye edildiği, devrimci örgütlerin teslim alındığı, silahların gömülüp üzerine betonların döküldüğü bir süreçte, sınıf savaşımının ideolojik bir savaş olduğunun inancıyla savaşıyoruz.

İki sınıf, iki ideoloji vardır. Sınıflar üstü bir ideoloji yoktur. Ve biz, yani bir avuç hain ve işbirlikçi dışındaki tüm halkımız sınıf bilincine sahip olur, sınıfımızın ideolojisini savunursak eğer yenilmez oluruz.

Çünkü Marks'ın deyişiyle felsefe devrim silahıdır.

Düşmanlarımız bile bizim ideolojik netliğimizi bilirler. Almanya'da Anayasayı Koruma Örgütü'nün DHKP-C ile ilgili hazırladığı raporda, şu ifadeler ver verilmiştir: "DHKP-C, bir siyasi, bir askeri kanatı var, halen silahlı mücadelenin propagandasını yapıyor. Tek devrimci yapının kendileri olduğunu iddia ediyorlar.

'Biz savaşı hayatımızın ayrılmaz bir parçası haline getirdik. Bunun kaynağının başında iktidar iddiası var. İktidar iddiası demek,

savaş ve silahların geliştirmesi demek. Sliah, deynek, taş, benzin, roket, ip, elinize ne geçerse silahlanmak demek. Halk için devrim dışında

bir kurtuluş yoktur. (web sayfasından, 31 Aralık 2013)'

Baş düşmanımız Amerika'nın bizimle ilgili raporunda ise, Alishan Şanlı'nın Ankara'daki Amerikan Konsolosluğuna yönelik eylemiyle ilgili olarak şu değerlendirme yapılıyor: "Dünyaya olumsuz örnek olacaklar. Bundan sonra herkes kendini bize karşı eylem ya-

İdeolojik mücadele olmadan devrim,

Devrim olmadan ideolojik mücadele zafere ulaşmaz.

Leyla, Mahir ve Oğuz'un, 3 DHKC gerillasının sahip olduğu ideolojik netlik onları, silahlarını yerin yedi kat altından alma ve savaşıma kararlılığına götürmüştür.

Kızıldere'den başlayarak, Leylalara kadar ve bundan sonrasında da yaratılmış, beslenen, büyütülen bir gelenek var. Yıllardır oluşan kültürümüzün pratikteki karşılığıdır geleneklerimiz, devamımızdır aslında.

Davamız ideolojimizdir, devamız inancımızdır.

Teslim olmama,

halka karşı sorumluluk duyma,

her koşulda sosyalizmi savunma,

yoldaşını sahiplenme,

zafer kazanma,

yaptığı işten sonuç alma...

Her koşulda, 12 Mart-12 Eylül'lerde, kuşatmalarda tek başınayken bile direnme, SİLAHSIZKEN DAHİ DİRENME!..

Bu gelenekler ideolojik netliğin, beyninin pırlıl pırlıl olmasının sonucu yaratılmıştır.

Silahsız bir gerillanın silahı felsefedir. Proleteryanın ideolojisi ile donanmış bir savaşçı, silah da bulur, istihbarat da bulur, gider eylemi de yapar gelir. Tıpkı, 30 Mart 2016 tarihinde Dersim'in merkezinde Valilik binasını bastığımız gibi... Tıpkı 5 Ekim 2016 tarihinde Diyarbakır Valiliği önünde bekleyen TOMA'da nöbet tutan, işkenceci katil polisler için eylem düzenlediğimiz gibi...

Tonlarca bomba ile değil; ideolojik ve siyasi önderliğini emperyalizmin yaptığı teslimiyet, uzlaşma ve tasfiye politikalarına karşı savaşılarak, savaşı büyüterek kazanacağız.

İstanbul'daki Amerikan Konsolosluğu'na yönelik eylemde Hatice Aşık'ın elindeki taşla direnmesi de bunun bir kanıtıdır. Taş değil yürektir elimizdeki... Tarihsel ve siyasal haklılığımızın gücüyle atılan o taş, tam olarak emperyalistlerin karagahlarında patlamıştır.

Ve bugün de Leylaların aldığı karar, emperyalistlerin yüreğine korku salmaktadır.

BİZ SİLAHLARIMIZI TOPRAĞA SADECE BİR TEK NEDENLE GÖMERİZ:

DÜŞMANDAN SAKLAMAK, ONU KULLANACAĞIMIZ GÜNE KADAR GÜVEN İÇİNDE TUTMAK İÇİN;

ÖLÜRKEN, DÜŞMANIN ELİNE GEÇMESİN DİYE...

Tıpkı bir çatışma sonrası öleceğini anlayınca üzerindeki iki silahı 56 metre öteindeki kumun içine gömen '80 öncesi şehitlerimizden Mehmet Tepe gibi...

Tıpkı, şehit düşmeden önce silahların düşmanın eline geçmemesi için onları toprağa gömen 12 Kasım 1996 Dersim şehitlerinden Erkan Dilsiz gibi...

BİZ KIZILDEREYİZ, KIZILDERE YENİLMEZLİĞİMİZDİR

İdeolojik üstünlüğümüzün en önemli köşe taşıdır Kızıldere. Kızıldere bizim doğum yerimizdir. "Biz buraya

dönmeye değil ölmeye geldik" sözü, ideolojik netliğimizin en net ifadesidir.

Diyorlar ki: "Kızıldere'nin adı değişti siz hala değişmediniz"... Kızıldere'ye kanımız karıştı Ne bizi ne Kızıldere'nin adını değiştiremezsiniz!

Tarih bilinci bize kim olduğumuzu anlatır. Bizim soyumuz, halk düşmanlarına direnenlerin, onlara teslim olmayanların soyudur. Soyumuz ADALIDIR...

Kızıldere Halkına Karşı Sorumluluğumuz, Vatan Sevgimiz ve Büyük İddiamızdır

Kızıldere Zafere Giden Yolumuzdur

Mahirler, 29 Kasım 1970'te firar ettiklerinde, dışarıda onları bekleyen hazır bir temiz ev yoktu. Kalacak yer yok deyip, geri hapishaneye dönmediler, kendi olanaklarını yarattılar.

Kendilerinin kalacak yeri yokken, oligarşi onları sokak sokak, ev ev ararken onlar THKO önderleri Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın idamını durdura-bilmek için 2 İngiliz teknisyeni rehin alarak Tokat'ın Kızıldere köyüne gittiler.

Silahlı mücadele ülkemizde devrim mücadelesinin olmazsa olmazıdır. "Amerikan emperyalizminin hakimiyeti ve yerli uşağı sömürücü sınıfların iktidarını yıkmak, bağımsızlığı kazanmak için tek yol silahlı kurtuluş savaşıdır." demiştir Mahir Çayan.

Ve sözlerini tutarak silah elde çatışarak şehit düşmüştür 10'lar...

Mayamız Kızıldere'de atıldı... Leylalar, Mahirler, Oğuzlar, Kızıldere'nin açtığı yolda yürüyorlar...

Sf: 17

KIZILDERE'DEN BU YANA AYNI AHLAKLA, AYNI KÜLTÜRLE, AYNI İNANÇLA SAVAŞIYORUZ VE KAZANACAĞIMIZA İNANIYORUZ.

"GERÇEKÇİ OL İMKANSIZI İSTE"

İmkansızın sözlük anlamı " İmkânı olmayan, olma veya gerçekleşme durumu bulunmayan." demektir. Cepheliler içinse "imkansız" diye bir sözcük yoktur. Cepheli bir gerilla imkansızlara imkan arar.

Tıpkı, 12 gerilla ve 7 tüfekle devrim yapan Küba halkı gibi...

Che'nin başlığımızdaki sözü gibi, gerçekçi olmak yani bilimsel düşünmek bize imkansız hiçbir şey olmadığını göstermiştir.

Fidel'in, hayatı boyunca yaşadığı en dehşetli an diye anlattığı, Küba'ya ayak bastıkları an 70 gerillayı şehit verdikleri o an, bir karar verildi... 7 tüfeği olan 12 gerillayla dağlara çıkmaktan vazgeçemediler. İşte o an, Leylaların sığınağa dönüp silahlarını yeniden alma kararı verdikleri anı getirmiştir.

Küba'da vazgeçemediler... Şimdi çıkmayalım, yeniden hazırlık yapıp sonra çıkalım demediler... 70 yoldaşlarını toprağa verdikleri gün onların savaşıma kararlılıkları bir kat daha büyüdü...

Leylalar, Fidel ve yoldaşlarından öğrendi...

LEYLALAR, ALİ DEMİRALP'İN YOLDAŞIDIR

Ali Demiralp, 1980 cuntasının ardından Malatya'da kır gerillasının oluşturulması için yapılan alt yapı çalışmalarına katıldı. Operasyon ve tutsak düşmelerle Malatya'daki faaliyetleri aksadı. Deşifre oldu. Bu yüzden memleketi Elazığ'a döndü. Bu arada hareketle ilişkisi de koptu. Tutsak düşmelerle bölgedeki çalışmalargerilemişti. Hapishane direnişleri gündemdeydi. Cuntanın hapis-hanelere yönelik saldırılarına karşı halkı, tutsak ailelerini duyarlı kılmaya çalıştı; yazılama, pullama, pankart asma vb. eylemleri içinde yer aldı.

O süreçte dışarıda pek kayda değer bir örgütlülüğümüz yoktu. Ali, neredeyse tek başınaydı. Yılgınlığın, korkunun, kaçıklığın revaçta olduğu bir dönemdi. Bu aynı zamanda, bağlılığın, feda ruhunun, inancın sınıandığı bir dönemdi de. O yıllar devrimciler açısından en önemli sınav yıllarıydı. Ya korkunun esiri olup tüm değerlere, şehitlere ihanet edilecekti; ya da her koşul altında halka, devrime bağlı kalınacak, zorlu süreci göğüsleyecektik. Cunta, ara yol bırakmıyordu. Ali, bu sınavı başarıyla verenlerdendi.

ALİ, KARARINI VERDİ!

Elazığ küçük bir ildi. Ali'yi herkes tanıyor, polis de arıyordu. Buna rağmen yazılama-pullama yapıyor; pankart asıyor, altına da "Devrimci Sol" imzasını atıyordu. Yani, Elazığ'da, Ali vardı, Ali ile birlikte Devrimci Sol vardı. O, Devrimci Sol'u yaşıtıyordu. İşte, gerektiğinde tek başına örgüt olmanın, anlamını bulduğu yıllarda, öğretiyordu. Ali, sessiz, olgun haliyle, ne yapacağına karar veriyor, sessiz görünümünün aksine büyük ve heyecan içinde karar verdiği işi yapıyordu. Tüm sorunlara, zorluklara karşın her zamanki gülümsemesini de yüzünden eksik etmiyordu.

Elazığ gibi bir ilde o koşullarda, dört yıl boyunca polisin eline geçmeden faaliyet sürdürmek büyük bir ustalık, uyanıklık işiydi. Ali, kendi köyünde kalıyor, her gün hangi evde, hangi çatıda, bağda, bahçede kalacağı yeri belirliyor, jandarma ve polis O'nun köyde kalacağını biliyor, hergün köyü arıyor ama yine de O'nu bulamıyordu. Çünkü O, kolaycılığa kaçmıyor, rehavete düşmüyordu. Her şeyiyle yürüteceği faaliyetlere, Devrimci Sol'u yaşatmaya kilitlenmişti. Bununla birlikte sanki aranan kendisi değilmiş gibi bildirileri, pankartı ya da hangi eylemi yapacaksa o malzemeleri alır, akşam alaca karanlıkta köyden yola çıkıyor, otuz kilometrelik yolu yaya olarak yürüyüp, Elazığ'da yapmak istediği eylemi gerçekleştirdikten sonra, tekrar aynı yolu yürüyerek köye dönüyordu.

"Hareket beni bulsun" diye bir köyde de oturup beklemeydi. Yeniden ilişki sağlamak için kendisi hareketi aradı. Ve 1984 sonlarında İstanbul'a giderek hareketle bağlantı kurdu. Ondan sonraki devrimci yaşamını İstanbul'da sürdürdü. 27 Ekim 1987'de Beykoz'da polislerle çatışmada şehit düştü.

Ali Demiralp, cunta koşullarına, örgütle bağ kuramamasına rağmen tek başına da olsa faaliyet yürütmeye devam etti. Leylalar, Ali'nin yoldaşlarıydı.

Silahsız 3 gerilla ne yapabilir sorusu şimdi daha anlamlı bir sorudur?

Yoldaşlarının hesabını sorabilir...

Devrim yürüyüşünü sürdürebilir...

Düşmandan hesap sorabilir...

Düşmanın silahını alıp, eyleme gidebilir...

Silahsız 3 gerilla yüzlere, binlere, milyonlara dönüşebilir...

Halk savaşının en önemli unsuru silah değil insandır.

Silahları kullanan insandır, sonucu tayin eden insanın iradesi ve moral gücüdür.

Her şeyi silahlar belirler, düşüncesi yanıltır her şeyi ideolojimiz belirler.

Sınıf bilincini kuşanmış savaşçılarımız, Leylalar belirler.

Bombalanmış sığınaktan silahlarını alıp, düşmana vurur.

Halk savaşçısı, her türlü aracı silaha çevirebilir. Onun gücü, gelişmiş silahlarla donatılmasından değil; ideolojik netliğinden, sınıf kininden doğan hesap sorma isteğinden, zafere olan inancından gelir. Bu nedenledir ki, basit araçlar, basit patlayıcılar, bir bidon benzin vb. her şey onun eylem aracı olabilir.

Mahir, gözlüğü bombardımanda kırıldığı halde ben ne yapabilirim ki dememiş, tereddüte düşmemiştir. Yoldaşlarının yardımıyla onlara yolu tarif etmiştir. Çünkü en deneyimli odur. Biz Mahir'in yoldaşlarıyız.

Halk düşmanlarına karşı savaşı kazanmak için üç şeye ihtiyacımız var:

Birincisi: Silah,

İkincisi: silah,

Üçüncüsü silah ve yine silah!

**SİLAHLARIMIZI TOPRAĞA
GÖMDÜĞÜMÜZÜ, TESLİM BAYRAĞINI
ÇEKTİĞİMİZİ KİMSE GÖREMEYECEK!**

**ÜZERİNE BETON DÖKÜLEN SİLAHLARI,
GÖMÜLDÜKLERİ YERDEN BİZ
ÇIKARTACAĞIZ!**

**KENDİ SİLAHLARIMIZI YAPACAĞIZ!
TA Kİ, EMPERYALİZM YERYÜZÜNDEN
SİLİNİNCEYE KADAR!**

DEVİRİM SİLAHLA YAPILIR, SİLAHLA KÖRÜNÜR!

**SİLAHLI EYLEMİN GÜCÜ, SİLAHLARIN
ÇIKARDIĞI SESTE DEĞİL; TETİĞİ ÇEKTİREN
İDEOLOJİDEDİR...**

**GERÇEK GÜÇ SİLAHLARIN ÇIKARDIĞI
SESTE DEĞİL, ONLARI YÖNETEN
DÜŞÜNCELERDEDİR!**

**HEPİMİZ BİRER LEYLA, MAHİR VE
OĞUZ'UZ!**

**YOLDAŞLARIMIZ LEYLA ARACI, MAHİR
BEKTAŞ VE OĞUZ MEŞE ÖLÜMSÜZDÜR!**

Kuşatmalarda Tarih Yazıldı

1-

Ey yeni dünyanın düzensizliğinde

Yılgınlık ekip ihanet biçenler

Ölmekle

Gerçekten biter mi dövüşenler

Tarihe Bak

“Güneşe gömülenler”

Cevabını verecek sana.

- Tarih 6 Ekim ‘94

Yer Dürüt Deresi

- Dürüt, gerilladaki adıyla Sibirya

Sakin mi sakın akan bir dere

Bakmayın, yormayın kendinizi

Dürüt’ün adı haritalarda geçmez

Hangi uygarlık burada hüküm sürmüş bilinmez.

-Hükümdar da Teba’da Müslüm Amca’dır.

yani adı-sanı bilinen

anlı-şanlı bir yer değil Dürüt

sadet’e gelip girelim konuya

Dürüt-dürüt olalı

Deresindeki cevizler oldu olalı

Hiç o yılki gibi

Şen-şakrak bir kalabalığa rastlamadı.

Dağ keçileri bakıp-bakıp onlarla

dostça anlaştı

Mahsun-u Pak ziyaretindeki su

Pırıl-pırıl aktı

Müslüm Amca kendi dilinde

La-Fonten’den bihaber

kurt ve tilkiyi anlattı

-II-

- Müslüm Amca

Dersimli,

60 yaşlarında

5-6 çocuk babası

misafirleri

Halk Kurtuluş Savaşçılarıydı

baskı yapınca

“Mısto Kor’un” adamları

ille toprağını bırakmam dedi

terketmedi vatanını

yolladı aile efradını

Hozat’a.

yanında 3-5 çift keçisi

iki davar köpeği

20-25 kovan bal arısı

su sesi

köpeğin ürümesi

bir de ormanın gür yeşilliği

elini uzatsan yetişeceksin misali

karşısında pamuk gibi beyaz bulutları

kucaklamış koca Munzur Dağları.

- Her yanı kaya ve ormanlık

tek haneli Dürüt köyü

arılarının balı saftı

keçilerinin ak sütü, hep kaymaktı

sac’da ekmeğin kokusu

Aç gerillayı taa Gızori’den çağırırdı

Müslüm Amca’nın bir de hanımı vardı

- Müslüm Amca’nın hanımı:

Dürüt’le yazmıştı alın yazısını

tanımaz hiç fabrika tezgahını

ya da pamuk tarlalarını

hava kirliliği mi? o da nedir

yalandan örülü dünyalar

onlara yabancı

Dürüt’ün tepesine bakınca

renkli ışıklarda tanırdı.

- Müslüm Amca

Gerillayı ilk tanıdığında

önce onlara inanmadı

bu çağalar “devleti yıkacak”tı ha.

sonra baktı, gerillaya

gerilla haklı

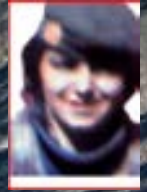
bir o kadar da hayata bağlı

sezgilerine göre davrandı

gerilla yaparım diyorsa yapardı

yüreğini gerilaya adadı

- Ki bunun bedeline katlandı

‘94 Ekim ayının sonunda katledildi

Sürek Av'ı Başladı

- O gün yani 6 Ekim’de

Dürüt’ün dört tarafı

it’ler tarafından kuşatılmıştı

ama it’ler “önce vatan”ı

hiç bir zaman yürekten demediler

önce iş-para-kan derlerdi.

bizimkiler ise

herşey özgür vatan içinse

gerekirse-ki öyle gerekirdi-

bu uğurda ölüm, adın kalleş değildi

kardeşti

al kanlarımızla boyanacak vatan derlerdi.

günü geldi mi, ölüm diye

ölümsüzlük iksirini içerlerdi

- Dürüt’de 46 gerilla vardı

33 erkek, 13 kadın savaşçı

46 gerilla

23 çift Uranyum filizi

ayrı bedenlerin damarlarında dolaşan

aynı kandandı

halkın umudu 46 gerilla karşısında

köhnemiş düzenin uşağı

beyinleri mermer

10-15 bin asker çıkarıldı.

- günlerce sürecektir sürek av'ı

Dürüt’le başladı

piyadeler,

karavana ateşliyorlar;

gerilla, hesaplı-kitaplı

silahını ateşler

Tak, tak, tak...

düştü peşi sıra

zabanilerin kuklaları

sonra

toprak ve kayalar

körlemesine havalandı

Bum, bum, bum...

kancık tim’ler öne atıldı

bitli payedelerin damarlarına

Amerikan kanı şıngalandı

ve it’ler ürüyor

gerilla tetiği okşuyor

“gez-göz-arpacık”

vurulsun onlarca kancık

ve gerilla bir kaç tim’i haklıyor

buldokların kafalarında

veya

başka organlarında

girişi, serçe parmağımın

çıkışı, beş parmağının kalınlığında

bir küçük olukçuk açılır

buldoklar’ın pis kanları

toprağa saçılır

gerilla silaniha

bambaşka bir aşkla sarılır.

- Kuşatmanın ilk perdesi:

6-6.5 saat sürdü

gerilla mevzilerini korudu

onlar kaçtı

gerilla vurdu

düşman olduğu yerde durdu

sonra onlarca asker

geçmişlerine kavuştu

haklı olan gerilla

inancın yakıcı gücüyle

askeri taktiğin üstünlüğüyle

galip geldi

(Başak Dergisi, 20. Sayı, 09.07.1999, 9 Ekim 1994’te
13 şehit verdiğimiz Dersim Emirgan Direnişi’ni konu
alan şiir çalışması)

ONUR'DAN OĞUZA FEDA GELENEĞİMİZİ DAĞLARDA BÜYÜTÜYÖRÜZ

Sf.21

Zalimin Zulmü, Halkın Adaleti Var

Faşizmin Terörü, Halkın Gelenekleri Var

Gültekin Koç, emperyalizmin, faşizmin 19 aralık 2000'de hapishanelerde 28 tutsağı katledip, yüzlerce yaraladığı katliamının hesabını sormak için Şişli Emniyet Müdürlüğü binasında feda eylemi gerçekleştirdi.

Eyüp Beyaz, tek başına faşizmin hapishanelerde tutuklulara yönelik katliamlarının, tecritin, işkencenin hesabını sormak için Adalet Bakanlığı binasına girdi, feda eylemi yaptı.

Alişan Şanlı, emperyalizmin Ortadoğu halklarına yönelik katliamlarının hesabını sormak için Amerika'nın Türkiye Büyükelçiliğine girdi, hesap sordu, feda eyleminde şehit düştü.

İbrahim Çuhadar, faşizmin katliamlarının hesabını, Gazi Polis Karakolu'nda yaptığı feda eylemiyle sordu. Şengül Akkurt, Erdal Dalgıç, Muharrem Karataş bedenlerini sürüp namluya, adalet için dayandılar zulmün karargahlarına.

Onur Polat'tan Oğuz Meşe'ye Dersim Kır Gerilla Komutanlığımıza bağlı savaşçılarımız bu geleneğimizi

kırlara taşıyarak ölümsüzleştiler.

Onların geleneklerini büyüterek yarınlara taşımak boynumuzun borcudur.

Onların geleneklerini büyüterek yarınlara taşımak, kurtuluşa yürümektir. Zafer yürüyüşümüzü sürdürmektir.

Emperyalizm, faşizm teslimiyet dayatıyor, işbirlikçiliği ve teslimiyeti gelenekleştirmek istiyor. Bu zulüm ve sömürü düzeniyle, bedenleri esir alınmış halkların beyinlerinin de, ruhlarının da teslim alınarak köleleştirilmesidir.

Onurlar, Oğuzlar, Türk'ü, Kürt'ü, Arap'ı, Laz'ı, Çerkez'li, Gürcü'sü, Çingene'si Anadolu halkının işbirlikçileştirme ve teslimiyet dayatmalarına Onur'lu cevabıdır.

Bizim geleneğimiz sürüp bedenlerimizi namluya adalet olmaktadır. Bizim geleneğimiz, karanlıklara ışık olmaktadır. Bizim geleneğimiz, baş eğmemek, diz çökmemektir. Bizim geleneğimiz, gerektiğinde sürüp bedenimizi namluya korku salmaktır zulmün saraylarına. Bizim geleneğimizin sloganı Maltepe'de, Arnavutköy'de, Kızıldere'de yazıldı tarihe, KURTULUŞA KADAR SAVAŞ'tır.

Devrim için savaşıyoruz.

Nedir devrim?

Sözlük tanımına göre; **“belli bir alanda hızlı, köklü ve nitelikli değişiklik”**.

Devrim yapmak istiyoruz.

Anadolu topraklarında,

Emperyalizmin **yeni-sömürgesi** bir ülkede hızlı, köklü, nitelikli bir değişiklik yapmak, **bağımsız bir Anadolu** kurmak istiyoruz.

Faşizmle yönetilen bir ülkede, **halk demokrasisi** kurmak istiyoruz.

Emperyalist tekellerin sömürüsü altında halkı açlığa, yoksulluğa mahkum edilmiş bir ülkede, **kapitalist sistemi yıkarak**, yerine, halkın iktidarını kurmak, sömürüye son vermek, adaletsizliğe son vermek, **halkın iktidarıyla yoksulluğu, açlığı bitirmek** istiyoruz.

Bunu başarmak için savaşımdan başka yolumuz yoktur.

Halkımız, savaşımdan başka yolumuz yoktur,

Çünkü, emperyalizm ve işbirlikçilerin iktidarı örgütlenmiş, büyük bir askeri ve silah gücüne dayanmaktadır.

Çünkü, emperyalizm ve işbirlikçilerin iktidarı, katliamlara, zulme, baskı ve devlet terörü ile oluşturulan korkuya dayanmaktadır.

Çünkü, emperyalizm ve işbirlikçilerin iktidarı, faşizme dayanmaktadır.

Faşizm, Tekelci burjuvazinin en gerici, en şovenist, en katliamcı ve saldırgan kesiminin açık baskıcı, kan dökücü diktatörlüğüdür.

Böylesi bir gücün karşısında, köle haline gelmek istemiyorsak savaşımdan başka yolumuz yoktur.

O halde, savaşın geleneklerini oluşturacağız.

Onur’ların, Oğuz’ların eylemleri bunun için önemlidir. Bizlere yürümemiz gereken yolu, bize kurtuluşun ışığını gösterdikleri için değerlidir. Bu sömürü, soygun, talan düzenlerine, bu zulüm düzenlerine boyun eğmek zorunda olmadığımızı gösterdikleri için, Kurtuluş Umudumuzu büyüttükleri için Onurlar, Oğuzlar, halkın kahramanlarıdır.

Oğuzlarla Onurlarla Savaşımızın Geleneklerini Oluşturuyoruz

Nedir gelenek?; Sözlük diyor ki; *Bir toplumda, bir toplulukta eskiden kalmış olmaları dolayısıyla saygın tutulup kuşaktan kuşağa iletilen, yaptırım gücü olan kültürel kalıntılar, alışkanlıklar, bilgi, töre ve davranışlar, an’ane:*

Onurlarımızla Oğuzlarımızla savaşımızın geleneklerini oluşturuyoruz. Zulmün gerilla gücümüzle kıyaslandığında büyük bir askeri gücü vardır. Ülkemizin her yanına yayılmış bir emperyalizmin işgal gücüdür, bu askeri güç. Zorunlu askerlik uygulamasıyla, içinde Anadolu halkının çocuklarına zorla askerlik yaptırımları gerçeği değiştirmiyor, bu güç bizim topraklarımıza yabancı, emperyalizmin işgal gücüdür. Bu güce karşı nasıl savaşağız?

Halkımız, Anadolu halkı olarak bizleri, bu işgal gücü karşısında boyun eğmeye, diz çözmeye zorluyorlar.

Biz, tarihimiz boyunca diz çökmedik. Biz ne işgalci emperyalist güçlerin önünde, ne padişahların, saltanakların önünde, ne faşizmin, ne küçük burjuva diktatörlüklerin katliamları, zulmü önünde diz çökmedik.

Biz, hiçbir zaman sonsuz bir karanlığa inanmadık, biz her zaman, karanlıkların bir gün ışıyacağına, halkların da gününün geleceğine inandık, ama sadece buna inanmakla kalmadık, biz bilimsel yöntemlerle araştırdık, öğrendik ki, bu sömürü ve zulüm düzenleri mutlaka günün gelecek ve yerini halkın iktidarına bırakacaktır. Biz biliyoruz ki, bu kendiliğinden değil,

biz örgütlenip, savaştığımızda olacaktır.

Bu bilinçle emperyalizme ve faşizme karşı savaş kararı aldık. Oğuzlar, Onurlar bu savaş kararımıza hayat verdikleri için devrimimizin ölümsüz kahramanlarıdır.

Onlar, bizlere nasıl savaşılabileceğimizi gösterdiler.

Oğuzlar, Onurlar gibi savaşağız. Tek birimiz bile, sarayları saltanatları titreten ölümsüz kahramanlar olarak savaşağız. Biz, emperyalizmin işgal ordusunun zayıflığını da biliyoruz.

Haksızlıkları onları güçsüz yapar. Güçsüzdürler.

Bu topraklarda bir işgal gücü olarak bulunmaları, bu topraklara ait olmamaları onları güçsüz yapar, güçsüzdürler.

Bizler, Anadolu’nun çocuklarıyız. Bu topraklarda doğduk, bu topraklarda büyüdük. Başka yerimiz yok bizim. Köklerimiz bu topraklardadır. Bizim dedelerimiz, onların dedeleri, bu topraklarda büyüdüler, bu toprakları işlediler, ürün aldılar, bu topraklardan beslendiler, bu topraklara emeklerini, terlerini döktüler. Bu topraklara yeri geldiğinde kanlarını döktüler. Her sabah daha gün açmadan bu toprakları işlemeye gittiler, akşam artık gün battıktan sonra evlerine geldiler. Bu toprakların değerini bu nedenle sadece biz Anadolu halkı biliriz.

Bunun için, bu toprakların düşmanlarını topraklarımızı satışlarından, bir avuç emperyalist tekele peşkeş çekişlerinden tanıyoruz. Bu topraklara düşmanlıklarından tanıyoruz.

Halkımız, Anadolu topraklarına düşman olanların güçleri olmaz. Onlar güçsüzdürler. Ayakları Anadolu topraklarına basmayanların halkın karşısında bir güçleri olamaz. Bizim karşımızda zayıf ve yenilmeye mahkumdurlar.

Oğuzlar, Onurlar, ayaklarımızı vatan topraklarına basarak, emperyalistler ve işbirlikçilerini vatan topraklarımızdan atabileceğimizi gösteriyorlar.

Devrimin, kurtuluşumuzun, zaferimizin geleneklerini bedenlerini namluyla sürerek oluşturdular. Anadolu’nun kahramanlarıdır onlar, içimizden çıkan kahramanlar. Bizim gibi, gecekondu mahallelerinin tozlu yollarını adımlayan Anadolu çocukları onlar. Köylerimizin, dağlarımızı köşe bucak tanıyan, Anadolu çocukları onlar.

Onların yarattıkları gelenekleri geleceğe daha da büyüterek taşıyacak, kurtuluşumuz için, devrim için onlar gibi direnecek ve onlar gibi savaşağız.

Geleneklerimize Yön Veren Marksist-Leninist İdeolojimizdir

Geleneklerimiz, değerlerimiz, hep bizleri devrim yolunda kararlılıkla, sağa sola sapmadan yürümemizin yolunu açıyorlar. Kuşatmalarda teslim olmuyoruz. Neden? Biliyoruz ki, teslim olanlar devrim yolunda yürüyemezler. Teslim olmaksızın, ölümü tercih edimiz devrim yolunda yürümeye devam edebilmek içindir.

Tıpkı, **Kerbela’da Hz. Hüseyin’in** biat etmeyi reddederken, zalimin karşısında direnme geleneği yaratmak istemesi gibi.

Tıpkı, **Pir Sultan’ın, Şeyh Bedrettin’in** idam ipini göğüslerken, geleceğe inançlarını, düşüncelerini canı pahasına yaşatma, zalimlere, soygunculara karşı ayaklanma, savaşıma geleneğini miras bırakmak istemeleri gibi.

Tıpkı, **Deniz Geçmişler’in** boyunlarında idam ipleri, **İbrahim Kaypakayalar’ın** işkencede direnişleri, **Önderimiz Mahir Çayanlar’ın**, Kızıldere’de „Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik“ demeleri gibi.

Tıpkı, Kızıldere geleneğini yeni Kızıldere’lerle büyüten Saibo’lar, Sinan’lar, Niyazi’ler, Sibel’ler, Süleyman’lar, Tarık’lar, Kemal Askeri’ler gibi...

Düşman işkencelerde, tutsaklık koşullarında düşüncelerimizi teslim almak için işkence tezgahlarıyla, silahlarıyla,

bombalarıyla, katliamlarıyla dayandığımızda kapımıza bedenle-
rimizi açığa, ölüme yatırıp direniyoruz, ölümü düşüncelerimizi
teslim etmeye tercih ediyoruz.

Emperyalizmle ve oligarşinin „uzlaşma“, „barış“ adı altında tes-
limiyet dayatmalarını elimizin tersiyle itiyor, devrim yolunda ne
kadar ağır bedeller pahasına olursa olsun, tek başımıza da olsa
yürümeye devam ediyoruz. Anti-emperyalizm, anti-faşizm
bayrağını elimizden düşürmüyoruz.

Bunu yaparken, tüm halk güçlerini bu bayrak altında toplamaya
birleştirmeye çalışıyoruz.

Faşizmin tüm katliamlarının, halka karşı suçlarının hesabını bir
bir açıklayıp, hesap soruyoruz. Halkın Adaletini uyguluyoruz.
Bunlara yön veren devrim hedefimizdir.

Şehitlerimizi ve tutsaklarımızı sahiplenirken, halkı örgütlemek
için bıkmadan, yorulmadan çalışırken, vatan sevgimizi ve tarih
bilincimizi büyütürken, sınıf bilincimizi geliştirirken ve sınıf kini-
mizi büyütürken, kendimizi fedada en öne atılırken, tek bir
hedef, devrim hedefi bu davranışlarımıza yön vermektedir.
Silahlı mücadelede ısrarımız bunun içindir. Yıllara yayılan
direnişlerimiz, demokratik mücadelede tek bir alan, tek bir
mevzi için savaşmamız, sokakları, alanları kanlarımızla
sulamamız bunun içindir.

Kuşatmalarda şehit düşerken bile kanlarımızla Umudun adını
yazmamız, halkımıza devrim hedefini göstermemiz bunun için-
dir.

Kuşakları birleştiren savaşımız bunun içindir.

Devrim yapmak istiyoruz. Yani, bağımsızlık, halk demokrasisi,
sosyalizm hedefimize kararlılıkla yürümek istiyoruz.

Örgütümüz bunun içindir. Önderliğimize bağlılığımız, Partimizi,
Cephenimizi her şeyin üzerinde değer olarak görmemiz bunun
içindir.

Kültürümüzü, ahlakımızı, değerlerimizi, geleneklerimizi,
ilişkilerimizi, yaşamımızı şekillendiren devrim hedefimizdir.
Bizlere her koşulda devrim yolunda yürümeyi öğreten ideoloji-
mizdir.

Nedir ideoloji?

Kelime köküyle, **fikir, düşünce bilimidir.**

Sözlük tanımıyla ideoloji şöyle tanımlanır; **“Siyasi veya toplum-
sal bir öğreti oluşturan, bir hükümetin, bir partinin, bir gru-
bun davranışlarına yön veren politik, hukukî, bilimsel, felsefî,
dinî, moral, estetik düşünceler bütünü”.**

Davranışlarımıza, yani yaşamımıza yön veren bir düşünceler
bütünüdür.

Bizim davranışlarımıza yön veren **Marksist-Leninist ideolojimiz**
yani **Marksist-Leninist ideolojimizin** bizlere gösterdiği **devrim**
hedefidir.

İdeolojimizin yarattığımız geleneklerimizde ve değerlerimizdeki
rolü bu nedenle belirleyicidir.

İdeolojimiz ile yaşamımız ve savaşımız birbirine koparılamaz
şekilde bağlıdır.

Dünya halklarının sömürü ve zulme karşı savaş tarihleri
boyunca yarattıkları değerler ve gelenekleri bizimdir. Marksist-
Leninist ideolojiyle savaşan emekçilerin yarattıkları değerler ve
gelenekler bizimdir. Halkımızın feodalizme karşı bin yıllık savaş
tarihinde oluşturduğu değerler ve gelenekler bizimdir.
Kızıldere’den günümüze, Anadolu ihtilalimizde yarattığımız
değerler ve gelenekler bizimdir. Sınıflar savaşı bu değerlerimiz
ve geleneklerimizin temelidir.

Halkımız; sınıflar savaşı nesnel bir gerçektir.
Nesnel bir gerçektir ki, bizler halkız ve
düşmanlarımız, bir avuç emperyalist tekel ve
işbirlikçileri, uşaklarıdır. Düşmanlarımız

karşısında bizler milyonlarız, BİRLEŞELİM,
SAVAŞALIM, KAZANALIM.

“Tarihi kanımızla yazıyoruz.

Tarihi şehitlerimiz yazıyor.

Onur Polat dağlardan halkın adaleti oldu.

*Onur Polat feda ruhuyla, cüretle yürüdü zulmün merkezine ve
bastı zulmün karargâhını.*

Defalarca söyledik halk adaletsiz değildir.

Halkımız ve şehitlerimiz adaletsiz kalmadı, kalmayacak.

**Onur Polat halkın adaletsiz kalmayacağını bir kez daha
ortaya koydu.**

**30 Mart 2016 günü yoldaşımız Onur Polat Dersim
Valiliği’ni bastı. Halk düşmanlarının Dersim’deki
karargâhı olan, içinde valilik ve adliye binasının da
olduğu bu zulüm karargâhını yoldaşımız Onur Polat tek
başına ve güpe gündüz bastı.**

*Dersim’deki halk düşmanlarının karargâhı, faşist AKP’nin Der-
sim’deki merkezi, zulmün baş kalesini bastık.*

*Giremeyeceğimiz halk düşmanlarına ait hiçbir yer yok. Zulüm
neredeyse biz orada karşılırlarına çıkacağız dedik ve dediğimizi
yaptık.”*

Onur yoldaşımızın eyleminin ardından, böyle demiştik.

Onur’u, Oğuz’umuz izledi. Bombalarla yakılıp yıkılan sığınağa
girip, silahını kuşandı

“Dağların Şahanı OĞUZ’dan

Yoksul mahallerin Şahanlarına

Tüm halk çocukları sizden hesap sormaya devam edecek
Bizim Yenilmez Silahımız Onların Yüreği, Onların Kararlılığı
Onların Yaratıcılığıdır.

O BOMBALARLA DELİK DEŞİK ETTİĞİNİZ DAĞLARDAN

**O BOMBA İLE DOLDURDUĞUNUZ VADİLERDEN, GEÇİTLER-
DEN, DERELERDEN**

BİR HALK KURTULUŞ SAVAŞÇISI, BİR CEPHE GERİLLASI ÇIKTI
VE SİLAHSIZ YOLDAŞLARINA HALKLARINA YAPILAN ZULÜM
İÇİN YOLA DÜŞTÜ... „

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, Açıklama 466- Tarih:
10.12.2017

Oğuz Meşe yoldaşımız, 31 operasyon, bombardıman yaptığı,
operasyonda F16’lar, Kobra helikopterleri, İnsansız Hava
Uçakları’nın kullanıldığı, sadece Kasım ayı içinde 12
bombardıman ve operasyonun yapıldığı o sürekli bombalanan
dağlardan, vadilerden halkın adaletini uygulamak için indi.

Bu cüretle, bu irade ve kararlılıkla savaşmalıyız.

Oğuz, eylemine ilerlerken, yolu faşizmin ordusu tarafından ke-
silir, kimlik sorarlar, Oğuz’un kimliği, halkın adaletidir, silahı,
bombasıdır. Faşizme, sınıf kini, devrim ve iktidar bilincidir.

Kimliğini gösterir Oğuz. Anadolu halkıdır.

Oğuz, halkın adaleti oldu. Oysa, faşizmin binlerce Kürt’ü hedef
aldığı katliamların ardından bile adalet için savaşmayan,
silahlarını bırakmak faşizmle masaya oturma, tasfiye
politikasına boyun eğmeye çalışanların olduğu bir ülkede
yaşıyoruz. Teslimiyetin, tasfiyeciliğin dünyanın pek çok yerinde
geçmişin devrimci, ilerici örgütlerini teslim aldığı bir dünyada,
halk kurtuluş savaşçısı Oğuz yerin dibine inip silahını adalet için
kuşanmıştır. Oğuz’un bu savaş çağrısını izleyelim. Parti-Cephe
gerillalarının savaş çağrısına katılalım, devrim ve kurtuluş
umudumuzu dağlarda, şehirlerde büyütelim.

Önümüzde iki yol var; Bunlardan biri teslimiyete, diğeri de-
vrime, emperyalizmi ülkemizden defetmeye, faşizmi yenmeye,
kurtuluşa yani halkın iktidarına çıkmaktadır.

Ne kadar zorlu olursa olsun, Umudun peşinden gitmeliyiz.
Halkın iktidarı umudunu büyötmek için yürümeliyiz. Devrim
yolunda yürümeliyiz.
Ne kadar zorlu olursa olsun, Onur'lar, Oğuzlar gibi Kurtuluşa
Kadar Savaş diyebilmeliyiz.
Devrim yolunda birleşmeli, savaşmalı ve kazanmalıyız.

**Onur'ların, Oğuz'ların ayak izlerine basarak
ilerliyoruz devrime, halkın iktidarına!
BİRLEŞELİM SAVAŞALIM KAZANALIM!
Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Partimiz !
Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Cephemiz !**

BİZ KAZANACAĞIZ

Yeni Değerlerle Yeni Geleneklerle
Savaşımızı Büyütüyoruz.
CEPHE HALKTIR CEPHE VATANDIR

**ANT OLSUN Kİ SAVAŞIMIZI BÜYÜTECEĞİZ!
DEVİRİM SÖZÜMÜZÜ TUTACAĞIZ!**

BU TARİH, ESAS OLARAK
KANLA YAZILMIŞ,
ŞEHİTLERİMİZİN TARİHİDİR!

ÇEMİŞGEZEK ARASOR DİRENİŞİ

**Anadolu halkının olsun diye Anadolumuz!
Bir türküdür Dersim Dağlarında
Parti-Cephe Savaşıyor**

Her yeni bahar mevsimine girerken bir başka olur Dersim'in güzelliği. Bahar da akarsuları yatağını yırtarcasına yükselirken, dağlardan eriyen karlarla onlarca koldan güç verirler. Eriyen karların altında yeni yeni filizlenen kardelen çiçekleriyle gürül gürül akan akarsuları, ırmakları, çayları, dereleriyle daha bir haşin ve coşkun akar. Yiğitler diyarı

Dersim. Yiğitleri kucaklayan engin dağlarıyla nice kahramanlıklara tanıklık etmiştir. Bu dağlar bugüne kadar geçit vermemiştir kahpeliğe ve soysuzluğa. İhaneti ve yenilgiyi yaşasa da asla boyuneğmemiştir egemenlere, zalimlere. Sürekli isyan ve direniş halindedir. Dağlar, sular, halk, gerilla ortak bir savaş cephesinde omuz omuzadır. Tarih bir direnişe daha tanıklık edecektir.

Tarih 19 Mart 1994. O gün, Halk Kurtuluş Savaşımızın tarih sayfasına mürekkebi kan olan, Çiftelavazlar'dan Dersim'e uzanan Çemişgezek Arasor direnişini yazıyordu. Tarih Dersim halkının yüreğinde harmanladığı bir kahramanlığa, bir direniş destanına tanık oluyordu. 1991 yılında Dersim-Hozat, Çemişgezek,

Tarih: 19 Mart 1994
Yer: Çemişgezek Arasor
Vadisi
Şehit düşen Halk
Kurtuluş Savaşçıları:
Nazım Karaca (Cemal),
Mürsel Göleli (Arif),
Feride Karaca (Ferda)

Pertek, Ovacık bölgelerinde gerilla faaliyetimiz yoğunlaşmıştı. 12 Eylül sürecinde mücadelemizle bu bölgeler üzerinde olumlu bir miras bırakmıştık. 1985'lere gelindiğinde çatışmalarda verdiğimiz şehitler ve yakalanmalar sonucu bölgedeki gerilla faaliyetimiz '91'lere kadar kesintiye uğramıştı. Bizim dışımızdaki sol örgütler özellikle

Sf. 25

Çemişgezek bölgesinde sünni köylerin bulunması, "ihbar olabilir", "kayıp verimiz" vb düşünceleri nedeniyle bölgeye girmiyor; bölgeyi bir geçiş güzergahı olarak kullanıyorlardı. Bu yanlış bakış açısı bölgedeki insanlarda gerillaya ilişkin önyargıları büyütmüş buna paralel olarak da gerilla faaliyetlerinin olanaklarını sınırlandırmıştı. Kuşkusuz Parti-Cephe gerillaları bu mantıkla hareket edemezlerdi. 1991 yılında yeniden başlayan gerilla faaliyetimizin önündeki tek alternatif gerillayı büyütme idi. Belki bedeli ağır olacaktı ama alternatif olmak ancak halkı kucaklamak ve örgütlemekle mümkündü. Eylem yapmak, kuvvet oluşturmak, umut geliştirmek isteyenler halka gitmek zorundaydılar. Bunlar haksız asla

mümkün değildi. Ya bu deve güdülecek ya da bu diyardan gidilecekti. Bu olumsuz tabloyu ortadan kaldırmak için Parti-Cephe gerillaları sabırla, emekle, inatçı bir çalışma tarzıyla kısa sürede bölgeye hakim oldular. Üç yıl gibi kısa bir zaman içinde bölgede büyük gelişmeler sağlandı. Dört mevsimde de sığınaklara girmekten sürekli hareket halinde olmak üzere faaliyetlere devam ediliyordu. Dört ayrı ilçenin köylerine müfrezeler halinde gidiliyor, hem ajitasyon-propaganda faaliyeti hem de geniş bir istihbarat çalışması yapılıyordu. Müfrezeler bölgede bulunan karakollara baskın yapma planları çıkarmak için de sürekli çalışıyorlardı. Nitekim Çemişgezek bölgesinde bulunan Akçapınar karakolu, Hozat bölgesindeki Amutka karakolu baskınları bu süreç içinde gerçekleştirilmişti. Her iki eylemde bölge halkı üzerinde büyük bir sempati yaratmıştı. Ayrıca '91'de İstanbul'da bir cezalandırma eylemi sonrasında polisle girdiği çatışmada şehit düşen Hayri Koç'un cenazesi Çemişgezek-Tekeli köyünde büyük bir kalabalıkla kaldırılmış, bu olay bölge halkı üzerinde büyük bir etki yaratmıştı. Ardından Vehbi Melek ve Onikiler'in cenazeleriyle halkın devrimcileri, gerillayı sahiplenmesi doruğa çıkmıştı. Artık Parti-cephe gerillalarıyla halk "etle-tırnak" misali ayrılmazcasına bütünleşmişti. Parti-cephe gerillaları Çemişgezek bölgesindeki faaliyetlerine ağırlık vermişti. Her bölgede Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Bölge Komutanlığı'na bağlı birer-ikişer müfreze bulunuyordu. Çemişgezek bölgesinde Hayri Koç müfrezesi görevlendirilmişti. Sünni köyler de dahil olmak üzere bölge halkıyla büyük bir kaynaşma ve ilişki yaratılmıştı. Öyle ki gerillalar bir süre köye

gitmediklerinde yaşlılar, kadınlar, çocuklar gerillanın yolunu gözler olmuşlardı. Bu faaliyet ve gelişim düşmanın bütün dikkatini üzerine çekmişti. Düşman da boş durmuyordu. Oligarşinin eli kanlı ordusu Mart ayıyla birlikte Dersim'de gerillaya yönelik "Bahar Operasyonu" başlatmıştı. Resmi açıklamalara göre harekate otuz binin üzerinde asker ve özel tim katılıyordu. Bunun yirmi bini Çemişgezek, Pertek, Hozat üçgeninde kobra ve skorsky helikopterlerle operasyonlara katılıyordu. Gerillanın faaliyetleri ise aralıksız hızından hiçbir şey kaybetmeden sürüyordu. Hozat bölgesinde faaliyet yürüten Nurettin Güler Müfrezesi ile Çemişgezek bölgesinde faaliyet yürüten Hayri Koç Müfrezesi bir görev nedeniyle Çemişgezek bölgesi Tekeli köyünde gece geç saatlerde bir araya gelmişlerdi.

Köy halkı ve köy milislerinden çevre köylerde operasyonların sürdüğünü öğrendiler. Bu haber üzerine köyde daha fazla kalmamaya karar verdiler. Bölgenin en stratejik alanında konumlanmak için köylülerle vedalaşıp Ulukale köyüne doğru yol aldılar.

Konaklayacakları yer Tekeli köyü ile Ulukale köyü arasında bulunan dağlık ve ormanlık bir alan olan Arasor vadisiydi. Konaklama yerinde gerilla birliğinin savunmasını alacak tarzda nöbetçiler

yerleştirildikten sonra, gerilla birliği dinlenmeye çekildi. Ve düşman güçlerinin hangi tepe ve dağları tuttuğunu, hangi istikamete doğru operasyon çekeceğini anlamak için sabahı beklemeye başladılar. Havanın aydınlanmasıyla birlikte nöbetçiler tarafından birlik komutanı Turgut'a(Ahmet Güder) düşmanın bulundukları alanı kuşatarak ilerlediği haberi verince hiç

vakit kaybetmeden Cemal (Nazım Karaca) ve Arif (Mürsel Göleli)'nin de içinde bulunduğu grup toplanır. Kendi aralarında kısa bir konuşma yaparlar. Komutan Turgut'un talimatıyla gerilla birliği hareket düzenine göre toparlanır. Çantalar düzeltilir, yerlerdeki sigara vb çöpler kamufle edilir. Komutanlar yaptıkları toplantıda planı düşmanın sürekli C kuşatması diye adlandırdığı yöntem üzerine şekillendirmişlerdir. Çünkü düşman istihbaratını sağlam aldığı bütün operasyonlarda herhangi bir köy ve alanı bölgenin coğrafi yapısına göre C harfi yani bir

daireye benzer biçimde kuşatılır. Düşmanın hedeflediği köyü hayata geçirmek için C harfi mayaya koyduğu taktik, bölgenin alan özgülünde farklılıklar gösterir. Ancak genel olarak uygulanan taktik, gerilla birliklerinin yerini önceden gözetleyip tespit etmek ve alanı geceden kuşatarak gerilla birliğinin imhasına yönelmektir.

Düşman istihbaratını birincisi muhbirleri aracılığıyla, ikincisi bizzat kendisi yüksek yerlere gözetleme birimleri yerleştirerek, gerilla birliğinin konaklama yerlerini tespit etmeye çalışır. Operasyonlarda ilk yarı alanı denetimi altında

tepeleri ve yüksek yerleri kuşatmak ve kuşattığı alanı da giderek daraltmaktır. Düşman gerillanın taktiklerinden çıkardığı derslerle aynı yöntemi gerillaya karşı kullanmaktadır. Yanlardan içerlere doğru sızma hareketinde bulunup gerillalar varsa çatışmaya girip çıkış noktalarına pusu atarak gerillanın bulunduğu yerden çıkışını sağlayıp pusuya düşürmeye çalışmaktadır. Gerilla birliğinin konakladığı yerden sadece batısında bulunan Toratlı ve Tekeli istikametinden gelen düşman birlikleri görünüyordu. Arasor vadisinin 50 km. Batısında bulunan Çemişgezek kazasından çıkan düşman güçleri bu köylere egemen olan Pertek Taşı, Hasan

Baba ve Dirbo denilen sıra tepeleri tutmuştu. Tepenin ardından Ulukale tarafından gelmesi de muhtemeldi. Vadinin güneyinde Ulukale, Celador, Çaybağı, Hüngürlü, 50 km doğusunda ise Çağlarça (Peik) karakolu vardı. Bu köye paralel olarak Kalecik, Segedik köyleri bulunmaktaydı. Bu durum tamamiyle gerilla birliğinin aleyhineydi. Artık her şey gerillanın tecrübesi, deneyimi ve yaratıcılığına bağlıydı. Tek bir tercihleri vardı: O da vadi derinliğinde gitmekti. Plana göre gerillanın çekilme güzergahı bu

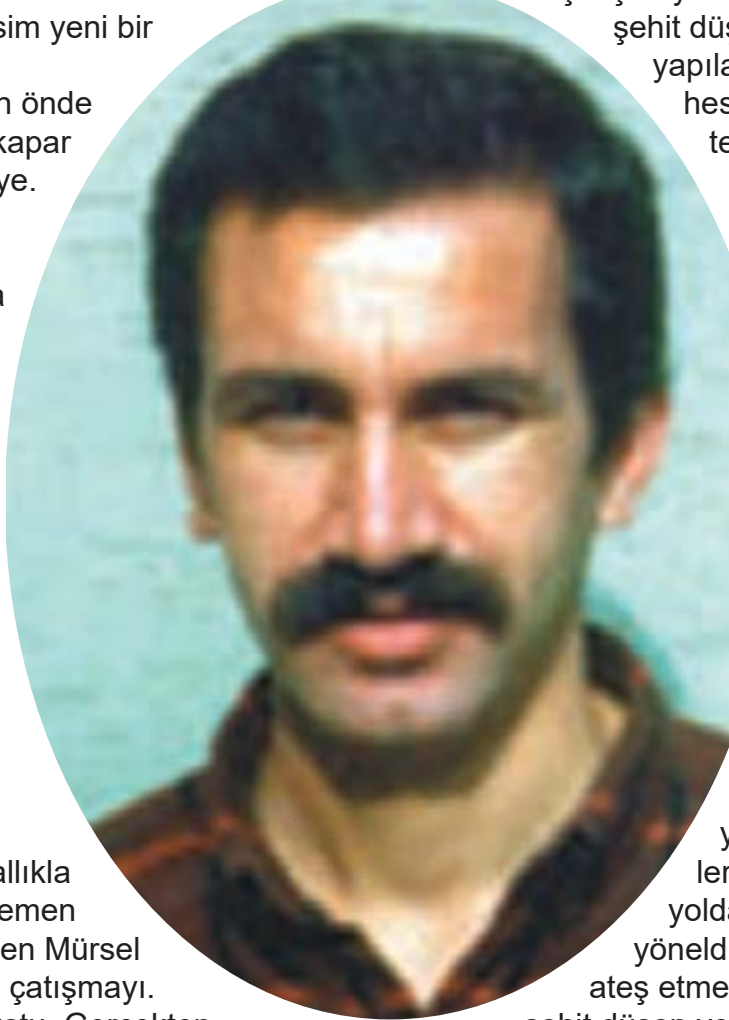
köylere egemen olan Sekel, Kızıl Zindan Ana, Lale Dağları ve Şehur Kinzir tepelerine geçmekti. Bu vadinin ortasında bulunan Arasor vadi derinlikleriyle gerillayla bir sorumluluğa sahipti. Gerilla birliğinin vadi içerisine çekilmesini sağlamak için Ulukale'ye giden Arasor vadisindeki tepelerin tutulması gerekiyordu.

Planın tamamı gerilla birliğini kuşatmanın dışına çıkarmaktı. Gerekirse bu noktada iki-üç savaşçı indisini feda edebilirdi. Buna paralel olarak da gerilla birliğinin vadin dışına çıkması olmayı en uzun zamanın koşulları Üçer savaşçıdan

oluşan iki savunma birimi oluşturuldu. Savunma birimlerinin görevlerinden birincisi, gerilla birliği vadiden çekilirken çatışmak, düşmanın ilerlemesini engellemek ve gerillaya zaman kazandırmaktı. İkincisi, düşmanın ilk anda tutabileceği vadi çıkışında hedef şaşırtıp, düşmanı kendi üzerlerine çekmekti. Savunma biriminde görev alan savaşçılar çok büyük bir görev ve sorumluluğun altına giriyorlardı. Görevleri tarihsel misyona damgasını vuracak bir öneme sahipti. Çünkü toplam 35 savaşçıdan oluşan birliğin güvenliği tamamen onların elindeydi. En ufak bir hata 35 kişilik gerilla birliğinin imhasına neden olacaktı. Nazım,

Mürsel ve Feride bu görevi üzerlerine aldılar. İkinci savunma biriminde ise Turgut, İbrahim (Ali Çelik) ve bir yoldaşları daha vardı. Her şey plan çerçevesinde uygulanacaktı. Mermiler silaha sürülmüştür. Birlik komutanının talimatıyla tepeleri tutacaklardı. Ne olursa olsun yoldaşlarını ateş çemberinden kurtaracaklardı. Komutanın savunma savunma birimlerine "yerlerinizi alın" talimatıyla her iki birim de tutacakları tepelere doğru yöneldiler. Sabahın erken saatlerinde Dersim yeni bir destansı direnişe hazırlanıyordu. Yine en önde Nazım vardı. Silahını kapar kapmaz tırmandı tepeye. 10 dakikalık mesafeyi hızlı ve süratli bir şekilde iki-üç dakikada geçiverdi. Tepeye çıkmasıyla beraber düşmanın yoğun ateşi de başlamıştı. Evet, çatışma başlamıştı. Adeta tepeye kurşun yağmuru yağıyordu. Nazım mevzilendiği yerden çatışmayı sürdürüyordu. Dağların kartalı yaşamın her anında olduğu gibi yine yoldaşlarına aynı doğallıkla kol kanat geriyordu. Hemen arkasından tepeye gelen Mürsel ve Feride'yle sürdürdü çatışmayı. Gerillanın taktiği tutmuştu. Gerçekten de her iki tarafı tutan düşman dereyi tutmakta geç kalmıştı. Savunma birimleri çatışırken gerillaların çekilmesi mümkündü. Diğer tepede mevzilenen komutan Turgut'un sorumluluğundaki savunma birimi de çatışmayı sürdürüyordu. Düşman uçak savarları, topları, havanları, roketleri, makinalı tüfekleriyle gerillanın bulunduğu tepeleri dövüyordu. Her iki tepe de toplam altı Halk Kurtuluş Savaşçısı amansız bir savaş yürütüyordu. Düşmanın yoğun ateşinde ilk Feride yaralandı ve yere düştü. Nazım hemen yanına giderek yoldaşını kaldırmaya çalıştı. Ancak Feride aldığı kurşunlarla çatışmanın ilk şehidi olmuştu bile. Düşmanın yoğun ateşi devam ediyordu. Bu arada Nazım da yaralanmıştı. Buna rağmen

yoldaşı Mürsel ile birlikte 'bu da Feride için' dercesine basıyorlardı tetiğe. İşte o an yanlarına düşen kahrolası bir havan mermisinin şarapnel parçaları Nazım'ın mevzilendiği yerde dağıldı. Nazım, kucağındaki silahıyla birlikte siper aldığı taşın önüne düşmüştü. Mürsel koştu yardımına, kaldırmaya çalıştı onu. Ancak Dersim dağlarının kartalı şehit düşmüştü.

Mürsel artık tek başına sürdürüyordu çatışmayı. İki yoldaşı yanı başında şehit düşmüştü. Onlar için yapılacak tek şey düşmandan hesaplarını sormaktı. Diğer tepedeki çatışmayı sürdüren yoldaşlarına işaret edip yanına gelmelerini istedi. Komutan Turgut ve yanındaki yoldaşları Nazım ve Feride'nin şehit düştüğünü anlamışlardı. Çünkü tepede Mürsel'in dışında kimse görünmüyordu. Turgut, yanında iki yoldaşıyla birlikte Mürsel'in bulunduğu tepeye geldi. Nazım ve Feride'nin yerde yatan cansız bedenleriyle karşılaşınca hemen yoldaşlarının başına yöneldiler. Mürsel'le beraber ateş etmeye başladılar. Bu arada şehit düşen yoldaşlarının silahlarını al-

maya çalıştılar. Fakat Nazım silahını öylesine sıkı kavramıştı ki... Silah onun namusuydu, onuruydu, uğruna savaştığı halkının kurtuluşu, umudu, geleceğiydi. Öyle kolay bırakamazdı silahını. Nazım'ın sarıldığı silahını almakta oldukça zorlandılar. Şehitlerini birlikte götürmek istiyorlardı. Ancak her geçen saat aleyhlerine işliyordu. Şehitlerini götürecek durumları yoktu. . . .

Dersim halkı Nazım'ı bağrına gömmüştü. Nazım'ın şehit düştüğünü duyan Dersim'li Besi Ana, "bu dağlar da Cemal'sız olmaz ki" diye ağıt yakıyordu. Gerilla birliğinin gittiği her köyde köylüler "Cemal, Arif gibi insanlar şehit düştü. Artık bu ülkede devrim falan olmaz" diyorlardı. Yoldaşları ise komutan Cemal'i şöyle

anlatıyordu:

"... Dersim dağlarındaki gerillacılığımızın ilk günleri Cemal'sız düşünülür mü? Gerilla Cemal'sız anılır mı? Cemal sabır, Cemal ısrar, bağlılık, sevgi; Cemal cesaret ve atılganlık demektir. Cemal saygıyla yaşlıların elini öpüyor, köylüler etrafında toplanıp sorunlarını anlatıyor, birbiri ardına sorular soruyor. Cemal sabırla dinliyor. Hepsine teker teker cevap veriyor. Çocuklar etrafını sarmış, mutlu gülüşmeler arasında her biri bir yana çekiştirip duruyor. Cemal onlarla oyun oynuyor. Hepsiyle ilgileniyor. Halk bizi bunlarla seviyordu. Kendilerine gösterdiğimiz ilgi, saygı, sevgi sayesinde sahipleniyordu. İnsanlar böyle kazanılıyordu... Cemal bize bunları öğretti."

Nazım devrimci yaşamında emekçi, mütevazı, sabırlı, güvenilir kişiliğinin yanında halka ve davasına sonsuz bağlılığıyla Dersim halkının bağrında taht kurmuştu. O bir gerillaydı. Dersim halkı için gerilla adalettir, güvendir, onurdur. Yaratılan bu değerın harcında Nazımlar'ın, Mürseller'in, Ferideler'in büyük emeği vardır.

...
Tepeye gelenlerden İbrahim ayağından yaralıydı. Mürsel çatışmayı sürdürürken yoldaşlarını bölgeden uzaklaştırmaya çalıştı. Ve onları da gerilla birliğinin arkasından göndermeye ikna etti. Tüm gerillalar dereden çekilirken Mürsel çatışmaya devam etti. Yılların öfkesi, inancı ve kararlılığıyla basıyordu tetiğe. Onun o anki tek kaygısı gerilla birliğini tam anlamıyla bölge dışına çıkarmaktı. Bu nedenle silahındaki mermileri tek tek kullanıyordu. Kleşinin mermisi bittikten sonra düşmanın eline geçmemesi için önce onu gömdü. Sonra tabancasıyla devam etti. Çatışmayı onbir saat tek başına sürdürdü. Saat 07.00'de başlayan çatışma, akşam saatlerinde hala devam ediyordu. Havanın yavaş yavaş kararmasıyla birlikte Mürsel artık iyice rahatlamıştı. Çünkü yoldaşları çemberi yarıp çıkmışlardı. Bundan emindi. İçi huzur doluydu. Yoldaşlarını kurtarmanın, görevini yerine getirmenin mutluluğuyla şehit düştü. Köylülerin anlatımına göre Mürsel yoldaş şehit düşmeden önce iki-üç yara almış, kanı durdurmak için yaralarını üzerindeki elbiselerle sıkıca bağlamış. Hatta beline bağladığı puşiyi o kadar sıkı bağlamış ki, askerler güç bela sökmüş. Gerilla birliğinin tamamı çemberin dışına çıkmayı başarmıştı. Düşman, gerillanın hala kuşatma içerisinde olduğunu düşündüğünden Tekeli ve Toratlı köylerinin üzerindeki tepelerde Arasor

vadisini panzer ve havan ateşleriyle topa tutmaya devam ediyordu. Gerilla birliği üç Halk Kurtuluş Savaşçısının kahramanca çatışıp kendilerini feda etmeleri sonucu hiçbir engelle karşılaşmadan sağ salım alandan çıkmıştı. Kuşatma üç Halk Kurtuluş Savaşçısıyla yarılmıştı. Üç şehit, bir de yaralı vardı. Düşman cephesinde ise yine köylülerin anlatımına göre üç ölü, bilinmeyen sayıda yaralı vardı. Sonrasında gerilla birliği de çatışma bölgesine sürekli helikopterlerin indiğini, beyaz giysili insanların gelip gittiğini, bunların doktor olabileceğini söylüyordu.

Yaralı gerilla Emirgan şehitlerinden İbrahim (Ali Çelik)'di. İbrahim, yarası ağırlaşınca gerilla birliğine ulaşamaz. Tekeli köyü karşısındaki dağın sık ormanında kendisini kamufle ederek düşman güçlerinin bölgeden çekilmesini bekler. Ertesi gün düşman güçlerinin bölgeden çekilmesiyle birlikte bulunduğu yerden Tekeli köylülerine seslenerek gelip kendisini almalarını ister. Bunun üzerine köylüler tarafından köyde güvenli bir yere götürülür ve tedavisi yapılır. İki-üç gün sonra köy milislerinin aracılığıyla gerilla ile ilişki sağlanır ve gerilla birliği tarafından köyden alınır. . . .

Bu destansı direnişin kahramanları Nazım Karaca (Cemal), Mürsel Göleli (Arif), Feride Karaca (Ferda) Dersim'in bereketli topraklarında yerlerini alırken, Dersim halkı da bu yiğit evlatlarını bağrına bastı. Cenazelerini Çemişgezek ilçesinden aileleriyle birlikte teslim aldılar. Öfkeye ve kine dönüşen acılarıyla birlikte yaptılar cenaze törenini. Sahiplenmeyi hazmedemeyen düşman kitleye saldırıp çok sayıda insanı gözaltına alır. Aynı şekilde bölge yatılı okulunda yapılan anmaya da saldırarak birçok öğrenciyi gözaltına alır. Dersim'de cenazeye sahip çıkmak gelenektir. Dersim halkı her süreçte yaşlısı-genci, kadını-erkeğiyle şehitlerine sahip çıkmış ve yaşatmıştır. Cenaze törenlerine zulüm ve baskı altında bile düşmanı şaşırtacak kadar kitlesel katılmış, kararlılığını her koşulda göstermiştir. Dersim halkı Parti-Cephe gerillalarının vatanları ve halkları için nasıl kahramanca çatıştıklarını iyi bilir. Yüzlerce şehit vermiştir. Şehit ailesi olmak, gurur veren bir geleneğe dönüşmüştür. Düşmana karşı her koşul altında onur abidesi olan şehitlerini sahiplenmiştir. Bugün Nazımlar'ı, Mürseller'i, Ferideler'i de yeni doğan çocuklarına verdikleri isimlerle yaşatıyorlar.

Gerillanın Günlüğü;

CEPHE GERİLLASI, HER ŞART VE KOŞULDA, İKTİDAR ATEŞİYLE YANIP TUTUŞAN, BU ATEŞLE SAVAŞAN KAHRAMANLAR KUŞAĞIDIR

Kahramanlarımıza yeni kahramanlar ekleyerek, şehitlerimize yeni şehitler ekleyerek, geleneklerimize yeni gelenekler ekleyerek savaşıyoruz. Aldığı kararla savaşımızı hem ideolojik ve hem de siyasi olarak bir adım öne çıkaran yoldaşımız, komutanımız Leyla Aracı'nın son raporundan kimi bölümleri yayınlıyoruz.

CEPHEMİZ LEYLA- LARLA İKTİDAR YÜŞÜYÜŞÜNÜ SÜRDÜRÜYOR

"Şehitlerimizin hesabını soracağımıza olan inanç ve dağlarımızda gerillalarımızın hiç bitmeyeceğine dair sözümüzle kucaklıyoruz...

Savaşı büyütmeye devam ediyoruz.

Bu notu kısıtlı olanaklarla hızlı yazıyorum.

(...)

Şu anda burada yaşadıklarımızdan haberiniz var mı bilmiyoruz. Kaç şehidimiz var yaralı olarak kurtulan var mı bilmiyoruz. Şehitlerimize ulaştınız mı cenazeleri hakettikleri şekilde geleneklerimize uygun olarak kaldırıldı mı bilmiyoruz ve bu konularda çok endişeliyiz...

Bildiğimiz ve önemli olan bir gerçek var ki, düşman amacına ulaşamadı ... buradayız. Şehitlerimizin hesabını soracak daha hızlı koşacağız.

Yaşadıklarımızı anlatıyorum.

7 Kasım 2016 pazartesi sabahı sığınağımız bombalandı.

Ben küçük sığınaktaydım.

Bu sırada Cömert yanıma geldi.

Şafağın seslenmesi ile Cömert'in tamam geliyorum demesi ile büyük bir patlama..

Yerimden havaya fırladım takla attım ellerimin içine alev topu düştü sanki ... Cömert'in 'abla yanıyoruz' diye

bağırışını

duydum. Gözümü açtım alevlerin içindeydik. Cömert abla kapıya koş diye bağıyordu. Ne kapısı, her yer karanlık bulduğumuz yerin bir kısmı çökmüş gayri ihtiyari bir tarafa yöneldim. Ellerimle ateşi yarıyordum. Küçük bir ışık gördüm, oraya yöneldim. Ellerimle toprağı eştim.

Çukur büyüdü gözüme güneş çarpıyordu.

Cömert ve Şafağa seslendim ikisi de biz iyiyiz dediler.

...diğer arkadaşları düşünüyordum. Nere-desiniz diye bağırmaya başladım. Kafamı delikten çıkaramıyordum deliği büyütmeye çalıştıkça dışarıdan büyük taş ve toprak parçaları düşüyor, deliği kapatıyordu. Ayağım da bir yere sıkışmıştı büyük topraklar düşecek ve delik tamamen kapanacak bir an oradan hiç çıkamayacağımızı düşündüm.

Şafak geldi ve zorlayarak dışarı çıktı, beni ve Cömert'i de çıkardı.

Dışarı çıktık sığınağımız mezar yeri olmuş büyük bir sessizlik neredesiniz sesimizi duyan var mı diye bağırdık. Ses yoktu cevap veren yoktu.

Şafak ısrarla 'haydi abla buradan uzaklaşmamız, lazım bombalama devam edecek' diyordu. Büyük bir acı, anlatması o kadar zor ki orayı terk edip gidiyorduk ayaklarım gitmiyordu. Ağlıyordum bir yandan, öfke duyuyordum bir yandan, intikam ve hırs doluyordum bir yandan...

Dakikalar önce beraberdik şimdi onlar toprağın altında. Acaba yaşayan var mı? Ne yapabiliriz? Bunları düşünürken Şafağın sesi tekrar; 'hadi abla çabuk gidelim buradan orman cayır cayır yanıyor... alevler sardı dört bir yanı.'

Evet gitmemiz gerekiyor. Misyonumuzu unutmadık. Bizi bitiremeyecekler, savaşı devam ettirmemiz büyüt-

memiz gerekiyor. Söz verdik, ülkemiz dağlarında gerillalarımız bitmeyecek.

Halkımızı örgütümüzü düşündüm. Bize duyulan güveni adaleti düşündüm. Bunları boşa çıkarmayacağız dedim ve yavaş yavaş uzaklaşıyorduk oradan.

...

Biz uzaklaşırken on dakika geçmeden bomba sesleri geldi sığınağımıza atıyorlardı evet uzaklaşmasaydık biz de o bombaların altında kalacaktık.

...

Şimdi de kobralar tarıyor etrafı...

Bomba ve kurşunlar altında ağaçların altına gizlenerek, eğilerek, sürünerek, yürüyerek adım adım uzaklaştık.

Yedek sığınağımıza ulaştık, bir iki temel ihtiyaç gıda aldık ve yolumuza devam ettik...

Şafağın yüzü ve sol eli, benim yüzüm saçlarım ve sağ elim komple yanmıştı.

...

Düşman çok akıllı değil, her şey bizim bıraktığımız boşluklardan doğuyor. Düşman korkak ve alçak. Bulduğumuz yere gelmedi, indirme yapmadı bizimle DHKC gerillaları ile karşılaşmaya cesaret etmedi, edemez de. Ancak bombalar, tarar, yakar. O kadar korkak ki tüm dağları yaktılar. Ondan sonra ancak gece indirme yaptılar ve kısa süre içinde ayrıldılar.

...

Silahsız üç gerilla ne yapabilir?

İsteyen ve inanan bir gerillanın yapamayacağı hiç bir şey yoktur. Bombalanan sığınağımızın çok çok uzaklarına gittik. O kadar uzaklaşmamıza rağmen yükselen alevleri ve dumanı görebiliyorduk. Sık ağaçlıklı yerlerde kaldık. Gece hava buz gibiydi. Titreyerek uyumaya çalıştık.

...

Üç gün bombalanan yere gitmedik. Düşman orada arama tarama yapmaya devam eder mi? Asker indirir mi? Bilmiyorduk. Yine de 9 Kasım gecesi uygun bir şekilde oraya gittik.

9 Kasım gecesi tekrar o vadiye girdiğimizde hala alevler yanıyordu.

Köylere gidelim haber alalım ve bazı ihtiyaçlarımızı karşılayalım dedik. Bir de diğer gerillalarımızın bulunduğu bölgelere gidelim, bilgi alabiliriz diye düşündük. Bölgeyi en iyi bilen Şafaktı ama Şafağın gözlükleri kırılmıştı ve görmüyordu. Ne tarafta tepe var ne tarafta patika var diye bize soruyor, biz cevap verince o da tamam şuradan gidiyoruz diyordu. 4 gün boyunca yürüdük. Silahsız 3 gerilla.

...

Halkımızın gözlerinde bize duyulan güveni gördük. Bir köye girdik.

Siz o yangınların içinden nasıl çıktınız? Biz buradan gördük alevleri, dumanı günlerce yandı dağlara kaç bomba atıldı? Siz nasıl sağ çıktınız? diye hayretler içinde bize bakıyorlardı.

...

Başka bir köy...

Giysi verdiler değişip kurulandım. Ekmek, şeker aldık.

...

Yapraklar dökülmüş her yer açılmıştı. Tepelere kar yağmıştı. Artık gerillaların sığınaklara çekilme dönemi idi.

Ama biz duramazdık. Öyle yerlerden geçtik ki bir tepeyi aşıyoruz bir bakıyoruz karşımızda Kalekol. Başka tepeyi aşıyoruz uzaktan bir köy görünüyor. Kısa süre içerisinde onca bölgeyi ve koyu gezdik... ve silahsız...

...

Çok şey öğrendik. Bize bu gücü veren şehitlerimiz ve örgütümüzdür.

Çok sohbet ettik. Haydi köye gidelim baharda geliriz diyebilirdik ama üçümüzün de aklına öyle bir şey gelmedi. Üçümüz de dağları bırakmayı geri çekilmeyi beklemeyi hiç düşünmedik neden? Bunun üzerine konuştuk. Elbette inanç ve şehitlerimizin hesabını sorma isteği dedik.

Silahımız yoktu köylere gidip pompalı tabanca ne bulursak aradık sorduk diğer solun bulunduğu bölgelere gittik onları aradık bulsaydık onlardan da bir şeyler isteyecektik, bulamasak da mağarada vs kalacaktık ama asla buraları terk etmeyi düşünmedik.

Aradan on gün geçti ve artık sığınağımıza gidip bakalım belki toprak altında bırakılan şehidimiz vardır, belki silahlarımıza ulaşırız dedik. Evet oraya gidecektik. Kim bilir ne ile karşılaşacaktık.

...

Aradan on gün geçmişti. oraya gidiyorduk. Hala dumanlar yükseliyor hala yanık kokular var. Dikkatlice girdik vadiye her taraf duman olmuş. Alt-üst olmuş.

...

Demek ki bomba büyük sığınığın üzerine düşmüş. Biz o yüzden kurtulmuşuz. Ve içeri girdik sürünerek. İkimizin de silahı sapasağlam duruyor. On gün silahsız dolaştıktan sonra tekrar silahlarımıza kavuşmanın mutluluğunu yaşadık.

...

Sizi çok çok seviyorum, halkımı örgütümü yoldaşlarımı çok seviyorum. Hepiniz gözümde tutuyorsunuz...

Burada yalnız değiliz, sizlerleyiz. Umudu büyütme devam edeceğiz... Bizi merak etmeyin... Kendinize çok iyi bakın...

Tekrardan şehitlerimizin hesabını soracağımıza olan inanç ve coşku ile kucaklıyorum...

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

Onlar kurtuluşa kadar savaş şiarımızı devam ettirdiler.

KAHRAMAN SAVAŞÇILARIMIZLA, BAYRAĞIMIZ ELDEN ELE, SLOGANLARIMIZ DİLDEN DİLE DOLAŞMAYA, ADALETİMİZ HESAP SORMAYA, PARTİMİZ İKTİDARA YÜRÜMEYE DEVAM EDİYOR.

BİN SELAM OLSUN YOLUMUZU AYDINLATAN MEŞALEYE VE ONUN KAHRAMAN ŞEHİTLERİNE !

ŞEHİTLER DİYOR Kİ

ŞEHİTLERİMİZ DİYOR Kİ; İLKE VE KURALLARLA, ÖRGÜTSEL İHTİYAÇLARIMIZ VE HEDEFLERİMİZLE OLUŞTURDUĞUMUZ PROGRAMI UYGULAYAN CEPHELİ, SAVAŞIMIZIN KOMUTANIDIR!

Oğuz Meşe diyor ki; Cepheli savaşçı, yoldaşlarının hesabını sormak için her türlü engeli aşandır. Bombalarla yerle bir edilen sığınaktan, bombalarla delik deşik edilen dağlardan, ovalardan, vadilerden, derelerden, kayalıklardan ve çalılıklardan çıkıp hesap sorandır.

Oğuz Meşe diyor ki; Cepheli için eylem düşmanla karşılaştığında başlar. Düşman kimlik mi soruyor, cepheli çeker silahı ya da bombayı. Hedef bize gelmiştir, önümüzü kesmeye yönelmiştir, burada hedefe vurmak cepheli için ahlaki bir ilkedir.

Oğuz Meşe diyor ki; Her onurlu, gururlu, emekçi halk çocuğunun safları Cephe saflarıdır. Cephe saflarında yaşamak, cephe saflarında savaşmak, cepheli olmak vatansever olmaktır.

Mahir Bektaş diyor ki; Cepheli olmak, emekçi olmaktır, yaşamda emekçi olmak, kavgada emekçi olmak, savaşta emekçi olmaktır. Emegiyle yaşayıp, emegiyle savaşanlar kahraman olurlar.

Mahir Bektaş diyor ki; Yoldaşlık sevgidir, emektir, en zor anında elini tutmak, ona moral ve coşku vermektir, yoldaşlık, omuz omuza savaşmaktan sonsuz bir mutluluk duymaktır.

Mahir Bektaş diyor ki; Cepheli gerekçe sunmaz, olmaz demez, yapılmaz yoktur, Cepheli her işi yapabilir, her zorluğu aşabilir, her şart altında savaşabilir.

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesi

Açıklama: 466 Tarih: 10.12.2016

**Dağların Şahanı OĞUZ'dan
Yoksul mahallerin Şahanlarına
Tüm halk çocukları sizden hesap sormaya
devam edecek**

**Dağların Şahanı OĞUZ'dan
Yoksul mahallerin Şahanlarına**

**Tüm halk çocukları sizden hesap sormaya devam edecek
Bizim Yenilmez Silahımız Onların Yüreği, Onların Kararlılığı Onla-
rın Yaratıcılığıdır.**

**O BOMBALARLA DELİK DEŞİK ETTİĞİNİZ DAĞLARDAN
O BOMBA İLE DOLDURDUĞUNUZ VADİLERDEN, GEÇİT-
LERDEN, DERELERDEN**

**BİR HALK KURTULUŞ SAVAŞÇISI, BİR CEPHE GERİLLASI
ÇIKTI VE SİLAHSIZ YOLDAŞLARINA HALKLARINA YAPI-
LAN ZULÜM İÇİN YOLA DÜŞTÜ.**

Sf. 33

**TEM Yolunu Döşediniz Portekiz'den İstanbul'a, Anadolu'dan Av-
rupa'ya; Kurtardı mı Sizi?**

Kurtarmaz!

**O yolları, Dünya halklarının kanını içmek, sömürdüğünüz emeği
hızla paraya çevirmek için yaptınız ama o yol yoksul mahallelerin
çocuklarının elinin altından geçer. Onların öfkesi ile döşenmiştir o
yolların taşları. O yollar sizi her zaman evinize ulaştırmaz savcı
beyler. Çok güvenmeyin o yollara. O yolların her bir sapağı yoksul
halkın öfkesi ile bağlantılıdır. O yolların her bir çıkışı delillere bile
bakmadan polisin baskısı ile müebbet istediğiniz yoksul halk çocuk-
larının hayatına açılır.**

**O yolların her bir kavşağı tüm haklarını gasp ettiğiniz özgür tutsak-
ların hücrelerine açılır.**

O yollar size öfke, o yollar size ölüm getirir savcı bey.

**O yollardan geçerken sizin göremediğiniz “çift çift gözler” izler
sizi...**

Savcılar, hakimler

Hukuk denilen yasa denilen bir şal ile bu zulüm, baskı ve katliamın üstünün örtülmesine hizmet ediyorsunuz. Hukuk yasa dediğiniz yalanlarla katilleri aklıyorsunuz. Hukuk yasa dediğiniz yalanlarla katillerin kanlı ellerini yıkıyorsunuz.

HALK DÜŞMANI KATİLLERİN KANLI ELLERİNİ YIKAMAYI BIRAKIN!

FAŞİST YASALARIN BEKÇİSİ OLMAYIN!

SİMİT SATIP, ONURLU YAŞAYIN!

Dinleyin Türkiye Oligarşisi; Yenileceksiniz!

Yenileceksiniz, bakın Oğuz Meşe'nin eylemine ve neden yenileceğinizi görün. Yenileceksiniz, çünkü, delik deşik ettiğiniz Dersim'in o dağlarında Cephe gerillalarını yıldırıyorsunuz, sindiremiyorsunuz, çıkıyor bir Cephe gerillası o delik deşik ettiğiniz dağlardan, vadilerden, geçitlerden, derelerden ve vurmak için beyninize ilerliyor. Bu yüreğe, bu cürete, bu gerilla tarzına yenileceksiniz.

Siz helikopterlerden yağdırıp bombaları, on binlerle orduyu sürüp dağlarımıza, kuşatıp köylerimizi, korku salmak ve iktidarınızı bu korku imparatorluğu üzerinde sürdürmek istiyorsunuz. İşte, başaramıyorsunuz. Bizim şahin bakışlı gerillamızın, şahanımızın eylemi bunun göstergesidir.

Şahan bakışlıdır Oğuz Meşe, düşmanın en küçük bir hareketini kaçırmaz bakışları, varmak için hedefine, sormak için dökülen tüm kanlarımızın hesabını, şahin gibidir bakışları. Şahan vuruşkan bir kuştur. Ve şahan gibi vuruşkandır Oğuz da.

Neden?

Çünkü;

Oğuz emeğini sömürdüğünüz bir işçidir. Kanını 1 Mayıs alanlarında döktüğünüz bir işçi, bir Cephe'lidir. Taksim'de 1 Mayıs kutlamasını engellediğiniz işçilerimizden biridir Oğuz. Ama o işçi sınıfının en bilinçli işçilerinden biridir. 1 Mayıs alanını kanıyla kazananlardandır Oğuz. Defalarca kez işkencelerden geçirdiğiniz devrimcidir Oğuz. İşkencehanelerinizde de bile di sınıf kinini, faşizme, zulme ve sömürüye öfkelerini. O hakları elinden alınırken, emeği sömürülürken susan, sesini çıkarmayan, sindirilmiş bir işçi değildir. O Cepheli bir işçidir. Bu nedenle de saldırıya uğramıştır, hakları için direnen işçilerin yanında eylemlerine destek verdiği için de saldırıya uğramıştır. Oğuz, uyuşturucu çetelerinin katlettiği Hasan Ferit Gedik için adalet istediği için işkencelerle gözaltına alınıp, hakkında davalar açılan Anadolu halkının onurlu evladıdır, devrimcidir. Dilek Doğan için

adalet istediği için faşizmin saldırısına uğrayan bir halk çocuğudur.

DİSK'liler, siz kravatlarınızla, takım elbiselerinizle bürolarınızın köşelerinde sendikacılık oynarken, işçi sınıfı için kanını döken Oğuz, sizin kapınızda saldırdığınız, linç ettiğiniz işçimizdir. Oğuzlara linç saldırıları örgütleyerek yaptığınız sendikacılığın adını cüretle koyun, patronlarınızın faşist polisleriyle aynı cephede saldırdığınız işçidir Oğuz, aynı cephede yer aldığınız patronların sendikacıları-sınız siz.

Oğuz Meşe, Türkiye faşizminin bu tablosu içinde şekillendirmiştir devrimci kişiliğini. Ve bilincinde yeşerttiği halkın Umudunu, Dersim dağlarında büyütmek için, yoldaşlarıyla birlikte tutmuştur dağlarımızın yolunu.

Oğuzlara karşı yürüttüğünüz bu savaşı kaybedeceksiniz.

Tek biriniz Oğuz Meşe'nin eylemine cüret edebilir misiniz? Edemezsiniz.

Halk çocukları cüret eder, Halk Kurtuluş Savaşçıları bunu başarabilir.

Çünkü,

Birincisi haklıdırlar.

İkincisi, haklı davalarında zafere yürüyebilecek bir ideolojinin önderliğinde savaşıyorlar.

Bunun karşısında yenileceksiniz.

Tepelerimize yağdırdığınız bombalar getirecek sizin sonunuzu. Tepelerimize yağdırdığınız bombalar, bizim değil sizin korkunuzu büyütüyor. Korktukça daha büyük katliamlarla geliyorsunuz, ama katliamlarınız yenemiyor korkularınızı daha da büyütüyor.

Siz daha büyük katliamlar tertitledikçe, biz savaş tarzımızı yenileyerek çıkıyoruz karşınıza. Bu savaş tarzımıza yenileceksiniz. Bu Cephe'nin yenilediği, geliştirdiği gerilla savaşı tarzıdır.

Nedir bu tarz?

Bu gerilla tarzında, bir yere sıkışıp sizin katliamlarınızı beklemek yoktur.

Bu gerilla tarzında, sizin en büyük saldırılarınız sırasında bile i inize girip katletti iniz halk çocuklarının, a  bıraktı ınız çocuklarımızın hesabını sormak vardır.

Bu gerilla tarzında, kuşatıp yok edebilece iniz bir gerilla tarzı değildir. Bu gerilla tarzı sizi da larımıza adım atamaz hale getirecek gerilla tarzıdır.

Cephe'nin gerilla tarzında silahın gücüyle değil, gerillanın iradesi ve halkın yaratıcı gücü ve desteğiyle savaşmak vardır.

Bu gerilla tarzında, dağları, vadileri, ovaları, nehirleri, topra ımızın her karışını, her canlısını, r zgaramı,  alısnı, toprağını, taşını, otunu her şeyini özellikleriyle tanımak ve o doğanın gücüyle savaşmak vardır.

Cephe'nin gerilla tarzı daha da gelişecek, yeni örneklerle büyüyecek. Darbeler vurup kayıplar vermeden çekilen gerilla tarzında savaşçılarımız yetkinleşecek, zafer o gerillalarımızın önce bilin lerinden, sonra yüreklerinden, sonra silahlarından koparak gelecek.

OĞUZ DüşMANA GÜDÜYORDU.... DüşMAN OĞUZ'A GELD 

Tugay Komutanlı ınız,  zel Harekat Timleriniz, Skorsky Helikopterleriniz, Komandolarınız, yı ıdı ınız on binlerce kişiyle saldırıyorsunuz. Bombalamadık yerini bırakmıyorsunuz Dersim da larının. Günlerce haberlerde bu saldırganlığın, halk d şmanlı ının propagandasını yapıyorsunuz.

Sonuç; Halk Kurtuluş Savaşçılarını etkilemiyor saldırılarınız, Halk Kurtuluş Savaşçısı Oğuz Meşe o dağlardan beyninize sıkmak için iniyor. Oğuz'un eylemi daha o anda hedefine ulaşıyor. Faşizme karşı savaşma cüreti aşılıyor Anadolu halkına, faşizme karşı savaşmanın yolunu yöntemini gösteriyor. Kimlik soruyor, düşman, bomba diyor halk kurtuluş savaşçısı. Ve onun kimliği bombası patlıyor beyninde düşmanın. İşte eylemi burada başlıyor Oğuz'un. Dağların şahanları kimliğini gösteriyor düşmana, yoksul mahallerin şahanları da kimliklerini öğretiyorlar SAVCIYA. Yok  yle  akarı takip havalı havalı gitmek sömürü yollarında. Mahallenin şahanları da sizin  akarınıza çaktı işte mermlerini. Kimliklerini söylediler size. Daha birkaç saat sonra hep bir ağızdan başladınız kimin yaptığını tahmin etmeye bu eylemi.

Kurtuluşunuz Yok. Alın terlerini

Avrupa'ya Akıttı ınız O Yoksul Halkın  ocukları, Alın terlerini Akıttı ınız O Trans-Avrupa Kuzey-Güney Otoyolu'nda (Trans European Motorway -TEM) () Yakaladılar Sizi**

Kurtuluşunuz Yok Savcı!

Korkmadan Hapsedebileceğiniz Diye Halk  ocuklarını, Korkmadan Yıkayabileceğiniz Diye Katillerinizin Ellerini,  zel Güvenlikli Saraylar İnşa Ettiler Size.

Oysa O Kendinizi  ok Güvende Hissetti iniz Saray Kurtaramadı Savcı Mehmet Selim Kiraz'ı, sizi de Kurtaramaz.

Portekiz Lizbon'dan İran-Bazargan'a d şediniz TEM denilen o yolu. Daha çok ve daha hızlı akıtmak için emperyalist Avrupa'ya alınterimizi... Alınterini  aldı ınız bu halkın çocukları, kanını akıttı ınız o **TEM'de yakaladılar sizi.** Kurtuluşunuz yok. Tek kurtuluş yolunuz halk düşmanlığını bırakmaktır. Hangi yüksek idealler uğruna halka karşı savaşıyorsunuz? Yoktur bir idealiniz.    kuruş maaş için halk düşmanlığı yapıyorsunuz. Yapmayın. Halka karşı savaşmayın. Gidin simit satın onurunuzla yaşayın. **Sf. 35**

Yolun yapılma amacı, güvenli ve hızlı bir şekilde Anadolu'nun ve Ortadoğu'nun zenginliklerini Avrupa emperyalist ülkelerine taşımak, Avrupa emperyalizminin Pazar ürünlerini güvenli ve hızlı şekilde Anadolu ve Ortadoğu pazarında pazarlamaktır. Yani emperyalizmin sömürüyü geliştirme projesinin parçasıdır. Bu nedenle, savcıya yönelik eylemimizin bu TEM otoyolu'nda gerçekleşmesinin özel bir anlamı vardır.

Milislerimiz, bu otoyolda savcının aracını yakalamış ve silahlarıyla hesap sorma eylemi gerçekleştirmişlerdir.

Kimlerin hesabı vardır, o savcıların ellerinde?

şehitlerimizin hesabı vardır. Berkin Elvan'ın katilleri halen ellerini kollarını sallayarak geçiyorlar.

Dilek Doğan'ın katili Yüksel Mo ultay, elini kolunu sallayarak geziyor, mahallelerde devlet terörünün uygulayıcısı olarak görev yapmaya devam ediyor. Gazi mahallesinde bir eve giriyor, aya ına galoş giymeyen tek polis Yüksel Mo ultay, ev halkına saldırıyor, tokatlıyor.

Bu katilleri yargılamak için tek bir savcı çıkıyor mu? Hayır çıkmaz. Çünkü yoktur.

Tek bir babayiğit savcı çıkmıyor. Tek bir savcı çıkıp, katilleri kendi yasalarına göre bile yargılamaya yanaşmıyor.

Bırakalım halktan yana bir hukuku, faşizmin yasalarını bile uygulayabilecek bir savcı yoktur. Hemen tüm savcılar, hakimler önlerine AKP iktidarının koyduğu talimatları, sözde yargı kararı diye uyguladılar. Bunun aksi tavır içine girenler, AKP faşizminin hedefi olurlar.

Diyorlar ki bize, “*gidin mahkemelerde adalet arayın*”. Bu halkla alay etmek demektir. Hangi mahkemelerde adalet arayabiliriz. Yoktur öyle hakimler, savcılar, ve yoktur öyle mahkemeler.

Bu düzende hiçbir sorunumuzun çözümü yoktur.

Böyle olduğu için adaleti halk olarak kendimiz sağlayacağız. Katillerimizden hesabı kendimiz soracağız. Bu gecekondulu mahalleleri halkın evidir. Bu mahallelerden öyle TEM üzerinden de olsa geçemezsiniz. Mahallelerimize elinizi kolunuzu sallaya sallaya giremediğiniz gibi, TEM’den de geçerken, halk çocuklarının mahallelerinden geçtiğinizi unutmayacaksınız.

Dağlarda sizi Cephenin gerillaları karşıyorlar. Şehirlerimizin gecekondulu mahallelerinde sizi bekleyen milislerimizdir. Gidecek, kaçıp saklanacak bir yeriniz yok.

Tekrar ediyoruz, tek yolunuz halk düşmanlığını bırakmaktır. Halkın içine girip, onurunuzla simit satarak yaşayın. Onursuz, katillerin ellerini yıkayarak elde edip, kirlettiğiniz para gibi kirli olmaz o para. Emeğinizle kazandığınız parayı kullanarak yaşayın ki, yaşamınız kirlenmesin, milislerimizin, gerillalarımızın hedefi olmayın.

LİSELİLERİMİZ, GENÇLERİMİZ, HALKIMIZ CEPHE GERİLLALARIMIZA KATILALIM CEPHE MİLİSLERİMİZE KATILALIM

Faşizme karşı savaşmaktan ve bu sömürü, zulüm düzenin yıkmaktan başka yolumuz yoktur. Bu faşist düzen yıkılmadan, hiçbir sorunumuz çözülemez.

Oligarşinin düzeninde ne açlık sorununu çözebiliriz, ne yoksulluk ve ne de zulüm sorununa çözüm bulabiliriz. Çözüm devrimdedir. Çözüm halkın

iktidarındadır.

Oğuz Meşe yoldaşımız bize halkın iktidarının yolunu göstermiştir.

Halkın iktidarını kurmak için, bu düzeni orasından burasından iyileştirmenin yolu yoktur, bu düzeni kökten yıkmak yerine halkın iktidarına dayalı bir düzen kurmak gerekir. Bunu başarmak için Cephe gerillalarımıza, Cephe milislerimize katılalım.

Şehirlerimizde ve kırlarımızda gerilla olmak, milis olmak dışında kurtuluş yolumuz yoktur.

Kurtuluşumuzun yolu, gerillalarımızı büyütüp ordulaştırmak, milislerimizin büyütüp ordularımızın en büyük savaşçı kaynağını oluşturmaktan geçiyor.

Savaşalım. Savaşalım ki sömürsüz, açlığın ve yoksulluğun olmadığı, çocuklarımızın uyuşturucu ve yozlaşma batağına saplanmadığı, işçilerin katledilmediği bir düzen kuralım.

Savaşalım ki kendimiz için yeni bir gelecek kuralım.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

(*) Oligarşinin Dersimdeki ‘de Bombardımanları, Operasyonları, Çatışmalar **Sf. 36**

1- 1 Mart 2016 Kutuderesi

2- 10 Aralık 2016 Pülümür

3- 19 Ekim 2016

4- 25 Ekim 2016 Aliboğazı5- 7 Kasım 2016

Ovacık ve Aşağıtorunoba

6- 22 Nisan 2016 Dersim Elazığ Karayolunda

7- 12 Kasım 2016

8- 28 Kasım 2016 Aliboğazı

9- 10 Ağustos 2016 Ovacık

10- 29 Ocak 2016 Hozat

11- 5 Kasım 2016 Ovacık

12- 6 Kasım 2016 Pülümür Hozat Çemişgezek

13- 17 Mart 2016

14- 8 Eylül 2016 Ovacık Kozluca Köyü

15- 10 Kasım 2016 Ovacık

16- 16 Kasım 2016

17- 1 Aralık 2016

18- 9 Mart Hozat

19- 22 Kasım Ovacık

20- 2 Kasım Ovacık

21- 16 Eylül 2016 Ovacık

22- 18 Kasım 2016 Kutuderesi

23- 25 Kasım Aliboğazı

24- 27 Kasım Hozat

25- 20 Eylül Ovacık

26- 1 Eylül 2016

27- 15 Aralık Aliboğazı

28- 1 Haziran Ovacık

29- 24 Ağustos Nazimiye

30- 30 Eylül 2016 Dersim

(**) Bakın TEM yolunun tarihçesine, *“Birleşmiş Milletler Avrupa Ekonomik Komisyonu’nun (BM/AEK- UN/ECE) teknik ve idari desteğiyle*

1977 yılında kurulmuş bir alt bölgesel işbirliği projesi olan Trans-Avrupa Kuzey-Güney Otoyolu (TEM) Projesi, Avrupa ulaştırma tarihinde en eski ve en gelişmiş bölgesel altyapı projelerinin birisidir”. TEM Otoyolu, Portekiz’in başkenti Lizbon’dan başlayıp İran’ın Bazargan kentine kadar ulaşan **Avrupa Otoyolu**’dur. Türkiye’deki uzunluğu 6 bin 962 kilometredir. TEM Otoyolu için 28 milyar 300 milyon TL harcanmıştır. TEM&TER Master Plan çalışması 2003 yılında başlatılmış ve çalışması 2011 yılında tamamlanmıştır.

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesi

Açıklama: 467 Tarih: 11.01.2017

Leyla Aracı, Mahir Bektaş ve Oğuz Meşe... Onlar Savaş Koşullarının Teslim Alamadığı Gerillalarımızdır

Leyla Aracı, Mahir Bektaş ve Oğuz Meşe...

Onlar Savaş Koşullarının Teslim Alamadığı Gerillalarımızdır

Onlar Silahlı Örgütlerin Uzlaşma, Teslimiyet ve Tasfiye Depremi ile Silahlarını Toprağa Gömdüğü Sığınaklarından Silahlarını Geri Çıkarıp Savaşmaya Devam Eden Savaşçılarımızdır

Savaş Koşullarına Teslim Olmayan Gerilla Tipi Sadece Düşman Kuşatmalarında Teslim Olmayan Değildir. Aynı Zamanda Savaşın Zorlu Koşullarını İradesiyle, Bilinciyle, Halkı Örgütleme ve Savaştırma Bilinciyle Aşandır

Bu Bilinç Her Alanda ve Her Cepheli'de Vardır

Gerilla olmak savaşı büyütme ısrarıdır. Üç Cephe gerillası şu soruyu sordular kendilerine: “Silahsız üç gerilla ne yapabilir”

Ve cevabını verdiler: “İsteyen ve inanan bir gerillanın yapamayacağı hiçbir şey yoktur”

Tarih: 7 Kasım 2016, DHKC İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği’imize bağlı bir grup gerillamızın bulunduğu sığınak, oligarşinin işbirlikçi faşist ordusu tarafından bombalandı.

Tarih: 7 Aralık 2016, DHKC İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği savaşçılarından Oğuz Meşe, çıkıp yangınların içinden silahını bombasını düşmanın beyninde patlatmak için yola düştü. Eylemi, DHKC gerillalarının yenilmezliğinin, gerilla tarzımızın yenilmezliğinin ilanı oldu.

Sf. 38

Tarih: 28 Aralık 2016 oligarşinin faşist ordusunun yaktığı sığınaktan çıkan Cephe gerillaları Leyla Aracı ve Mahir Bektaş, oligarşinin faşist ordusuyla girdikleri çatışmada düşmana, düşmanın kendi ifadesiyle “kan kusturarak” ve kayıp verdirerek, yoldaşlarının hesabını sorarak şehit düştüler.

Biz Kazanacağız! Çünkü, biz halkız, halkın savaşçılarıyız.

Biz Kazanacağız! Çünkü, biz ölümü çoktan yenmiş bir geleneğin yaratıcıları, uygulayıcıları, öğretmenleri, öğrencileri, temsilcileriyiz. Kuşatmalarda, “Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik” diyerek ölümsüzleşenleriz. Biz, Anadolu topraklarına teslim olmama geleneğinin tohumlarını ekenleriz. Koşullar ve olanaklar ne olursa olsun her koşulda savaşma geleneğinin tohumlarını ekenleriz. Şimdi, savaşın zorlu şartlarına

teslim olmayan gerilla pratiğini gelenekleştiriyoruz. Bu gerilla pratiğinde, sadece kuşatmalarda teslim olmamak, sadece savaşarak şehit düşmek de değil, aynı zamanda savaşın zorlu koşullarını iradesiyle, bilinciyle, halkı örgütleme ve savaştırma bilinciyle aşan, düşmana darbeler vuran, gerilla savaşını, gerilla birliklerimizi büyötmeye kilitlenmek vardır.

Leyla, Mahir, Oğuz bu geleneğimizin yaratıcıları, temsilcileri oldular.

Umudumuzu dağlarda da büyötüyoruz.

Savaşın bir yanında emperyalizmin işbirlikçisi, halk düşmanı faşist ordu var.

Savaşın diğer yanında **emperyalist işgale karşı bağımsızlık, faşizme karşı halk demokrasisi** için savaşan **Cephe gerillalarımız** var.

Bu savaşı kazanmak için, nasıl bir gerilla tarzıyla savaşacağız?

Leyla, Mahir, Oğuz gibi savaşacağız.

Onlar **teslim olmama** geleneğimize yeni halkalar ekleyerek savaşımızı dağlarda sürdürenlerdir.

Bilmeyen neredeyse yoktur; **Cephe** kuşatmalarda teslim alınamayan bir devrimcilik anlayışı oluşturmuştur. Sayısız kuşatmada, Cephe savaşçıların, Parti-Cephe tutsaklarının ağzından çıkan cümle aynı olmuştur, „Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik“, „Siz bizim teslim olduğumuzu nerede gördünüz?“, „Asıl siz teslim olun!“.

Cephe gerillalarımız dağlarda da yeni halkalar ekleyerek büyöttüler teslim olmama geleneğimizi.

Savaşın ağır koşullarına da teslim olmadılar.

Savaşın kendi nesnel koşulları vardır. İçinde bulunduğumuz koşullarda savaşı geliştirmek ve devrimi büyötmemizin önünde pek çok zorluğun olduğu açıktır. Faşizme karşı savaşıyoruz. Savaşımız bunun zorluklarını taşıyor. Emperyalizme karşı savaşıyoruz. Savaşımız bunun zorluklarını taşıyor.

Fakat savaş gerçeği sadece nesnel koşullardan ibaret değildir. Aynı zamanda savaş devrimci iradeyle

sürdürölüyor. Savaşın koşullarına teslim olmayan devrimci iradeyle sürdürölüyor savaşımızı.

Leyla, Mahir, Oğuz bu iradeyi kuşanarak savaştılar. Bu iradeyle savaşın zorlu nesnel koşullarını aştılar.

Bizim irademiz, derin halk sevgisindedir.

Bizim irademiz, en zor anlarda halkın ışığı olan kahramanlarımızdan gelir.

Bizim irademiz güçlü bir kendine güvendir.

Kendine güven, halkına güvendir.

Kendine güven, ideolojisine güvendir.

Büyük halk sevgisi ve ideolojik güven, bizim irademizin en sağlam harcıdır.

Leyla'nın, Mahir'in, Oğuz'un gerilla pratikleri bu gerçeğin ifadesidir.

Yoldaşlarımız Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi gerillaları, Leyla Aracı ve Mahir Bektaş'ın şehitlik haberleriyle birlikte, Leyla Aracı yoldaşımızın yazdığı mektubu da aldık.

Oligarşinin faşist ordusu tarafından sığınağımız tespit edilmiş ve bombalanmış, 3 yoldaşımız o ateş cehenneminden Anadolu topraklarını cennete çevirmek üzere sağ çıkmışlar. Oğuz faşizmin bu saldırısına cevap vermek için, faşizmden hesap sormak için düşmüştür yola.

Şöyle demiştik dağların şahanı **Oğuz Meşe** için yazdığımız **466 No'lu Cephe Bültenimizde:**

“O BOMBALARLA DELİK DEŞİK ETTİĞİNİZ DAĞLARDAN

O BOMBA İLE DOLDURDUĞUNUZ VADİLERDEN, GEÇİTLERDEN, DERELERDEN

BİR HALK KURTULUŞ SAVAŞÇISI, BİR CEPHE GERİLLASI ÇIKTI VE SİLAHSIZ YOLDAŞLARINA HALKLARINA YAPILAN ZULÜM İÇİN YOLA DÜŞTÜ...”

Bir cümle daha ekliyoruz yeni öğrendiğimiz bilgilerimizle: **O bombalarla yangın yerine çevirdiğiniz sığınaktan, alevlerin arasından, yangın yerine çevirdiğiniz dağdan çıktı Cephe gerillaları Leyla, Mahir, Oğuz. Hesap sormak için çıktılar o alevlerin arasından;**

Dağlarımızı tutuşturan faşizmden hesap sormak için.

Sığınaklarımızı bombalarla yakan faşizmden hesap sormak için.

Onlar, sığınakları bombalandığında silahsız olarak sığıntan kurtulmuş üç Cephe gerillasıdır. **Bu soruyu sordular kendilerine:**

„Silahsız üç gerilla ne yapabilir?”

Ve cevabını verdiler;

„İsteyen ve inanan bir gerillanın yapamayacağı hiç bir şey yoktur.”

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi gerillası Leyla Aracı'nın partisine raporundan alınmıştır bu cümleler.

O bombalanan, faşizmin saldırısı altındaki sığınaklara tekrar dönüp girdiler. Silahlarını faşizmden hesap sormak için kuşandılar.

Umudun iki yiğit evladı varmış.

Biri öfke, diğeri cüret.

Ve bu iki yiğidin gözlerindeymiş devrim...

İşte bu iki yiğitten biridir Leyla, bu iki yiğitten biridir Mahir ve Oğuz.

Öfkelerini bilediler çift taraflı bıçak gibi. Cüretlerini büyüttüler, dağların doruklarında, açlıkta, soğukta, savaşın ve dağların çetin koşullarında. Emekle büyüttüler, güçlü bir irade göstererek büyüttüler cüretlerini.

Büyük silahları, savaş araçları yoktu, yoldaşlarını katleden faşizme büyük öfkeleri, kinleri vardı. Devrime, partilerine büyük inançları vardı. Çok büyük halk ve vatan sevgileri vardı. Ve bilinçleri vardı, biliyorlardı ki, sınıflar savaşında asıl güç, silahların büyüklüğünde değildir, asıl güç silahları kullanan beyinlerdedir. Bir Cephe gerillası, faşizmi yenmeye ve zafere kilitlenmiştir. Bunun için koşulları olanakları ne olursa olsun, savaşın koşullarına teslim olmadan, faşizmden hesap soracak, halkın adaletinin uygulayıcısı olacak ve Halk Kurtuluş Savaşımızı büyütecektir.

Cephenin bu cüretli savaş tarzına darbeler vurma, devrim yürüyüşümüzü durdurma hayalleri görüyor oligarşi. Başaramazsınız. Kanla yazılan tarihi silemezsiniz, kanımızla yarattığımız değerlerimizi yok edemezsiniz.

Her Cephe gerillası kuşanırken silahını onların

oluşturdıkları değerlerle kuşanacak.

Onlar gibi direnecek ve onlar gibi savaşıacak.

“Silahsız üç gerilla ne yapabilir?”

İsteyen ve inanan bir gerillanın yapamayacağı hiç bir şey yoktur.”

Bu gerilla tarzı faşizmi yenecek gerilla tarzıdır. Silahsız olabilir Cephe gerillaları, yaralı olabilir Cephe gerillaları ama savaşı bırakmaz. Kendini, kendi yaralarını düşünmez, savaşı büyütmeyi, dağlarda Umudu büyütmeyi düşünür. Faşizmin halka saldırısının, zulmünün, katliamlarının, sömürünün, açlığımızın, yoksulluğumuzun hesabını sormayı düşünür. Öyle yapmıştır, **Leyla Aracı, Mahir Bektaş ve Oğuz Meşe** de;

“Şimdi de kobralar tarıyor etrafı...”

Bomba ve kurşunlar altında ağaçların altına gizlenerek, eğilerek, sürünerek, yürüyerek adım adım uzaklaştık.

Yedek sığınağımıza ulaştık. Bir iki temel ihtiyaç gıda aldık ve yolumuza devam ettik...

Sf. 40

Şafağın yüzü ve sol eli, benim yüzüm, saçlarım ve sağ elim komple yanmıştı.”

Yanıklar içinde, yaralı halde hesap sormayı düşündüler, hesap sormaya kilitlendiler.

Düşmanımızı korkudan titreten gerçekler bu iradede bulunuyor işte. Oligarşinin yenemeyeceği zafere kilitlenmiş irade bulunuyor orada.

Zafere kilitlenmiş irade, halkın yoksulluğunu bitirmeye kilitlenmiş bir iradedir. Faşizmin zulmü ve sömürüsü altında milyonlarcamız açlıkla boğuşuyoruz. Biz o açlıkla boğuşulan sofralardan büyüüp gelenleriz Biz, bize o açlığı kabullendirmek için, evlerini kurşunladıklarınız, köylerimizi basıp işkencelerden geçirdikleriniz, zulmün her çeşitini, daha çocuk yaşta iken bile yaşattıklarınız. Sokaklarda katlettiğiniz Berkinler'in, Dilekler'in, Günaylar'ın, Yılmazlar'ın, Hasan Feritler'in yoldaşlarıyız.

Zafere kilitlenmiş bir irade ile savaşıyoruz, çünkü Anadolu halkının devrim ihtiyacını iliklerimizde bile hissediyoruz. Kurtuluşumuz devrimdedir, bağımsızlıktadır, halk demokrasisindedir, halkın iktidarındadır.

Hayalci değildir Leyla, Mahir, Oğuz. Ama devrimci-lik nesnellığe teslim olmak da değildir. Nesnel gerçekleri, kendi teslimiyetlerine gerekçe yapanların devrim iddiasını büyütmesi mümkün olmaz. Devrimcilik nesnel gerçeği bilmek ama nesnel gerçeğe teslim olmamaktır. Nesnel gerçeği devrim lehine değiştirecek iradeyi göstermektir.

Cephe gerillalarının devrimci iradelerini zorlayan, savaşımların zorunluluğudur.

Bu bilinçle savaşıyor Leyla ve Mahir de. Devam ediyor raporuna Leyla:

“Savaşı büyütmeye devam ediyoruz... daha hızlı koşacağız”

Burjuvazinin hayalini bile kuramayacağı bir kültür, burjuvazinin yanına bile yaklaşamayacağı bir ideoloji konuşuyor orada. Orada birey değil, halk konuşuyor, orada birey değil, halkın iktidar bilinci, kurtuluş umudu konuşuyor. Kendini düşünmüyor, halkını, yoldaşlarını düşünüyor, kendini, bedenindeki yanıkları düşünmüyor, umudu dağlarda büyütme-ye düşünüyor. Onun için yaralı bedeniyle, devrime öncekinden daha da hızlı koşuyor.

“Silahsız üç gerilla ne yapabilir?”

İsteyen ve inanan bir gerillanın yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Bombalanan sığınağımızın çok çok uzaklarına gittik. O kadar uzaklaşmamıza rağmen yükselen alevleri ve dumanı görebiliyorduk. Sık ağaçlıklı yerlerde kaldık. Gece hava buz gibiydi. Titreyerek uyumaya çalıştık.

...
Üç gün bombalanan yere gitmedik. Düşman orada arama tarama yapmaya devam eder mi asker in- dirir mi bilmiyorduk. Yine de 9 Kasım gecesi uygun bir şekilde oraya gittik.

9 Kasım gecesi tekrar o vadiye girdiğimizde hala alevler yanıyordu.

Köylere gidelim haber alalım ve bazı ihtiyaçlarımızı karşılayalım dedik. Bir de diğer gerillalarımızın bulunduğu bölgelere gidelim, bilgi alabiliriz diye düşündük. Bölgeyi en iyi bilen Şafak’ı ama Şafak’ın gözlükleri kırılmıştı ve görmüyordu. Ne tarafta tepe var, ne tarafta patika var diye bize soruyor, biz cevap verince o da tamam şuradan gidiyoruz diyordu. 4 gün boyunca yürüdük, silahsız 3 gerilla.

...
Halkımızın gözlerinde bize duyulan güveni gördük.”

Girdikleri köylerde sevgiyle, saygıyla, güvenle karşılandılar. Halkın savaşçılarıydılar, halkın içindeydiler. Halk yaralarını sarıp sarmaladı. Yedirdi, giydirdi. DHKC gerillalarının bu dağlarda bulunduğunu yeni öğrenenler, mutluluklarını paylaştılar. Cephe’yi tanıyorlardı, adaletiyle tanıyorlardı, mücadelecilik kimliğiyle tanıyorlardı. Demokratik mücadelede de, silahlı savaşta da her mevzi için ödedikleri bedelden tanıyorlardı. Mutlulukla karşıladılar, biliyorlardı ki, bu dağlarda Umudu Cephe gerillaları, Leylalar, Mahirler, Oğuzlar büyütecekler.

„Yorgunluk açlık, yanıklarımızın ağrısı, silahsız oluşumuz böyle böyle yürüyorduk.

...
Yapraklar dökülmüş her yer açılmıştı. Tepelere kar yağmıştı. Artık gerillaların sığınaklara çekilme dönemi-ydi. Ama biz duramazdık. Öyle yerlerden geçtik ki, bir tepeyi aşıyoruz bir bakıyoruz karşımızda kalekol. Başka tepeyi aşıyoruz uzaktan bir köy görünüyor. Kısa süre içerisinde onca bölgeyi ve köyü gezdik... ve silahsız...”

Devrimi bu yürüyüş yakınlaştırıyor işte. Bu yürüyüşün oluşturduğu çelikleşmiş irade devrime ulaştıracaktır bizi. Leyla öğretmenimiz, bize savaşmayı öğretiyor. Savaşı savaşın içinde, büyük bir irade ve kararlılıkla savaşarak öğrendiler. Öğrendiklerini öğretiyorlar, onların aştıkları yoldan devam edecek ve zafere böyle ulaşacağız. Yürüdüler, bir an bile olsun dönmeyi düşünmediler. Şimdi kış, gidelim bir yerlerde kışı geçirelim, bir köyde yaza kadar bekleyelim yazın tekrar döneriz demediler. Kışı sığınaklarda geçiren gerilla tarzını kabul etmediler. Halkı örgütlemeyi bir an bile bırakmayan gerilla tarzıyla savaşımızı büyütme-ye esas aldılar. Dağlardan inmeyi akıllarından bile geçirmediklerini yazıyor Leyla. Köylere gittiler, silah aradılar. Bir tüfek, bir tabanca. Düşmana vura- cak, düşmanla savaşta kullanabilecekleri bir şey bul- mak istediler, canlarının derdine değil, savaş araçlarının peşine düştüler. Mağaralarda kalırsın ama dağları terketmeyiz kararı aldılar.

„aradan on gün geçti ve artık sığınağımıza gidip bakalım... belki silahlarımıza ulaşırız dedik. Evet oraya gidecektik, kim bilir ne ile karşılaşacaktık.

...
Aradan on gün geçmişti, oraya gidiyorduk, hala dumanlar yükseliyor, hala yanık kokuları var. Dikkatlice girdik vadiye, her taraf duman olmuş, alt üst olmuş.

...

... içeri girdik sürünerek, ikimizin de silahı sapasağlam duruyor. On gün silahsız dolaştıktan sonra tekrar silahlarımıza kavuşmanın mutluluğunu yaşadık.

...

sizi çok çok seviyorum, halkımı örgütümü yoldaşlarımı çok seviyorum. hepiniz gözümde tütüyorsunuz...

Umudu büyötmeye devam edeceğiz... Bizi merak etmeyin... Kendinize çok iyi bakın...

**KURTULUŞA KADAR SAVAŞ
SAYGILARIMLA....”**

**Cephe Gerillası Leyla’dır, Mahir’dir,
Oğuz’dur**

**Cephe Gerillalarımızı Katletmekle
Devrim Yürüyüşümüzü
Durduramazsınız**

Süleyman Soylu, bitirdik diye övünüyor! Bitiremezsin diyoruz Soysuz, işbirlikçi, Amerikan uşağı Süleymanlar’a...

Açlığı bitirebiliyor musunuz bu ülkede? Bitiremezsiniz!

Sömürüyü bitirebiliyor musunuz? Bitiremezsiniz!

Evsizliği bitirebiliyor musunuz? Bitiremezsiniz!

İşsizliği bitirebiliyor musunuz? Bitiremezsiniz!

Bu ülkede emperyalist işgali bitirebiliyor musunuz?

Emperyalizmin işbirlikçisi işgal ordusunu dağıtabiliyor musunuz?

Yapamazsınız, çünkü bunlar uşakların yapabileceği şeyler değil.

**SİZ AÇLIĞI ZULÜMÜ YOKSULLUĞU
BİTİREMEZSİNİZ.**

BİZ BİTİRİRİZ !

**BU NEDENLE SİZ BİZİ BİTİREMEZSİNİZ.
BİZ SİZİ BİTİRECEĞİZ. TARİHİN YASASIDIR: ZULÜM BAKİ KALMAZ, SİZİ BİZ BİTİRECEĞİZ.**

KIZILERE’DEN BERİ „BİTİRDİK“ DİYORSUNUZ. BİTİREMEDİNİZ!

BAŞBAKANINIZ NİHAT ERİM’İ VURDUK

GELDİK!

**PARABABANIZ SABANCI’YI VURDUK
GELDİK!**

**BERKİN’İN KATİLLERİNİ KORUYAN
SAVCINIZI VURDUK GELDİK!**

BİZİ BİTİREMEZSİNİZ

İşbirlikçi oligarşi ve onun temsilcileri halkımızın emeğini emperyalist tekellere peşkeş çekenlerdir, onlar ne sömürüyü, ne zulmü, ne de emperyalist işgali bitirebilirler. Onlar vatan topraklarını parsel parsel satanlardır, vatan topraklarını pazarlamakla övünenlerdir. İşbirlikçilik ve emperyalizme uşaklık ruhları haline gelmiştir. Bakmayın dillerinin Allah dedigine, onlar emperyalizme inanırlar, emperyalizme dua ederler, emperyalizmin önünde diz çökeleler.

Bakmayın ikide bir dillerine Allah korkusunu doladıklarına, onların korkusu emperyalist efendilerinden duydukları korkudur.

Ama biz biliyoruz ki, daha büyük bir korkuları da var. Örgütlü halktan korkarlar. Silahlanmış halktan korkarlar. Gerillalarımızdan, milislerimizden korkarlar. Bir avuç sömürücünün iktidarına son verip, halk iktidarı kurana kadar korkularını büyötmeye devam edeceğiz.

Bu ülkede bir avuç işbirlikçi sömürücünün egemenliğine son vereceğiz.

**AKP Faşizmi, Ülkemizdeki Açlık,
Yoksulluk, Sömürü ve Zulüm Tablosunun Mimarıdır**

**Onların Savaşı Bu Sömürü Ve
Zulüm Düzenleri Sürsün Diyedir**

**Leylalar’ın Savaşı Bu Alçak, Soygun
Ve Sömürü Düzenlerine Son Verip,
Açlığın Ve Zulmün Olmadığı Bir
Anadolu Kurmak İçindir**

Bu zulüm var oldukça, ülkemizin dağlarında şahanlar da olacaktır.

Sf. 42

Bu zulüm var oldukça, emperyalizme, Türkiye oligarşisine, faşizme karşı savaş da olacaktır.

Sokakta, dağlarda, evlerimizin içinde katlediyorlar... İş cinayetleriyle katlediyorlar!

Anadolu'nun dört bir yanında açlığı büyütüyorlar. Zulmü büyütüyorlar. Hapishaneleri dolduruyorlar, işkencehaneleri dolduruyorlar. Mahallelerimize, evlerimize saldırıyorlar. Sokaklarda, evlerimizin içinde gençlerimizi, çocuklarımızı katlediyorlar. Vatan topraklarımızın her karışını emperyalist tekellere peşkeş çekiyorlar.

Tam olarak bundan dolayı, ne Anadolu'nun dağlarında, ne şehirlerin gecekondu mahallelerinde ne gerillalarımızı ve ne de milislerimiz eksik olmayacaktır. Bundan dolayı Anadolu'nun tüm dağları bizimdir. Anadolu'nun tüm gecekondu mahalleleri devrimin yataklarıdır. Hem dağlarımızda, hem şehirlerimizde savaşımızı büyütmeye, gerilla ve milislerimizi büyütmeye devam edeceğiz.

AKP iktidarı ve emperyalizmin büyük korkusu, Cephe çizgisinin büyümesidir.

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Cephe devrim yürüyüşünden en küçük bir taviz vermeyecek örgüttür.

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Cephe devrim yürüyüşünü zafere ulaştırmak için tüm engelleri aşabilecek bir iradenin sahibi Önderlik çizgisine, savaş anlayışına sahiptir.

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Cephe saflarında Leylalar, Mahirler bitmez. Cephe devrimin büyüdüğü topraktır, devrimci kadroların eğitildiği okuldur, Mahirler'in yerini yeni Mahirler, Leylalar'ın yerini yeni Leylalar bir an bile zaman

geçirmeden alır, devrim yürüyüşünü sürdürür.

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Parti-Cephe gerillası demek, halkı örgütleyen gerilla demektir

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Parti-Cephe gerillası demek, düşmana darbe vuran, her koşulda savaşma cüreti gösteren gerilla demektir

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Parti-Cephe gerillası demek, yıkılmaz bir iradedir, devrime yürüme kararlılığıdır

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Parti-Cephe gerillası demek, halkın adaletidir

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Parti-Cephe gerillası demek, tek başına da olsa bir gerilla birliği gibi savaşmak, umudu büyütme demektir

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Parti-Cephe gerillası demek, dağlarda büyüyen, halkın umudunun adıdır

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar ki, Parti-Cephe gerillası demek, bağımsız vatan toprakları, halkımızın devrimci iktidarındır.

Emperyalizmin ve oligarşinin devrim korkusunu Anadolu topraklarında büyütmeye devam edeceğiz. Bu topraklara devrim tohumları ektik. Kökleri çok derinlerde, yeşeriyor, büyüyor. Halkımıza devrim mutluluğunu, emperyalizm ve oligarşiye devrim acısını tattıracağız.

Sf. 43

**DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ
CEPHESİ**

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesi

Açıklama: 468 Tarih: 13.01.2017

Anadolu'nun Bütün Dağları Bizimdir Anadolu'nun Bütün Dağlarında Gerillalarımızın Silah Sesleri Yankılanacak

7 Kasım 2016 tarihinde DHKC İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği'mize bağlı bir grup gerillamızın bulunduğu sığınak, oligarşinin işbirlikçi faşist ordusu tarafından uçaklarla bombalanmıştır. Sığınağın sağ kurtulan yoldaşlarımız tarafından, sığınağımızda bulunan yoldaşlarımızdan bir kısmının şehit düştüğü bilgisi ulaştırılmıştır.

Oligarşiye sesleniyoruz;
Şehitlerimizin ölü bedenleri nerededir ve şehitlerimize ne yaptığınızı açıklayın?

Türkiye'de İsrail Politikalarını Uygulamanıza İzin Vermeyeceğiz. İsrail Filistin'li Şehitlerin Cenazelerini Vermiyor, Türkiye Oligarşisi Bizim Şehitlerimizin Cenazelerine İşkence Yapıyor, Yakıyor, Cenazelerimize Saldırıyor.

Türkiye Oligarşisi İsrail'den Öğrendiği Yöntemleri Cenazelerimize Uyguluyor. Cenazelerimizi Vermiyor, Şehitlerimizin Akıbetlerini Açıklamıyor.

Anadolu'nun Bütün Dağları Bizimdir. Anadolu'nun Bütün Dağlarında Gerillalarımızın Silah Sesleri Yankılanacak.

Dağlarımızı Dinleyin Halkımız, Gerillalarımız Umudunuzu Büyütüyorlar O Dağlarda. Gerillalarımızın Silah Seslerinde Büyüyen Umudun Seslerini Duyacaksınız.

Sf. 44

Dağlarımızı İzleyin Halk Düşmanları, O Dağlarda Yaktığımız Devrim Ateşlerinde, Saraylarınızın, Saltanatınızın Yıkılışını Göreceksiniz.

Dağlarımızı Bombalayanlar Bizim Topraklarımıza Ait Değil,

Sığınaklarımızı Bombalayanlar Bizim Topraklarımızın İnsanları Değiller,

Bir Avuç Amerikan İşbirlikçisini Söküp Atacağız Topraklarımızdan,

Bu Katliamlar, Bu Halk Düşmanlığı İçeride Devrim Korkularını Bastırıp, Dışarıda Türkiye'yi Amerikan Emperyalizminin Hizmetine Daha

Fazla Sokmak İçindir. Bugün Oligarşinin Faşist Ordusu Irak'ta, Suriye'de Amerika'nın İşgal Gücü Olarak Bulunuyorlar. Halkımızın, İsrail Gibi Ortadoğu'da Emperyalizmin İşgal Gücü Olarak Kullanılmasına İzin Vermeyeceğiz!

Çok Döktük Kanımızı Anadolu Toprakları İçin, Dökmeye Devam Ediyoruz, Dersim Dağlarında Yankılanan Şehitlerimizin Sesleri, Halkımızın Kurtuluş Sesleridir.

Döktüğünüz Kanlarımızdan Sel Olsa, Anadolu Topraklarını Bir Avuç Amerikan İşbirlikçisi Asalak Burjuvaya, Tefeci-Tüccar'a, Toprak Ağasına Bırakmayacağız.

Biz Halkız, Halk Kurtuluş Savaşçılarıyız.

Kuşlar Uçmayı, Balıklar, Yüzmeyi Unutsalar

Biz KURTULUŞA KADAR SAVAŞ Sözüümüzü Unutmayız,

Biz Şehitlerimizin Kanını Döken Katillerin Yüzünü Asla Unutmayız,

Bizi Bitirme Hayalleri Gören AKP'li Amerikan İşbirlikçisi Uşaklar: Gerilla Silahlanmış Halktır. Biz 80 Milyon Halkız, Siz Bir Avuç İşbirlikçi Asalaksınız, Boş Hayallere Kapılmayın. Halkı Bitiremezsiniz!

Savaşımızı tutsaklarımıza yeni tutsaklar, şehitlerimize yeni şehitler ekleyerek büyütüyoruz. Savaş gerçeği budur. Bu gerçek içinde savaşıyor, savaşı ülkemizin tüm dağlarına, tüm şehirlerine yayma irademizi büyütüyoruz.

Yeni şehitlerimizin haberlerini Dersim dağlarından aldık.

Tarih: 7 Kasım 2016, DHKC İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği'mize bağlı bir grup gerillamızın bulunduğu sığınak, oligarşinin işbirlikçi faşist ordusu tarafından bombalandı. Sığınaklardan sağ çıkan gerillalarımızdan 3'ünün isimleri Leyla Aracı, Mahir Bektaş ve Oğuz Meşe idi. Bu sığınakta şehit düşen gerillalarımızın kimlikleri halen tespit edilmiş değildir. Faşizm yoldaşlarımızın kimliklerini halen açıklamamıştır. Şehitlerimizin cenazelerine yapılanlar halen belirsizdir. Bunun açıklanmasını istiyoruz, şehitlerimizin cenazelerini istiyoruz.

Tarih: 7 Aralık 2016, DHKC İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği savaşçılarından Oğuz Meşe, çıkıp yangınların içinden silahını bombasını düşmanın beyninde patlatmak için, sığınakta şehit düşen yoldaşlarının hesabını sormak için yola düştü. Eylemi, DHKC gerillalarının yenilmezliğinin, gerilla tarzımızın yenilmezliğinin ilanı oldu. Şehit düşen yoldaşlarının hesabını sorma geleneği, ne pahasına olursa olsun kırdı da Oğuz'la devam etti.

Tarih: 28 Aralık 2016 oligarşinin faşist ordusunun yaktığı sığınaktan sağ çıkan Cephe gerillalarımızdan Leyla Aracı ve Mahir Bektaş, oligarşinin faşist ordusuyla girdikleri çatışmada düşmana, düşmanın kendi ifadesiyle “*kan kusturarak*” ve kayıp verdirerek, sığınakta şehit düşen yoldaşlarının hesabını, oligarşinin faşist ve katliamcı ordusundan sorarak şehit düştüler.

İşbirlikçi, Amerikan uşağı Türkiye oligarşisi, Cephe gerillalarını dağlardan söküp atmanın hayallerini kuruyor.

Biliyorlar, Cephe gerillalarının dağlarda büyümesi demek, Oligarşik iktidarlarının sonu demektir. Biliyorlar ki, dağlarda büyüyen umudu söndürebilirlerse, bu çürümüş düzenlerinin ömrünü bir süre daha uzatabilirler.

Biz de biliyoruz!

Biz de biliyoruz ki, dağlarda dolaşan her bir gerilla, oligarşinin iktidarının sonunu müjdelir. Biliyoruz ki, faşizmi Anadolu'nun tüm dağlarında ve şehirlerinde yankılanan gerillalarımızın ve milislerimizin silah sesleriyle yeneceğiz. Oligarşik iktidarı büyüyen ordulaşan gerilla ve milislerimizle yıkacağız.

Dağlarda ve şehirlerde gerilla ve milislerimizi büyütme savaşımız bunun içindir. Bu savaşı kazanacağız. Bugüne kadar çok kez çıktık ülkemizin dağlarına, çok şehit verdik, çok tutsak verdik. Biliyoruz ki, bu savaştır, bu savaş her şeyden önce irade savaşdır, irademiz ayakta ise bu savaşı biz kazandık demektir.

Tüm dünya gerilla deneyimleri bu gerçeğin doğrulanmasıdır. Oligarşinin gördüğü Cephe gerillalarını bitirme hayalleri boştur, aç tavuğun rüyasında darı ambarı görmesi gibidir. Cephe gerillaları sadece Dersim dağlarında değil, Anadolu'nun tüm dağlarında olacaklar.

Cephe gerillaları, sadece dağların doruklarını fethetmekle kalmayacaklar, kabusunuz olacaklar. Onları sadece dağların doruklarında değil, saraylarınızın kapısına dayanmış olarak da göreceksiniz.

Bu Halk Kurtuluş Savaşı gerçeğidir. Bu gerçekten ne oligarşi kaçabilir, ne de Anadolu halkı bu savaşı dağlarda ve şehirlerde büyütmekten, iktidar mücadelesinden kaçınabilir. Halk Kurtuluş Savaşımız sınıflar mücadelesinin yasaları çerçevesinde ilerleyecek ve hedefine ulaşacaktır.

Amerikan emperyalizmi Türkiye oligarşisinden Suriye'de, Irak'ta kendi işgalci, sömürgeci politikaları için savaşmasını istiyor. AKP iktidarı bunun gereklerini yerine getiriyor. Sahte Amerikan karşıtlıklarının altındaki gerçek budur. Sahte Amerikan karşıtlıkları, Suriye'deki varlıklarının Amerikan çıkarları için olduğu gerçeğinin üzerini örtmek içindir. MHP ve AKP elele Amerikan uşaklığı için Anadolu halkının kanını Ortadoğu'da döktürdükleri gerçeğinin üzerini örtmeye çalışıyor, bunun için ağız birliğiyle sözde Amerikan karşıtlığı yapıyorlar.

Ve biliyorlar ki, Anadolu halkının Amerika'nın işgal askeri yapmalarına izin vermeyecek güç, Parti-Cephe'dir. Dağlarda yaptıkları katliamlar, şehirlerde, gecekondu mahallelerinde saldırıları, işkencecilikleri, Cephe'ye yönelik tutuklama furysı bu nedenledir. Ne yaparlarsa yapsınlar, Anadolu halkını İsrail gibi, emperyalizmin hizmetinde

Ortadoğu halklarına karşı Amerika'nın askeri gücü yapmalarına izin vermeyeceğiz. Anadolu çocuklarının kanını Amerikan çıkarları için dökmelerine izin vermeyeceğiz. Anadolu çocuklarının Arap halkının katili yapılmasına izin vermeyeceğiz.

Oligarşinin faşist İçişleri Bakanı sümüklü Süleyman, katlettikleri gerillalarımızın sevincini yaşıyor, "bitirdik" çılgınlıkları atıyor. Bitmeyiz Süleyman bitmeyiz. Cephe bitmez. Sığınağımızı tespit edip bombaladınız diye bitmeyiz. Siz uçaktan bombaladığınız o sığınağa bombaladıktan sonra bile yaklaştırmaya korkunuz. Biz savaşma cüretimizle ayaktayız, siz şehitlerimizin cenazelerine bile yaklaşamayacak kadar korkuyorsunuz.

Siz o korkunuzla bitmiş durumdasınız, tarihsel haklılığımızdan dolayı güçlüyüz.

Yeryüzünde tek bir Cepheli kalmasa bile, bütün cepheliler bir gecede imha edilse bile, Parti-Cephe ideolojisi kendini küllerinden yeniden yaratır. Onun için ölmekten zerre kadar korkmuyoruz Onun için düşmanlarımız karşısında bu kadar güçlüyüz.

Siz halk düşmanı olduğunuz için korkak ve güçsüzsünüz, biz halkız ve halk için savaşıyoruz, bunun için güçlüyüz.

Sf. 46

Siz, Amerikan uşakları, kendinize ait olmayan bir toprakta, bizim ülkemizde savaşıyorsunuz. Güçsüzsünüz, korkaksınız, Anadolu'nun her taşından, toprağından, sokağından, çocuklarından, gençlerinden, yaşlılarından korkuyorsunuz.

Siz bombaladınız, yaktınız, katlettiniz ama korkan sizdiniz, DHKC gerillalarından korkmaya devam ediyordunuz. Bakın o yakıp yıktığınız dağlardan, bir DHKC gerilla komutanı Leyla Aracı, korkunuzu şöyle anlatıyor;

"Düşman korkak ve alçak. Bulunduğumuz yere gelmedi, indirme yapmadı, bizimle DHKC gerillaları ile karşılaşmaya cesaret etmedi, edemez de. Ancak bombalar, tarar, yakar. O kadar korkak ki tüm dağları yaktılar. Ondan sonra ancak gece indirme yaptılar ve kısa süre içinde ayrıldılar."

Biz kendi topraklarımızda savaşıyoruz. Bu halk bizim, bu topraklar dağıyla, taşıyla, kurduyla kuşuyla bizimdir. Genciyle, yaşlısıyla, kadını,

erkeği, çocuğuyla bizimdir. Biz kendi topraklarımızda savaştığımız için güçlüyüz.

Güçlü olan bizleriz! Çünkü güç silahla, sayıyla ölçülmez. Güç, yürektedir, bilinçtedir, halkta ve haklı olandadır. **Tarihsel ve siyasal haklılıktadır** güç. Biz güçlüyüz, çünkü savaşımlarımız **halk kurtuluş savaşıdır**.

Yene yenile, öler, öldürerek büyütüyoruz savaşımlarımızı.

Türkiye devrimin yolunu Mahirler gösteriyor. Onlar katlettikçe yeni Mahirler yetişiyor, savaşı büyütmede ustalaşıyorlar. Neronlarına, Heronlarına karşı da savaşmakta ustalaşacağız. Devrimci savaşımlarımız, şehitlerimizden aldığımız güçle daha da gelişiyor ve yayılıyor.

Tarih, sizin gibi bir avuç sömürücü azınlığın bittiğini, saltanatlarının yıkıldığını sayısız kez yazdı, ama halkların bittiğini yazmaz o tarih. Halklar bitirilemez!

Cenazelerimizi Alacağız, Türkiye’de İsrail Politikalarını Uygulamanıza İzin Vermeyeceğiz.

Şehitlerimize Ne Yaptınız? Cenazelerimiz Nerede? Açıklayın!

Bir süredir Dersim Hozat bölgesindeki birliğimizden haber alamıyorduk. Nedenini yoldaşımız Leyla Aracı’nın şehit düşmeden önce yazdığı ve bize ulaştırmayı başardığı notu aracılığıyla öğrendik. DHKC İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği’ne bağlı bir grup gerillamızın bulunduğu sığınak 7 Kasım 2016 tarihinde düşman tarafından bombalanmıştır. Durum Leyla Aracı yoldaşımızın mektubunda şöyle anlatılmıştır:

“Şehitlerimizin hesabını soracağımıza olan inanç ve dağlarımızda gerillalarımızın hiç bitmeyeceğine dair sözümüzle kucaklıyoruz...”

Savaşı büyütme devam ediyoruz.

Bu notu kısıtlı olanaklarla hızla yazıyorum.

(...)

Şu anda burada yaşadıklarımızdan haberiniz var mı bilmiyoruz. Kaç şehidimiz var yaralı olarak kurtulan var mı bilmiyoruz. Şehitlerimize ulaştınız

mı cenazeleri hak ettikleri şekilde geleneklerimize uygun olarak kaldırıldı mı bilmiyoruz ve bu konularda çok endişeliyiz...

Bildiğimiz ve önemli olan bir gerçek var ki, düşman amacına ulaşamadı ... buradayız. Şehitlerimizin hesabını soracak daha hızlı koşacağız.”

Leyla komutanımızın aktardığı bilgiye göre, sığınakta bulunan gerillalarımızın bir kısmının şehit düşmüş olma ihtimalleri yüksektir. Yaralı da olsa sağ kurtulabilenleri Dersim halkının, dağının, taşının sahipleneceğini biliyoruz. Şehit düşen yoldaşlarımıza ne yapıldığı ise düşman tarafından açıklanmamıştır. Daha önce de sık sık yaptıkları gibi, yoldaşlarımızın cansız bedenlerine işkence yaparak toplu mezara gömmüş olmaları ihtimaldir.

Halk düşmanı AKP iktidarına sesleniyoruz: Şehitlerimizin yerlerini açıklayın.

Savaşlarda da cenazeleri sahiplerine vermek savaş ahlakının gereğidir. Oligarşinin bu ahlakı da yoktur. Bu nedenle şehitlerimizin cenazelerini ailelerine vermemişlerdir. Katlettikleri yoldaşlarımızın isimlerini bugüne kadar açıklamamışlardır. 7 Kasım 2016 tarihinde Dersim Hozat/Dalören mevkiinde bir sığınak bombalandığı Dersim Valiliğince açıklandı. Açıklamada 5 kişinin katledildiği söylendi. Fakat şehitlerimizin ne isimlerini ne de şehitlerimize ne yaptıklarını açıklamadılar. Ailelerine bilgi vermediler. AKP faşizmini şehitlerimizle ilgili sakladıkları bilgileri açıklamaya çağırıyoruz.

İsrail, Filistinli şehitlerin cenazelerini ailelerine teslim etmiyor. Bunu bilinçli bir politika olarak uyguluyor. Biliyor ki, bir halkın değerlerine saldırdığında, o halkı manevi olarak yıpratmış olur. Şehitlere saldırısı bunun içindir. Faşizm, değer bilmez, şehitlere bile saygı bilmez. Cenazelerimize bile saldırabilir, işkence yapabilir. İsrail’in yaptığı budur. Türkiye oligarşisinin de yaptığı aynıdır.

Türkiye faşizmi de bilinir, şehitlerimize işkence yapar, ölü bedenleri çırılçıplak soyarak yerlerde sürükler, şehitlerimizin kulaklarını keser, yakar, cenazelerimizi vermez, toplu mezarlara, bilinmeyen yerlere gömer, cenazelerimizi kaldırmamızı engellemek için şehitlerimizin cenazelerini kaçıır, gizlice gömer. Şehitlerimizin mezarlarına saldırır, mezar taşlarını kırar. Faşizmin yöntemleri birbirinin aynıdır. Çünkü, ikisi de aynı soyun çocuklarıdır. İkisi de emperyalist Amerika’nın çocuklarıdır.

Bu İsrail politikasının ülkemizde uygulanmasını kabul etmeyeceğiz. Şehitlerimizin cenazelerini gizlice gömmelerine izin vermeyeceğiz. Amerika'nın çocukları, İsrail'in kardeşleri, Anadolu halkının manevi değerlerini çürütemezsiniz. Anadolu halkının şehitlerinin cenazelerine sahiplenme gücünü kıramazsınız.

Amerikan emperyalizmi, İsrail'i, Türkiye oligarşisi, hepsinin kökleri, tarihteki sömürücü, zalimlere dayanır. Kendilerine karşı direnenlerin, zulüm ve sömürü düzenlerine karşı savaşımların mezarlarına saldırıyı bu tarihten öğrenmişlerdir.

Mezar hakkı, ölüye saygı, onlara vefa borcudur

Ölülerine sahip çıkanlar dirilerine de sahip çıkarlar

Arapça **"ziyaret yeri, ziyaret edilen yer"** anlamına gelen mezarın sözlük anlamı **"Ölünün gömülü olduğu yer, kabir, sin, makber, gömüt"**tür. Yani insanların ölümlerini gömdüklerini yedir mezar.

Yine Latince'deki **"humanitas"** sözcüğü de **"humando"** yani gömmek kökünden geliyor. Yani insanın Latince'deki karşılığı "gömebilen varlık"tır. Çünkü insan, doğada ölüsünü gömebilen tek varlıktır. Kültürel antropolog (insan bilimci anlamına gelir) Eva Domaska tarih ile mezar arasındaki ilişkiyi, **"Ölüm olmasaydı tarih de olmazdı. Tarih ölümden beslenir. Tarih mezarda başlar"** diye tarif eder.

Yani şehitlerimizin cenazelerine saldıranlar, insanlığımıza, tarih bilincimize saldırıyorlar.

Dünyadaki birçok halk gibi, Anadolu halkları da ölülerine büyük anlam atfeder, saygı ve sadakat ile yaklaşır, onları gelenek ve inançlarına göre doğru buldukları, layık gördükleri şekilde gömer ya da gömmek isterler.

Halkın kültüründe **"ölüyü yerde bırakmak", "ölüyü mezarızsız bırakmak"** ayıp ve utanç sebebi sayılır. Çünkü ölümler ve mezarları halkların toprağa saldıkları kökleri gibidir, soyları, soplaları, tarih bilincidir.

Amerika'sı, İsrail'i, Türkiye oligarşisi emperyalizm ve faşizm, bunun için şehitlerimize saldırıyor, işkence yapıyor. Tarihteki soyları gibi bizi köklerimizden, tarihimizden koparmak çalışıyor. İnsanlık tarihinin en eski dönemlerinden beri egemenler, kendilerine başkaldırıp isyan edenleri sadece biyolojik olarak öldürmekle yetinmediler. Öldürdükleri bedenlerin manevi bir anlam ve moral bir değere dönüşmesini engellemek için onları sembolik ve politik olarak da öldürmek amacıyla her türlü yol ve yöneme de başvurdular.

Spartaküs işkencelerle katledilip ibret-i alem için çarmıha gerildi ve günlerce diğer kölelere teşhir edildi. Che'yi Bolivya'da katleden emperyalist haydutlar, cesedini bir köy evinde ibret olsun diye teşhir ettikten sonra gizlice gömerek yerinin bulunmasını engellemek istedi.

Baba İshak, Börklüce Mustafa, Bedreddin, Pir Sultan ve diğerleri de katledildikten sonra bedenleri halka teşhir edilerek, cenazelerine de saygısızlık yapıp, hakaret edildi.

Yasalarda bir mezara gömülme hak olarak tanımlanmıştır. Ölenin ailesinin yas tutma hakkı olduğu ifade edilmiştir. Ayrıci ölenin manevi şahsiyetine hakaret diye suç bile belirlenmiştir. Faşizm için bunların önemi yok, politikalarına aykırı bir durum varsa kendi yasalarını da hiçe sayar faşizm.

Amaçları yaşayanları aşağılamak, değersizleştirmek, gözdağı vermektir. Bugüne kadar amaçlarına ulaşamadılar, bundan sonra da ulaşamayacaklar. Bugüne kadar halklara bu değersizleştirmeyi kabul ettiremediler, onun için Spartaküs, Che, Pir Sultan, Bedrettin'ler halk kahramanlarıdır, bundan sonra da amaçlarına ulaşamayacaklar.

Oligarşinin kaybettiği tüm yoldaşlarımızın peşine düştük, yerlerini bulmak için ne gerekiyorsa yaptık. Oligarşinin gizlice gömdüğü yoldaşlarımızdan Ali Yıldız'ın yerini bulmak için ölüm orucu yaptık. Şehitlerimizin, Sibel Yalçın'ın, Hasan Ferit'in, Günay Özarslan'ın, cenazesini istediğimiz şekilde kaldırmak için günlerce direndik. Yine direneceğiz, yine şehitlerimizi geleneklerimize uygun şekilde kaldıracğız. Zalimlere, emperyalizme ve faşizme teslim olmayacağız.

Şehitlerimiz tarihimiz ve geleceğimizdir. Tarihimize ve geleceğimize sahip çıkacağız.

Anadolu Açlığa, Yoksulluğa Çözüm İstiyor

Anadolu Faşizme Karşı Demokrasi, Katliamlara Karşı Adalet İstiyor

Anadolu Emperyalist İşgale Karşı Bağımsızlık İstiyor

Mahir'ler, Leyla'lar, Oğuz'lar Bunun İçin Dağlardalar, Bunun İçin Dağlarda Olacaklar

Faşizm Anadolu'muzu kan gölüne çevirmiştir.

Faşizm Anadolu'muzu işkencehaneye, hapishaneye çevirmiştir.

Faşizm, Anadolu'muzu açlar, yoksullar ülkesine çevirmiştir.

Faşizm, Anadolu'muzu uyuşturucu cehennemine, kadın bedenlerinin satıldığı fuhuş cehennemine, insan pazarına çevirmiştir.

Leyla'lar, Oğuz'lar, Mahir'ler böyle bir ülke tablosunu kabul etmedikleri için, bunu değiştirmek istedikleri için dağlara çıktılar. Böyle bir ülke tablosunu kabul etmeyen yeni Leylalar'la, Mahirler'le, Oğuzlar'la halkımızın kurtuluş umudu dağlarda büyümeye devam edecek.

Faşizmin bir yıl içinde bizlere yaşattıklarına bakalım:

Sokakta, dağlarda, evlerimizin içinde katlediyorlar... İş cinayetleriyle katlediyorlar!

2016 yılı verilerine göre dur ihtarına uymadığı ya da rasgale ateş açılması sonucu **341 kişi katledildi 396 kişi yaralandı.**

Maden işçileri yine göçük altındaydı. Şirvan'da **16 işçi toprak altında kaldı.**

Adana'da **çocuklarımız yakıldı.**

İş sağlığı ve İş güvenliği meclisinin verilerine göre 1 Aralık 2016'da **1816 işçi katledildi.**

İşkence yapıyorlar, gözaltına alıyor, hapsediyor-

lar.

1622 kişi sadece gözaltında ve gözaltı yeri dışında işkence gördü.

Temmuz ayından bu yana **90 binden fazla insan gözaltına alındı. 36 binden fazla insan tutuklandı. 100'den fazla gazeteci ve yazar tutuklandı.** Şu an 146 gazeteci ve yazar tutuklu bulunuyor.

10 milletvekili, 50 belediye eş başkanı tutuklandı.

Türkiye hapishanelerinde **tutuklu sayısı 200 bini geçti.**

Toplantı ve gösteri yürüyüşü eylemlerine yapılan saldırılar nedeniyle yaklaşık **1500 kişi yaralandı. 352 toplantı ve gösteri yürüyüşüne saldırdılar.**

Sanatçılar, aydınlar, oyuncular, akademisyenler, yazarlar, gazeteciler hakkında açılan **yüzbinlerce soruşturma var.**

Evlerimizden, topraklarımızdan göçettiriyorlar

Sokağa çıkma yasakları nedeniyle **500 bin insan göç ettirildi.**

Sf. 49

Yasaklıyorlar

Kapatılan internet site sayısı , 116 bin 126'dır.

OHAL ile birlikte 5 haber ajansı, 28 televizyon, 34 radyo, 62 gazete, 19 dergi, 29 yayınevi olmak üzere toplamda **177 basın yayın ve medya kuruluşu kapatıldı.**

İşimizi, ekmeğimizi elimizden alıyorlar

Çıkartılan KHK'larla **100 binden fazla kamu görevlisi açığa alındı, 80 bine yakın kamu görevlisi ihraç edildi.**

AKP iktidarı, konuşanı soruşturma, gözaltı ve tutuklama ile, hak arayanı işkenceyle, direnenleri ve teslim olmayanları ölümle cezalandırılmaktadır.

VE

Zulüm aç bebeklerimizin soluğundadır .

Zulüm yoksul mahallelerimizin sokaklarındadır

Zulüm Kürt halkımızın ensesindedir.

Zulüm hapishanelerin direnen hücrelerindedir

Zulüm **80 milyon halkın** üzerinde kol geziyor...

AKP Faşizmi, Bu Açlık, Yoksulluk, Sömürü ve Zulüm Tablosunun Mimarıdır

Onların Savaşı Bu Tablo Sürsün Diyedir

Leylalar'ın, Mahirler'in, Oğuzlar'ın, Dağların Şahanlarının Savaşı Bu Alçak, Soygun Ve Sömürü Düzenlerine Son Verip, Açlığın Ve Zulmün Olmadığı Bir Anadolu Kurmak İçindir.

Bu Zulüm Var Oldukça, Ülkemizin Dağlarında Şahanlar Da Olacaktır.

Bu Zulüm Var Oldukça, Emperyalizme, Türkiye Oligarşisine, Faşizme Karşı Savaş Da Olacaktır.

Kurtuluşa Kadar Savaşmak Halkların Şahdamarıdır!

Direnmek, Örgütlenmek, Silahlanmak Ve Savaşmak Zorundayız!

Halk düşmanı, ahlaksız bir düşmana karşı savaştığımızı biliyoruz. İdeolojisini ve ahlakını, eğitimini aldıkları Amerikan ordusundan edinmiş bir düşmana karşı savaştığımızı biliyoruz.

Dünyanın dört bir yanında, işkenceleriyle, katliamlarıyla, vahşetiyle ün yapmış Amerikan emperyalizmine ve onun işbirlikçi uşaklarına karşı savaştığımızı biliyoruz. Dünya halklarının emperyalizme ve uşaklarına karşı bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm kavgasını bu katliamcılıkla, işkencecilikle, vahşetle boğmaya çalışan bir güce karşı savaştığımızı biliyoruz. İlan ediyoruz ki, şehitlerimize işkence yaparak, katledip yakarak savaşma kararlılığımızı, savaşı büyütme iddiamızı yok edemezler, yok edemeyecekler.

Değil onlarcamızı, yüzlercemizi, binlercemizi de katletsele Halk Kurtuluş Savaşı'mızı durduramazlar, bu savaşı kazanamazlar. Çünkü direnişçiliğin böylesine güçlü bir gelenek, savaşıncılığın böylesine bir karakter haline geldiği bir hareket yok edilemez, gelişimi durdurulamaz. Köklerimiz öylesine derinde ki, bizi yok etme hayalleri kuranların tarihi yok etmeleri gerekir. Zalimler köksüzdür, onların kökü tarih sayfalarında, yıkılmış krallıkların altında kalmış asalaklar sınıfı

olarak geçenlerdir. Bir kez daha yıkılmış saraylarının, saltanatlarının enkazı altında kalacaklar.

Kızıldere'den bu yana **BİZE ÖLÜM YOK**. Vurulup düşebiliriz ama biz, **BİR GİDER BİN GELİRİZ**. Çünkü biz **KURTULUŞA KADAR SAVAŞ** diyenleriz. Diri diri yaktılar, onar onar katlettiler, kör kuyulara gömdüler ama bizi yok edemediler, durduramadılar. Çünkü **KAHRAMANLAR ÖLMEZ HALK YENİLMEZ**.

Halk Yenilmez Çünkü Halklar Yenilgilerden Sonra Tekrar Ayağa Kalkar Ve Savaşır, Faşizmin Yenilgisi Onun Yok Oluşudur, Tekrar Ayağa Kalkamaz, Çünkü Faşizmi Ülkemiz Topraklarından Kahlntılarına Kadar Silebiliriz Ve Sileceğiz.

Faşist AKP iktidarına diyoruz ki; 7 Kasım'da katledip ölü bedenlerinden bile korktuğunuz gerillalarımız, halkın yenilmezliği ve kurtuluş savaşımızın yok edilemezliği içinde yeniden ve yeniden ülkemizin dağlarında saf tutacaklardır. Onların isimleri yeni gerillalarımızın savaşçı adı olacak, silahları yeni yeni gerillalarca kuşanılacaktır. Katlettiğiniz Mahir'in adı Mahir Çayan'dan, kod adı ise Şafak'tı. Katlettiğiniz Leyla'nın kod adı Çiğdem'di. Halkı sömürüp zulmettiğiniz süreçte Mahirler, Şafaklar, Çiğdemler şehirlerde ve dağlarda halkın adaletini kuşanıp savaşmaya yani zulmünüzün hesabını sormaya devam edecekler. Ve Anadolu halkının yiğit evlatları dağda ve şehirlerde teslim olmayacağımızı, her ne pahasına olursa olsun savaşmaya devam edeceğimizi ilan ediyorlar.

Faşizm halka düşmandır!

Silahlanarak, savaşarak, ölere, öldürerek faşizmin iktidarına son vereceğiz!

Hiçbir zalim ve faşist diktatörlük kendiliğinden devrilmemiştir. Direnmek, örgütlenmek, silahlanmak ve savaşmak zorundayız. Ülkemizde insanlığın şahdamarı savaşmaya bağlanmıştır. Savaşmamak yok olmaktır. Savaş bizim tercihimiz değildir. Faşizm, devrimciyim, demokratım, halktan yanayım diyenlere, halka başka yaşam şansı tanımamaktadır.

Başka yaşam şansı tanımamaktadır, çünkü faşizmin halkı daha fazla sömürmekten, bunun sonucu olarak daha fazla zulmetmekten başka yaşam şansı yoktur. Sömürü düzenleri artık sona varmıştır. Her gün ekonomik kriz daha fazla artmakta, sömürü düzenlerini ayakta tutabilmek için sömürüyü daha fazla artırmaktadırlar. **Ya faşizm ya halk! Faşizmin varlığı, halk olarak bizim sonumuz demektir,**

yaşamak için faşizmi yenmekten, yok etmekten başka yolumuz yoktur.

Devletin tüm güçlerini seferber ederek halka savaş açmaları, dağlarımızı, şehirlerimizi bombalamaları yönetemediklerinin ifadesidir.

Yönetememeleri kriz nedeniyledir. Kriz devrim demektir. Ülkemizde devrimin, halkın iktidarının nesnel koşulları her zamankinden daha güçlü olarak mevcuttur. Devrim için silahlanalım, örgütlenelim, Cephe saflarında, gerilla olarak, milis olarak savaşalım.

Bilelim ki, halk olarak güçlü olan biziz. Faşizmi yenme gücüne sahibiz.

Halk olarak biz değil, faşizm yenilecek. Yolumuz İhtilalin Yolu'dur.

ŞEHİTLERİMİZİN TEKER TEKER HESABINI SORACAĞIZ! BU TOPRAKLARDA İŞLENMİŞ TEK BİR SUÇU BİLE CEZASIZ BIRAKMAYACAĞIZ!

ANADOLU'NUN BÜTÜN DAĞLARI BİZİMDİR! ANADOLU'NUN BÜTÜN DAĞLARINDA OLACAĞIZ !

YAŞASIN DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ GERİLLALARI!

KAHRAMANLAR ÖLMEZ HALK YENİLMEZ !

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ !

DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

Not 1:

7 Kasım'dan bu yana kendilerinden haber alamadığımız gerillalarımızın isimleri aşağıdadır;

Kenan Günyel, Naciye Yavuz, Hünkar Derya Güneş, Mustafa Doğru, Hüseyin Gülmez, Tuncel Ayaz, Murat Gün, Aysun Saban, Bünyamin Kılıç, Melih Işık.

Şehitlerimizin yakınları, aileleri şehitlerimizin akıbetini öğrenmek için Tunceli Valiliğine başvurmalısınız.

Not 2:

Şehidimiz Komutanımız Leyla Aracı'nın Son Mektubundan Kimi Bölümleri Yayınliyoruz:

“Şehitlerimizin hesabını soracağımıza olan inanç ve dağlarımızda gerillalarımızın hiç bitmeyeceğine dair sözümüzle kucakliyoruz...”

Savaşı büyötmeye devam ediyoruz.

Bu notu kısıtlı olanaklarla hızla yazıyorum.

(...)

Şu anda burada yaşadıklarımızdan haberiniz var mı bilmiyoruz. Kaç şehidimiz var yaralı olarak kurtulan var mı bilmiyoruz. Şehitlerimize ulaştınız mı cenazeleri hakettikleri şekilde geleneklerimize uygun olarak kaldırıldı mı bilmiyoruz ve bu konularda çok endişeliyiz...

Bildiğimiz ve önemli olan bir gerçek var ki, düşman amacına ulaşamadı ... buradayız. Şehitlerimizin hesabını soracak daha hızlı koşacağız.

Yaşadıklarımızı anlatıyorum.

7 Kasım 2016 pazartesi sabahı sığınağımız bombalandı.

Ben küçük sığınaktaydım.

Bu sırada Cömert yanıma geldi.

Şafağın seslenmesi ile Cömert'in tamam geliyorum demesi ile büyük bir patlama..

Yerimden havaya fırladım takla attım ellerimin içine alev topu düştü sanki ... Cömert'in 'abla yanıyoruz' diye bağırışını duydum. Gözümü açtım alevlerin içindeydik. Cömert abla kapıya koş diye bağırtıyordu. Ne kapısı, her yer karanlık bulunduğumuz yerin bir kısmı çökmüş gayri ihtiyari bir tarafa yöneldim. Ellerimle ateşi yarıyordum. Küçük bir ışık gördüm, oraya yöneldim. Ellerimle toprağı eştim. Çukur büyüdü gözüme güneş çarptıyordu. Cömert ve Şafağa seslendim ikisi de biz iyiyiz dediler.

...diğer arkadaşları düşünüyordum. neredesiniz diye bağırmaya başladım. kafamı delikten çıkaramıyordum deliğı büyötmeye çalıştıkça

dışarıdan büyük taş ve toprak parçaları düşüyor deliği kapatıyordu. Ayağım da bir yere sıkışmıştı büyük topraklar düşecek ve delik tamamen kapanacak bir an oradan hiç çıkamayacağımızı düşündüm.

Şafak geldi ve zorlayarak dışarı çıktı, beni ve Cömert'i de çıkardı. Dışarı çıktık sığınağımız mezar yeri olmuş büyük bir sessizlik neredesiniz sesimizi duyan var mı diye bağırdık. Ses yoktu cevap veren yoktu.

Şafak ısrarla 'haydi abla buradan uzaklaşmamız, lazım bombalama devam edecek' diyordu. Büyük bir acı, anlatması o kadar zor ki orayı terk edip gidiyorduk ayaklarım gitmiyordu. Ağlıyordum bir yandan, öfke duyuyordum bir yandan, intikam ve hurs doluydum bir yandan...

Dakikalar önce beraberdik şimdi onlar toprağın altında. Acaba yaşayan var mı? Ne yapabiliriz? Bunları düşünürken Şafağın sesi tekrar; 'hadi abla çabuk gidelim buradan orman cayır cayır yanıyor... alevler sardı dört bir yanı.'

Evet gitmemiz gerekiyor. Misyonumuzu unutmadık. Bizi bitiremeyecekler, savaşı devam ettirmemiz büyütmemiz gerekiyor. Söz verdik, ülkemiz dağlarında gerillalarımız bitmeyecek.

Halkımızı örgütümüzü düşündüm. Bize duyulan güveni adaleti düşündüm. Bunları boşa çıkarmayacağız dedim ve yavaş yavaş uzaklaşıyorduk oradan.

...

Biz uzaklaşırken on dakika geçmeden bomba sesleri geldi sığınağımıza atıyorlardı evet uzaklaşmasaydık biz de o bombaların altında kalacaktık.

...

Şimdi de kobralar tarıyor etrafı...

Bomba ve kurşunlar altında ağaçların altına gizlenerek, eğilerek, sürünerek, yürüyerek adım adım uzaklaştık.

Yedek sığınağımıza ulaştık, bir iki temel ihtiyaç gıda aldık ve yolumuza devam ettik...

Şafağın yüzü ve sol eli, benim yüzüm saçlarım ve sağ elim komple yanmıştı.

...

Düşman çok akıllı değil, her şey bizim bıraktığımız boşluklardan doğuyor. Düşman korkak ve alçak. Bulunduğumuz yere gelmedi, indirme yapmadı bizimle DHKC gerillaları ile karşılaşmaya cesaret etmedi, edemez de. Ancak bombalar, tarar, yakar. O kadar korkak ki tüm dağları yaktılar. Ondan sonra ancak gece indirme yaptılar ve kısa süre içinde ayrıldılar.

...

Silahsız üç gerilla ne yapabilir?

İsteyen ve inanan bir gerillanın yapamayacağı hiç bir şey yoktur. Bombalanan sığınağımızın çok çok uzaklarına gittik. O kadar uzaklaşmamıza rağmen yükselen alevleri ve dumanı görebiliyorduk. Sık ağaçlıklı yerlerde kaldık. Gece hava buz gibiydi. Titreyerek uyumaya çalıştık.

...

Üç gün bombalanan yere gitmedik. Düşman orada arama tarama yapmaya devam eder mi? Asker indirir mi? Bilmiyorduk. Yine de 9 Kasım gecesi uygun bir şekilde oraya gittik.

9 Kasım gecesi tekrar o vadiye girdiğimizde hala alevler yanıyordu.

Köylere gidelim haber alalım ve bazı ihtiyaçlarımızı karşılayalım dedik. Bir de diğer gerillalarımızın bulunduğu bölgelere gidelim, bilgi alabiliriz diye düşündük. Bölgeyi en iyi bilen Şafağı ama Şafağın gözlükleri kırılmıştı ve görmüyordu. Ne tarafta tepe var ne tarafta patika var diye bize soruyor, biz cevap verince o da tamam şuradan gidiyoruz diyordu. 4 gün boyunca yürüdük. Silahsız 3 gerilla.

...

Halkımızın gözlerinde bize duyulan güveni gördük.

Bir köye girdik.

Siz o yangınların içinden nasıl çıktınız? Biz buradan gördük alevleri, dumanı günlerce yandı dağlara kaç bomba atıldılar? Siz nasıl sağ çıktınız? diye hayretler içinde bize bakıyorlardı.

...

Başka bir köy...

Giysi verdiler değişip kurulandım. ekmek şeker aldık.

...

Yapraklar dökülmüş her yer açılmıştı. Tepelere kar yağmıştı. Artık gerillaların sığınaklara çekilme dönemi idi.

Ama biz duramazdık. Öyle yerlerden geçtik ki bir tepeyi aşıyoruz bir bakıyoruz karşımızda Kalekol. Başka tepeyi aşıyoruz uzaktan bir köy görünüyor. Kısa süre içerisinde onca bölgeyi ve koyu gezdik... ve silahsız...

...

Çok şey öğrendik. Bize bu gücü veren şehitlerimiz ve örgütümüzdür.

Çok sohbet ettik. Haydi köye gidelim baharda geliriz diyebilirdik ama üçümüzün de aklına öyle bir şey gelmedi. Üçümüz de dağları bırakmayı geri çekilmeyi beklemeyi hiç düşünmedik neden? Bunun üzerine konuştuk. Elbette inanç ve şehitlerimizin hesabını sorma isteği dedik.

Silahımız yoktu köylere gidip pompalı tabanca ne bulursak aradık sorduk diğer solun bulunduğu bölgelere gittik onları aradık bulsaydık onlardan da bir şeyler isteyecektik, bulamasak da mağarada vs kalacaktık ama asla buraları terk etmeyi düşünmedik.

Aradan on gün geçti ve artık sığınağımıza gidip bakalım belki toprak altında bırakılan şehidimiz vardır, belki silahlarımıza ulaşırız dedik. Evet oraya gidecektik. Kim bilir ne ile karşılaşacaktık.

...

Aradan on gün geçmişti. oraya gidiyorduk. Hala dumanlar yükseliyor hala yanık kokular var. Dikkatlice girdik vadiye her taraf duman olmuş. Alt-üst olmuş.

...

Demek ki bomba büyük sığınağın üzerine düşmüş. Biz o yüzden kurtulmuşuz. Ve içeri girdik sürünerek. İkimizin de silahı sapasağlam duruyor. On gün silahsız dolaştıktan sonra tekrar silahlarımıza kavuşmanın mutluluğunu yasadık.

...

Sizi çok çok seviyorum, halkımı örgütümü yoldaşlarımı çok seviyorum. Hepiniz gözümde

tütüyorsunuz...

Burada yalnız değiliz sizlerle. Umudu büyütmeye devam edeceğiz... Bizi merak etmeyin... Kendinize çok iyi bakın...

Tekrardan şehitlerimizin hesabını soracağımıza olan inanç ve coşku ile kucaklıyorum...

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

NOTUN SONU

SAYGILARIMLA...

7 kasım 2016 daki bombalama esnasında sığınakta olan yoldaşlarımız ;

Kenan Günyel

Mustafa Dogru

Hüseyin Gülmez

Tuncel Ayaz

Murat Gün

Melih Işık

Bünyamin Kılıç

Naciye Yavuz

Hünkar Derya Güneş

Aysun Saban'dır.

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesi

Açıklama: 469 Tarih: 23.01.2017

DAYANDIK ZULMÜN KAPISINA, YIKTIK KORKU KALELERİNİ

ENTERNASYONEL, FAŞİZMİ ŞÖYLE
TANIMLIYOR; TEKELCİ BURJUVAZİNİN,

- EN GERİCİ
- EN ŞOVENİST
- EN KATLIAMCI

VE SALDIRGAN KESİMİNİN AÇIK
BASKICI KAN DÖKÜCÜ DİKTATÖRLÜ-
ĞÜDÜR.

İşte böyle bir düşmanla savaşıyoruz. Faşiz-
min korkusu sadece yaptıklarında değildir.
Esas olarak yarattığı baskıdan korkudur.

- Takip edilme korkusudur.
- İnsana emeğini, insanlığını kazandıracak
eylemlerden, direnme hakkını bile kullanmak-
tan korkudur

- Tutuklanma korkusudur.
- Gözaltına alınma korkusudur.
- İnsanı insan olmaktan korkutan korku-
dur.

İşte biz bu korkuyu yendik.

Ölümü rezil kepaze eden Cepheliler yendi
bu korkuyu.

Cayır cayır bir gece yaşandı İstanbul'da.

Güç, biat etmeyen yürek ve beyindir. Bunu
biliyoruz.

Biz Leyla komutanın yoldaşlarıyız.

Siz Leyla'yı öldürdüğünüzü mü sanıyorsu-
nuz? Yanılıyorsunuz.

Tüm dünyada savaşan örgütlerin silahla-
rını gömdüğü bir süreçte Leyla, bombalarla
yerin yedi kat altına gömülen sığınaktan silah-
larını alıp yeniden yeniden savaşan bir komu-
tan olarak yaşamaya devam ediyor.

LEYLA GELENEKLERİMİZLE BÜ-
YÜDÜ VE GELENEKLERİMİZİ BÜ-
YÜTTÜ, ÖLMEDİ.

BİLGEHAN DA DEVAM ETTİ GELE-
NEKLERİMİZİ BÜYÜTMEME. BİLGE-
HAN'DA ADALET MEŞALESİ OLDU BU
ADALETSİZ DÜNYAYA,
SAYGI İLE ANIYORUZ

Biz Cepheliyiz!

Cepheliler 46 senedir umut oldu.

Cepheliler 46 senedir umudu büyüttü.

ve Cepheliler umudu YENİLMEZ KILDI.

Leyla, umudu yenilmez kıldı.

Biz Leyla'nın yoldaşlarıyız.

Devletin katliamla hedeflediği sindirme,
korku, panik yaratma politikasını boşa çıkardık
biz.

Halkımız,

20 Ocak 2017 günü DHKC savaşçıları İstan-
bul'da, Vatan Caddesi'ndeki İstanbul Emniyet Mü-
dürlüğü'nü ve Sıtlüce'deki AKP İl Başkanlığı
binalarını vurdu. Halk Kurtuluş Savaşçılarımız,
Law'la düzenledikleri eylemlerle Dilek Doğan'ın ka-
tillerinden hesap sordu.

Zulmün ve yalanın, talanın karargahlarını
vurduk.

Zulüm ve yalanın, talanın kararlarının alın-
dığı AKP İstanbul İl Başkanlığı'nı ve bu kararların
uygulandığı işkencehaneyi vurduk.

Katillerimizi, en korunaklı yerlerinde, beyin-
lerinden vurduk.

Dilek'i, 18 Ekim 2015 gece yarısı, Armut-
lu'daki evinde uykusundan uyandırıp ailesinin göz-
leri önünde kallesçe göğsünden vurdular. Dilek,
hastanede can çekişirken, katiller suç mahallinde de-
lilleri yok etmekle meşguldü.

Katil polis, delilleri incelemek için gelen
avukatları içeri almadı. Vurulduğunda Dilek'in üze-
rinde olan giysileri kaybettiler.

Ve Dilek'in toprağa karışmasının üzerinden
bir yılı aşkın zaman geçmesine rağmen katil polis
Yüksel Moğultay hala tutuklanmadı.

Dilek'ten sonra Yılmaz Öztürk'ü yine Armut-
lu'da sokak ortasında, evine giderken vurdu katil po-
lisler. Onlar da tutuklanmadı. Berkin'in katili hala

cezalandırılmadı.

Gerçek suçlu AKP iktidarındır... Katillerin, hırsızların, yalancıların ağababası AKP devrimci adalete hesap vermekten kaçamayacak.

Dilek'in katillerini unutmadık, unutmayacağız, barışmayacağız, affetmeyeceğiz! Hakiminden savcısına, mahkeme tutanaklarında imzası olan tüm herkesi uyarıyoruz.

Katili tutuklayacaksınız! Çocuklarımızı sokak ortasında, ekmek almaya giderken, kendi evinde öldüremeyeceksiniz!

İşlediğiniz tüm suçların cezasını kendi ellerimizle vereceğiz.

Zulümlerinizi birlikte sizi de yok edeceğiz.

UNUTMAYIN, BİR DÜZEN VARSA BOZANDA DA VARDIR.

BİZ SİZİN BU ZULÜM DÜZENİNİZİ BOZACAĞIZ. BU YALANLARINIZI BOZACAĞIZ.

NEDEN HEP BİZ ÖLÜYORUZ?

Oligarşi, neden Armutlu'da karagözlü Dilek'i öldürdü? 14 yaşındaki Berkin neden vuruldu?

Bizi öldürüyorlar çünkü; tüm yeraltı yerüstü zenginliklerimizi önlerine hiçbir engel çıkmadan yemek istiyorlar... Anadolumuz'da, vatanımızda, 30 tane dolar milyarderı yiyor tüm zenginliklerimizi...

6 milyon işsiz olduğu; açlık sınırı 1432 TL iken, 1404 TL'lik asgari ücrete mahkum edildiğimiz bir ülkede yaşıyoruz.

Biz emeğimizle yoksullaşırken; gece yatağa aç girerken; 30 tane milyarder yiyor tüm zenginliklerimizi, bizim emeğimiz üzerinden zenginleşiyorlar. AKP, bu dolar milyarderinin düzenini koruyor.

Bizim olanı bizim elimizden alırken de; sesimizi çikartmayalım diye faşist terörle saldırıyorlar bize.

Armutlu sıradan bir mahalle değildir, direnenlerin olduğu bir mahalledir. Devrimcilerin kurduğu, savunduğu bir mahalledir. Armutlu'ya gelişlerinin nedeni de budur.

Kapitalizmin adaletsizliği, eşitsizliği, sömürsü, özel mülkiyeti, karşısında bir direnişi açığa çikartır. Zulüm varsa direniş de vardır.

Ülkemizde sürekli bir milli kriz vardır. Ekonomik kriz siyasi baskıyı doğurur. Başka hiçbir seçeneği yoktur. Çünkü oligarşi krizden çıkamaz. Bu nedenle de işkence, baskı sürekli; iktidarını sürdürmek için zorunludur...

Bu vahşi sömürüyü sürdürmek için yalan ve demagoji vazgeçemediği bir silahtır faşizmin. Oli-

garşinin

rastgele seçtiği bir mahalle değildir yani Armutlu...

“Yeterli kâr olunca sermayeye

bir cesaret gelir. Güvenli bir yüzde 10 kâr ile her yerde çalışmaya razıdır; kesin yüzde 20, iştahını kabartır; yüzde 50, küstahlaştırır, yüzde 100, bütün insani yasaları ayaklar altına aldırır; yüzde 300 kâr ile, sahibini astırma olasılığı bile olsa, işlemeyeceği cinayet, atılamayacağı tehlike yoktur.” (İ.J. Dunning, K. Marks, Kapital, Birinci Cilt, s. 779)

İşte bizi de bu nedenle öldürüyorlar... Öldürmediklerini yoksullaştırıyor, yozlaştırıyorlar...

Kapitalizmin iki sırrını çözdü Marks diye öğretir Lenin: Kapitalistler aklımızı ve elimizin ürünü çalışıyorlar...

Aklımızı ve emeğimizi çalarken; biz uyanmayalım diye yalan ve demagojiye başvuruyorlar; faşist terörle ezmeye çalışıyorlar. Başlar kalkmasın, sorular sorulmasın, halk ayaklanmasın diye katliamlarıyla gözümüzü korkutmak istiyorlar.

3 tarafı denizlerle çevrili, 55 gölü, 83 akarsuyu, yeraltı kaynakları yönünden dünya madenciliğinde adı geçen 132 ülke arasında toplam üretim değeri itibarıyla 28'inci, maden çeşitliliği itibarıyla 10'uncu sırada yer alan bir vatanımız var.

Bu tabloya rağmen aç, işsiz, yoksul kalıyoruz.

Yeraltı yerüstü zenginliklerimizi sömürmeyi sürdürmek için bizi öldürüyorlar.

12 Eylül cuntası, Oligarşinin IMF ve Dünya Bankası ile birlikte hazırladığı 24 Ocak ekonomik kararlarını hayata geçirmek için yapılmıştı.

19 Aralık Hapishaneler Katliamı'nın gerçek nedeni bizzat dönemin Başbakanı Ecevit tarafından itiraf edilmişti: “IMF kararlarını uygulayabilmemiz için hapishaneler sorununu çözmemiz gerekir.”

Yani yoksul halkın öncüsü önderi devrimci tutsakları F tiplerine atıp, tecrit etmeli, direnişlerini kırmalıydılar.

Ecevit, 19 Aralık katliamından 1 yıl sonra, 2001 yılına girerken yayınladığı yılbaşı demecinde “Cezaevleri sorununun çözülmesi geleceğe umutla bakmamıza etken oluyor” demiştir.

Onun sözünü ettiği gelecek, emperyalistlerin, oligarşinin geleceğidir.

İktidarın, devrimcilere ve halka yönelik saldırısı;

Emperyalizmin işbirlikçiliğini daha rahat sürdürebilmek için,

Halkı daha çok ve daha kolay yoksullaştırmak için,

Soygun düzenini engelsiz sürdürebilmek

içindir...

Bugün halklara yönelik saldırının ardında yatan da düzenlerini sürdürme isteğidir.

Biz devrimciler, bu düzeni kabul etmiyoruz. Bizim olanı almak için savaşıyoruz. Çalınan, gasp edilen tüm haklarımızı, varlıklarımızı almak için mücadele etmeye kararlıyız. Halkımızı susturamayacaklar çünkü biz varız... Ve bu uğurda ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin hoş geldi, sefa geldi!

Aç kurt, aslana saldırır... Açlar hiçbir şeyden korkmazlar...

Açlık, yoksulluk, zulüm olmasın diye, anneler-çocuklar ağlamasın diye, çocuklarımız açlıktan hırsızlık yapmasın diye, beyinlerimiz uyuşturucu ile uyuşturulmasın diye... Bu zulüm düzeni sürmesin diye savaşıyoruz.

FAŞİZM ADALETİ ÖLDÜRDÜ, BİZ YAŞATACAĞIZ!

Adalet mülkün değil faşizmin temelidir bizim ülkemizde.

Adaleti Küçükarmutlu'da öldürdüler... Biz yeniden hayat vereceğiz adalete...

Adalet bizimle anılır ülkemizde.

Kan adaletle susar bizim ülkemizde.

Dilek Doğan'ın vurulduğu ev kendi eviydi.

Tek isteği vardı, GALOŞ GİYİN dedi... Bir gece yarısı evine gelen katiller sürüsünün evini kirletmesine izin vermedi. Bunun için katlettiler onu. BU KADAR UCUZ EVLATLARIN CANI BU ÜLKEDE.

CAN YOKLUKTA UCUZDUR der halkımız, katillere emir verenlerin evlatları ne kadar pahalı acaba, kaç para eder FIRILDAK SÜEYMAN'IN EVLATLARI, TAYYİP ERDOĞAN'IN EVLATLARI KAÇ PARADIR MESELA? ON KATINI, YÜZ KATINI ÖDEYELİM. BİZ YOKSULUZ DİYE Mİ BU KADAR UCUZDUR DİLEK'İN CANI? Bir mermi parası öyle mi, yok öyle değil, DİLEK'İ KATLETMENİN bedelini ödeyeceksiniz. 1 dolarlık mermi ile kıydıkları canlarımızın bedelini ödeyecekler...

Kara gözlüsünün ardından annesi:

“Faşist, vicdanın yok muydu

Dört kardaşa bir bacı çok muydu

Faşist, vicdanın yok muydu

Bir anaya bir kız çok muydu

Sen sürmeliye kıydın

Senin vicdanın yok muydu” diye ağıt yakmıştı.

Analar ağıt yakarken; hesaplarını sormak için

and içiyoruz biz.

Düşmanın üzerine kılıç gibi keskin

Ok gibi direk gideceğiz

Hedeflerimiz o kadar NET OLACAK:

EMPERYALİZM VE OLİGARŞİ ADINA ZULÜM KARARLARINI VEREN AKP VE ONLARIN KİRALIK KATİLİ POLİS TEŞKİLATI...

Ayaklarımızın altında sert toprak korkudan sarsılabilir.

Dehşet karşısında gök iki büklüm olabilir

Fakat biz asla yolumuzdan dönmeyeceğiz!

Adaletsizlik insanların içine öfke yerleştirir.

Adalet uğruna dövüşüyoruz biz.

Ne zulüm, ne merhamet yalnızca ADALET İSTİYORUZ!

KATİL POLİS YÜKSEL MOĞULTAY CEZALANDIRILSIN İSTİYORUZ!

Katilleri koruyan bu düzenin bekçilerinden hesap sormaya devam edeceğiz.

AKP faşizmi hem katil hem yalancı...

Dilek'i evinde vurdular...

Delilleri kararttılar.

Katilini tutuklamadılar.

Üstüne üstlük, katilliklerini gizlemek için “çatışma çıktı vurduk” diye yalan söylediler.

Bu ülkenin polisine, halkı ve devrimcileri katletme özgürlüğü verilmiştir.

“Terörist” sanıp katletmek serbesttir!

Faşizmin Hukuku Yoktur... Faşizm yalan-demagoji ve terörle yönetir.

En büyük yalancı, en büyük terörist Faşist AKP iktidarındır.

Dilek'in, Yılmaz'ın, Berkin'in ve AKP iktidarının sadece 11 yılında bizzat Devlet eliyle öldürülen 241 çocuğun hesabını biz soracağız... (*)

HALKA KARŞI İŞLENEN SUÇLAR CEZASIZ KALMAYACAKTIR...

BİZ BU ÜLKENİN DEVRİMCİLERİYİZ; HALK KURTULUŞ SAVAŞÇILARI OLDUĞU SÜRECE HALK ÇOCUKLARINI ELİNİZİ KOLUNUZU SALLAYARAK KATLEDEMEYECEKSİNİZ.

KIYAMETİNİZ OLACAĞIZ!

“Halk adaletsiz kalmayacak! Dilek Doğan'ın ve ondan önce vurulan tüm evlatlarımızın hesabını soracağız” demiştik. Sözümüzde duruyoruz, duracağız...

GECE YARILARI ELLERİNİ KOLLARINI SALLAYA SALLAYA MAHALLELERİMİZE GİREMEYECEKLER...

Yoksul mahallelere kurduğunuz abluka so-

runu çözmez... Yoksul mahallelerden yetişen halk çocuklarıyla soracağız hesabınızı?

Yediler kara kafamızın ömrünü
Yediler ve doymadılar
Yerler ve doymazlar
Yedikçe doymayacaklar
Gözlerini toprak
Gırtlaklarını bıçağımız doyurana dek

SİZİ O BARIYERLERE GÖMECEĞİZ!

AYLARDIR İstanbul Emniyet Müdürlüğü önünde 6 kat barikat var. Suçlarını bilenler, kendilerini korumaya alıyor; katil kat kat zırhla donatıyor kendisini ama HALKIN ADALETİNDEN KAÇAMAZSINIZ. Size kaçacak bir küçük delik bile bırakmayacağız.

Kendinizi değil 6, ister 12 kat bariyerlerle çevirin, beton yetmezse çelik zırhlarla kaplayın NA-FİLE!

HALK KURTULUŞ SAVAŞÇILARINA BARIYER DE OHAL DE İŞLEMEZ. NE YAPARSANIZ YAPIN HALKIN ADALETİ OHAL SÜRERKEN, 25 METRE MESAFEDEN, DİBİNİZE GİRİP TEPENİZE BİNECEK, SİZİ SARAYLARINIZDA VURACAĞIZ!

SİZİN OHAL'İNİZ VARSA, BİZİM DE BU HALİMİZ VAR İŞTE. İKİ HALK KURTULUŞ SAVAŞÇISI İKİ KALENİZİ VURDU, DEHŞET GECESİ DEDİNİZ. DAHA DEHŞET GÖRMEDİNİZ SİZ. GÖSTERECEĞİZ!

O BARIYERLERE GÖMECEĞİZ SİZİ!

ZULÜM KORKUYLA BESLENİR, BİLİYORUZ!

“Dehşet gecesi”, “çifte saldırı”... manşetleriniz; “isabet etmedi”, “sıyırdı geçti”, “girişim oldu”, “bomba patlamadı”, “silah ateş almadı”... Bu fabrikasyon yalanlarınızın kaynağını çok iyi biliyoruz.

Yalanlarınızla, eylemlerimizin yarattığı siyasi gücün üzerini alelacele kapatmak istiyorsunuz. Halkı yalanlarla beslemek istiyorsunuz. Sansür halktan duyulan derin korkudur; halkın gücünden duyulan dehşetli korkudur; fakat çabanız nafiyledir; yalanlarınız sizi kurtaramayacak.

Burjuva medya, alt yazılarına varıncaya kadar AKP tarafından kontrol ediliyor. Sansür ve ideolojik baskı, halkı kuşatmak, hareketsiz kılmak istiyor. Bu kuşatmayı eylemlerimizle yaracağız.

VATAN İŞKENCEHANESİ ZARAR GÖRMEDİ DENDİ, BAHÇE DUVARI DENDİ VE NİHAYETİNDE TERÖRLE MÜCADELENİN BULUNDUĞU C BLOK Z... DENİLDİ.

BURADA AMAÇ ALTI KAT BARKİKATLA KORUNAN İŞKENCE KALESİNE SAVAŞÇILARIMIZIN SESSİZCE NASIL SIZDIKLARININ ÜZERİNİ KAPATMAKTI.

ESENLER'DE SİLAH TUTUKLUK YAPTI AMA HER NEDENSE İKİ KAT KUŞATMAYI ÇATIŞARAK YARIP ÇIKTI SAVAŞÇI... BURADA AMAÇ, ÖRGÜT ÇALIŞMAYAN SİLAHLARI VERİYOR GÜVENSİZLİĞİNİ YARATMAKTIR

AKP, KÜÇÜK HASAR VAR DİYEREK, 24 SAAT ÖNÜNDE AKREP, ÖZEL TİM BEKLEYEN İSTANBUL İL MERKEZİ'NE SAVAŞÇILARIMIZIN 25 METRE NASIL YAKLAŞTIKLARININ ÜZERİNİ ÖRTMEKTİR.

FAŞİZM KATİLDİR, YALANCIDIR. CÜRETİMİZİN, EYLEMİMİZİN ÜSTÜNÜ ÖRTMEK İÇİN BU YALANLARI SÖYLÜYOR. AKP YALANCI, BUNA İNANANLAR İSE APTALDIR.

Sf. 57

AKP PSİKOLOJİK SAVAŞ YÜRÜTÜYOR; HERKESİ APTAL YERİNE KOYACAĞINI SANIYOR.

HİÇ BİR PSİKOLOJİK SAVAŞ GERÇEKLERİN ÜSTÜNÜ ÖRTEMEZ

Emperyalizmin ve onların uşaklarının uyguladığı psikolojik savaşın hedefleri şunlardır:

1- Halkların örgütlerini, isyan geleneklerini, direniş ruhlarını, inançlarını, kültürlerini yok etmek.

2- Var olan örgütlenmeler arasında, taraflar arasında anlaşmazlıklar yaratmak.

3- Halkta moral bozukluğu yaratmak.

4- Halkları yalnızlaştırmak, devrimcilere desteğin önüne geçmek.

5- Kitlelerde bilinç bulanıklığı yaratmak.

6- Gerçekleri yalanlarla karıştırarak çarpıtmak.

Saldırıların hedefine ulaşabilmesi için emperyalizm, ilk önce anti-emperyalist güçleri yok etmelidir.

Bu nedenle emperyalizme karşı olan tüm güçler yok edilmesi gereken güçler olarak görülür.

Emperyalizm için öncelikle yok edilmesi gerekenlerin başında ideolojik olarak Marksist-Lenistler gelmektedir.

'90'ların başında sosyalist sistemin yıkılmasıyla emperyalizm, hedef listesini genişletmiştir. Artık emperyalizmin hedefinde; devrimci örgütler, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı direnen anti-emperyalist güçler vardır.

Emperyalizm, moral değerlerini, umudunu kaybetmiş, sinmiş, kültürel yozlaşmaya ve bozulmaya uğramış bir toplum yaratmaya çalışır. Çünkü ancak böyle bir toplum emperyalizmin, onun işbirlikçilerinin vahşice sömürüsüne boyun eğer. Bundan dolayı ideolojik-psikolojik saldırı araçlarını çıkarmış ve kullanmıştır.

İşte tüm bunları hayata geçirmek için uyguladığı ideolojik-psikolojik saldırılardır bunlar.

Bu yürütülen psikolojik savaşa herkesin dikatini çekmek istiyoruz; çünkü işbirlikçiler açısından en düşük maliyetli savaş budur ve bu savaş bir paket program içinde yürürlüğe konulur.

Evet, psikolojik savaş emperyalistler ve işbirlikçileri açısından en düşük maliyetli olanıdır. Emperyalizmin psikolojik ve ideolojik saldırısının nedeni moral bozmaktır. Bu kadar ucuza satmayın kendinizi, bu kadar aptal yerine koydurtmayın kendinizi.

Faşizmin temel silahlarıdır yalan ve terör... Biz bu nedenle eylem yapıyoruz bu nedenle silahlı eylem yapıyoruz.

SİLAHLI EYLEMİ HALKA GERÇEKLERİ AÇIKLAMAK İÇİN YAPIYORUZ.

DİLEK NEDEN ÖLDÜRÜLDÜ VE KATİLİ NEDEN TUTUKLANMIYOR...

İŞTE BUNLARI ANLATMAK İÇİN YAPIYORUZ BU EYLEMLERİ DÜŞÜNCE VE ÖRGÜTLENME HAKKIMIZI ELİMİZDEN ALIYORLAR; BİZE BAŞKA SEÇENEK BIRAKMIYORLAR.

Propaganda halka siyasi gerçekleri açıklamaktır. Yapılan bir devrimci eylem öncelikle o eylemin neden ve kimse karşı yapıldığını hiçbir belirsizliğe, hiçbir yanlışlığa yer vermeden ortaya koymalıdır. Yani hedef ve verilmek istenen mesaj açık ve net olmalıdır. Haklılığını ve meşruluğunu sorgulatmamalıdır. Biz bunu yapıyoruz ve başardık da.

Dileklerin hesabını sormak için ne tutsaklık, ne şehitlik bizi durdurabilir. Öleceğiz belki ama ölürken gözbebeklerimizde düşmanın kanlı yüzü, elimiz-

deki silahlar ise yoldaşlarımızda olacaktır.

Faşizm, devrimci şiddetle durdurulabilir. Evimizde, ekmeğe almaya giderken bizi bulan kurşunlar, elbet düşmanlarımızı da bulacak.

Binalarınızdaki cephe savaşçıların izi, tüm yalanları ters yüz edecek.

KORKUNUN ECELE FAYDASI YOK!

Dersim'de katlettikleri, emperyalizm ve işbirlikçiler karşısında cesareti ve cüreti bayraklaştıran gerillalarımızın hesabını soracağımız korkusuyla, 19 Ocak akşamı, sadece Okmeydanı'nda 5 bin polisle operasyon düzenlediler.

Korku, için için yiyip bitiriyor halk düşmanlarını. Can evinden vurulanların acısı tazedir çünkü. Öylesine bir korku ki bu, freni patlayan minibüsten bile korkuyorsunuz.

Evinde, yatağında öldürdüğünüz Dilek kabuslarınıza girecek. Halk kurtuluş savaşçılarımız, sizin kabusunuz olacak. Ölüm ile teslim alınmayan, korku ile satılmayan canların kalbi hudutsuz çarpar.

Dersim'in hesabı için daha çok uykusuz kalacaksınız. Kenan, Leyla, Mahir, Oğuz, Onur, Çayan, Hünkar, Naciye, Mustafa, Melih, Tuncel, Aysun, Hüseyin, Murat ve Bünyamin'in hesabını tek tek soracağız. Daha çok uykusuz gece geçireceksiniz... Dersim'de katlettiklerinizin hesabını aklınızın alamayacağı, hayal bile edemeyeceğiniz şekilde soracağız.

Biz 80 milyonuz.

80 milyon teslim alınır mı?

Teslim olun, vakit varken!

DÜŞMANLARIMIZ İÇİN KORKUYU CEHENNEME, HALK İÇİN KORKUYU UMUDA DÖNÜŞTÜRECEĞİZ.

Yapılanın yapanın yanına kar kaldığı yerde adalet yoktur. İşte bu nedenle halkın adaleti vardır.

Adaleti sağlamak için adaletsizliğe karşı savaşmalıyız.

Adalet dağıtmayan kanun, kanun değildir. Kanunlar, sömürü işleyişini kolaylaştırmak içindir. Bu nedenle bir gecede, PESPEYE KADINLARINIZIN birbirlerinin saçını başını yolduğu o meclisten geçirdiğiniz yasalarınıza uymayacağız. Halkımızı da bu kanunlara uymamaya çağırıyoruz.

Bu sömürü ve zulüm düzeni görüldüğü kadar güçlü değildir. Halk birleşip örgütlenip savaşınca yıkılır. Ve halk kendi kaderine sahip olur.

Egemenlerin emekçi halklar üzerinde tepinmesine son vermek;

Eşitliği, adaleti, özgürlüğü kazanmak için; Bağımsızlık, Demokrasi ve Halkın Demokratik İktidarı için;

Sınıfsız sömürsüz bir dünya için; savaşıyoruz, savaşacağız.

Faşizmi, kendi silahıyla vuracağız. Faşist terörü, devrimci şiddetimizle durduracağız.

OHAL, “terörle mücadele” dediklerinin “halkla mücadele” olduğunu artık herkes biliyor. Halka karşı savaşa, halkın faşizme karşı savaşıyla cevap verilir. Her alanda antifaşist öfke ve kararlılığımızla militanca direneceğiz, savaşacağız. Birleşerek, direnerek faşizmin saldırısını püskürteceğiz.

Sıkıyönetimler, Cuntalar, Takriri Sükun’lar, SS kararnameleleri, OHAL’ler, DGM’ler, TERÖRLE MÜCADELE YASALARI ... NE KALDI BAŞVURMADIĞINIZ?.. ÇÖZEMEDİNİZ, ÇÖZEMEZSİNİZ! ÇÜNKÜ TEK YOL DEVRİMDİR!

Halkımız,
Tüm bu baskı ve zulüm düzeninin sahiplerine karşı birlik olup savaşalım.

Cepheye katılın, halkın savaşçısı olun. Umut dağda, şehirde Cephe gerillalarıyla büyüyor.

Umut savaşmaktadır, umut Cephedir!

DİLEK DOĞAN’IN KATİLİ YÜKSEL MOĞULTAY CEZALANDIRILSIN!

DİLEK’İN, YILMAZ’IN, BERKİN’İN KATİLLERİNİ HALKIN ADALETİNE TESLİM EDİN!

KATİL YÜKSEL MOĞULTAY’I YARGILAMAYIP KORUYAN FAŞİST AKP HALKA HESAP VERECEK. O TATUNAKLARINI ADI İMZASI OLAN HER POLİSİ HER SAVCIYI HER HAKİMİ İSTİFA ETMEYE ÇAĞIRIYORUZ. HALKZ ÇOCUKLARININ KATLİAMINI YASALLAŞTIRMAYIN. O YASALARA UYMAYIN,

HALKIN ÇOCUKLARINI KATLEDENLERDEN HALKIN ADALET HESAP SORACAK!

OHAL, HALKA KARŞI SAVAŞTIR, DERHAL OHAL’E SON VERİN!

DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

Not:

Eylemlerimizden hemen sonra işkenceci polis, İstanbul’da çeşitli yerlere baskınlar düzenleyerek 5 kişiyi gözaltına aldıklarını açıklamıştır. Gözaltına alınanların eylemlerimizle ilgisi yoktur, ilgisiz insanları gözaltına almak AKP iktidarının ve onun Polis teşkilatının çaresizliğidir.

(*) TBMM’de milletvekilleri tarafından açıklanmış bilgidir.

Sf.59

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesi

Açıklama: 470 Tarih: 03.02.2017

LEYLA VE BİLGEHAN YENİ SÜRECİMİZİN ÖRNEK KOMUTANLARIDIR

LEYLA VE BİLGEHAN YENİ SÜRECİMİZİN ÖRNEK KOMUTANLARIDIR

KOMUTANLIK SAVAŞMA VE HESAP SORMA BİLİNCİ VE KARARLILIĞIDIR

LEYLA VE BİLGEHAN DÜNYA HALKLARINA SAVAŞ ÇAĞRISIDIR

ZAFERİ LEYLA VE BİLGEHAN'IN YÜREĞİ VE BİLİNCİ İLE KAZANACAĞIZ

Her savaşta olduğu gibi, oligarşiyle halk arasındaki bu savaşta da, savaşın öncüleri ve komutanları, son derece önemli bir yere sahiptirler. Öyle anlar gelir ki, tek tek çeşitli çatışmaların sonucu, komutanların iradeleri, yeterlilikleri, fedakarlıkları ve cesaretleriyle belirlenir.

Komutanlık üzerine pek çok özellik sayılabilir; yetenekler, öngörüler, teorik birikim, teknik bilgi gibi pek çok konu sıralanabilir. Bunların hepsinin de belli tarihsel koşullarda doğrulukları ve öne çıkan yanları da vardır. Ancak bugün bunların hiçbirisi tek başına komutanlığı tanımlamaya yetmemektedir.

Düşman bütün olanaklarıyla, bütün gücüyle saldırıyor. Teslim aldığı, susturduğu, uzlaştırdığı bütün kesimlerin yanında, savaşan ve her türlü politikasının karşısına dikilen Cephe'yi görüyor. Düşman sınıf kınıyla ve bilinciyle yaklaşıyor bize. Örgütümüze yönelik yok etme, yok edemediğinde ise geriletme saldırılarının nedeni sınıf bilinci ve sınıf kinidir. Düşman bu bilinç ve kinle, elindeki bütün olanakları örgütümüze karşı savaş aracı olarak kullanıyor.

Cenazelerimizi gizliyor, mezar hakkımızı gasp etmeye çalışıyor, Dilek'i, Berkin'i, Yılmaz'ı katlediyor ve katilleri ellerini kollarını sallayarak ortalıkta dolaşıyor.

Düşman, düzenli orduları ve elinde bulunan teknik olanaklarla bugün için teknik bakımdan halktan güçlüdür. Halkın bu savaşta gücüyse haklılığı ve

bu haklılık üzerinden yarattığı Parti-Cephe örgütlülüğüdür. Parti-Cephe'li bu savaşta halkın öncüleri olarak yer alırlar.

Düşmanın saldırılarının örgütümüzü yok etmeyi amaçladığı koşullarda Parti-Cephe'li komutanın en önemli ve belirleyici özelliği savaşma ve hesap sorma bilinci ve kararlılığıdır. Hesap sorma kararlılığı ve bilinci olmadan savaşın öncüleri olunamaz. Bu kararlılık ve bilinç olmadan savaşmak ve savaştırmak mümkün değildir. Çünkü savaş ağır bedellerle yürümekte ve bu bedelleri ancak ve ancak katledilen halk çocuklarının ve yoldaşlarının hesabını sorma bilinci ve kararlılığı taşıyanlar göze alabilirler.

Feda ruhunu kuşanmış savaşçılar kuşağıyla faşizmin tecrit ve teslim alma politikalarını boşa çıkarmayı başardık, artık savaşımız bir ileri aşamaya sıçramıştır. Bu ileri aşamanın somut hali her koşulda ve her şart altında savaşan ve savaştıran yönetici ve komutanlar yetiştirmektir.

Leyla ve Bilgehan her şart ve koşul altında savaşmaya ve savaştırmaya hazır komutanlarımızdır. Öyle oldukları için Leyla; "yaralı ve silahsız 3 gerilla ne yapabilir" sorusunu sormuş ve savaşmaya devam etme kararlılığını sürdürmüştür. Yaralı ve yanıklar içinde savaşımızı sürdürerek devrimci iradenin gücünü de bir üst boyuta taşımıştır. Ve Bilgehan, düşmanı görür görmez silahına sarılmış çatışmış, teslim olmayı reddederek Kızıldere geleneğini devam ettir-

Sf. 60

miştir. Bilgehan bir Cephe komutanı olarak Kızıldere'yi günümüze taşımış, Kızıldere'yle olan bağlarımızı güçlendirmiştir.

Parti-Cepheli komutanlık Leyla ve Bilgehan'da somutlanmış; onların savaşımızı sürdürme ve katledilenlerimizin hesabını sorma bilinçleri ve kararlılıklarında hayat bulmuştur.

Şehit komutanlarımızdan Bilgehan'ı en iyi tanımlayan özellik, yoldaşlık ve yeni insandır. Yeni insan kendini aşan, düzenle bağlarını koparan, bilmediğini öğrenen, örgütüne güvenen "örgütüm söylüyorsa yapılabilir" diyebilendir. Bilgehan budur. Bilgehan örgütüne ve yoldaşlarına güvendir.

Bir devrimcinin en büyük özelliği kendini yenileyebilmesi ve yoldaşlarına ve örgütüne sonsuz bir güven duymasıdır. Örgütüne ve yoldaşlarına güvenen devrimci dünyayı değiştirmeye başlamıştır. Kendini yenileyen devrimci ise, devrime başlamıştır. Yeni insan budur. İdealize etmeye gerek yok, hiçbir şeyi idealize etmeye gerek yok. Komutan olmak, savaşmak ve savaştırmak, savaşı yönetmek için gerekli olan şey;

- Yoldaşlarına, örgütüne ve kendine güven,
- Savaşma ve hesap sorma bilinci ve kararlılığı,
- Yenilenmek, yeni insan olmayı başarmaktır.

Güvenmek özgürleştirir. Halkına güveneceksin, yoldaşına güveneceksin, örgütüne

güveneceksin. İşte Bilgehan budur. Bilgehan güvenendir, güven verendir. Sessiz sedasız günlerce aylarca bekleyendir.

Bilgehan yeni insan olmayı başardığı için Cephe'nin bir komutanı oldu. Bilgehan örgütüne ve yoldaşlarına sonsuz güven duyduğu için Cepheli komutan oldu. Bilgehan'ın başardığını her Cepheli başarabilir, Bilgehan kadar isteyen, Bilgehan kadar güvenen, Bilgehan kadar kararlı olan her Cepheli savaşıabilir, savaşımızın komutanı olabilir.

Bilgehan diyor ki; Şimdi devrimcilik bir adım öne çıkmaktır; kendimizle sürekli yarışmalıyız. Devrimcilik yaparsak bugün yaptıklarımızdan daha fazlasını yapabilmeliyiz. Zaaflarımızla da aynı şekilde aynı savaşı vererek savaşmalıyız ki gelişebilelim. Çelişkilerimizi aşabilelim. Aksi, yani duraklamak olduğumuz yerde bırakmıyor daha gerilere sürüklüyor.

Bilgehan örgüte geldiğinde iki şey söylemişti:

1- Kod adının ARALIK olmasını istiyorum.

("Neden" diye sorduk. "19 Aralık'ı unutturmamak için" dedi.)

2- Feda eylemi yapmak istiyorum 19 Aralık'ın hesabını sormak için...

ve devam etti Bilgehan;

"Az laf çok iş. Ben az laf çok iş yapmak istiyorum..." "Pratiği entelektüel, amaçsız sohbetlerle

boğmamalıyız. Lafazanlık iş yapmamızı engeller. Yapacaklarımızı, yapmamız gerekenleri konuşarak değil, pratikte göstermeliyiz" ve devam ediyor Bilgehan "Varlığı bizi öldürmeye bağlı olan düşmana af yok. Onları affetmeyeceğiz... Onları affetmek kendimizi yok etmektir. Onları affetmek intihar etmektir. Düzen ve devrimcilikten biri diğerini yok etmek için vardır. İkisinin bir arada yaşaması mümkün değildir. Bu yüzden bizi ezmek yok etmek isteyen düşmanla uzlaşmamız, affetmemiz yaşama koşullarımızı ortadan kaldırır."

Ve Bilgehan, affetmedi, hesap sordu.

Yoldaşlık bağları, savaş içinde, mücadele içinde paylaşımla gelişen ve büyüyen, devrimci bilincin ortaya çıkardığı çok özel bir ilişkidir. Yaşayanın bir daha hep yaşamak isteyeceği, bilincine varanın başka bir hayat düşünemeyeceği kadar değerli bir ilişkidir yoldaşlık ilişkisi. Bu ilişkide karşılıksız ve çıkarsız saf bir sevgi, bağlılık, güven vardır. Yoldaşlarımız için yaşar, onlar için savaşır ve onlar için kendimizi feda ederiz. Bir çift göz olmak deyimi bunu ifade eder. Aynı ruh, aynı bilinç ve ideolojik şekillenme yoldaşlığı böylesine özel ve düzenin her türlü yoz ve çürümüş ilişkisinden arındırarak özel bir yere koyar.

Bilgehan bu değerler ışığında savaşmış ve destansı bir şekilde şehit düşmüştür. Trakya toprakları, bağrından yarattığı evladını yine bağrına basmıştır. Anadolu'muz Trakyasıyla bir yiğidini daha toprağıyla kucaklarken, Trakya'da artık köklerimiz daha da güçlü. Çünkü orda kanımız döküldü, canımızı verdik. Toprağı vatan yapan şey uğrunda verilen candır.

Bilgehan'ın canıdır toprağa verilen ve Bilgehan'ın şu sözleri kulaklarımızdadır:

"BEN DEVRİMCİYİM. İLK EĞİTİM ÇALIŞMAMDA ÖĞRENDİĞİM İKİ SINIF VARDIR OLDU: HALK VE KATİLLER!"

BEN ODTÜ'YÜ BİTİRDİM DİYELİM... KİME HİZMET EDECEĞİM? PARA BABALARININ, KATİLLERİN KASASINI DOLDURMASINA MI? HAYIR, ASLA BUNU YAPMAYACAĞIM. BEN HALKA HİZMET EDECEĞİM. NEYİM VARSA ONUNLA HİZMET EDECEĞİM. CANIMLA, KANIMLA HİZMET EDECEĞİM.

DÜNYANIN EN GÜÇLÜ DEĞERLERİNİ SAVUNANLARIN, DÜNYANIN EN SOYLU DAMARI OLAN DEVRİMCİLERİN DEĞERLERİNİ SAVUNANLARIN YANINDA OLACAĞIM.

BEN DEVRİMCİ OLACAĞIM. VE ÖĞRENMEYE DEVAM ETTİM...

DEVRİMCİLER HER ZAMAN, BİR ŞEYİN NEDEN VE NASIL OLDUĞUNU ARAŞTIRMAK, KAFALARINI KULLANMAK VE BİR ŞEYİN GERÇEĞE UYGUN OLUP OLMADIĞINI GERÇEKTEN SAĞLAM BİR TEMELE DAYANIP DAYANMADIĞINI

DİKKATLE DÜŞÜNMEK ZORUNDADIR. NE OLURSA OLSUN BİR ŞEYİ KÖRÜ KÖRÜNE İZLEMELİ, KÖLELİĞİ TEŞVİK ETMEMELİDİR. HER ŞEYİN NEDENİNİ NİÇİNİNİ SORGULAMALIYIZ.

KAFAMIZI KULLANMAK BİLGİNİN BİZİMLE BAĞINI KURMAKTIR. BUNA GÖRE SONUÇ ÇIKARTMAKTIR. İŞTE BENİM İLK EĞİTMENİM ŞAFAK'TAN ALDIĞIM EĞİTİM ÇALIŞMAM. DÜZENİN KÖLESİ OLMAYACAKTIM. ANLAMAYI DİNLEMİYİ VE ARAŞTIRMAYI YASA HALİNE GETİRMELİYİZ DİYE ÖĞRETTİ CEPHE BANA. VE ARTIK BENDE BİR CEPHELİYDİM. ”

Komutan; savaşı, savaşırken örgütleyendir. Şehitliğinde dahi örgütleyendir komutan. Leyla gibi Bilgehan gibi... Savaşırken ve şehit düşerken yaratıkları değerlerle, kurtuluşun yolunu göstererek halkı örgütleyen komutanlarımızın yerleri boş kalmadı kalmayacak. Çünkü daha ilk andan itibaren onların yerlerini doldurmak için sıraya giren gönüllüler ordusuna, halka, halk çocuklarına sahibiz. Halk ve vatan sevgisini, onuru ve şerefi her türlü bencil, çıkarıcı ilişkiden üstün tutan yüzbinlerce milyonlarca halkız biz. Bu halk elbette ki komutanlarımızın yarattıkları değerlerle ve geleneklerle örgütlenecek ve savaşmaya devam edecektir.

Komutanlık Emek ve Fedakarlıktır

Doğru düşünme ve hareket tarzını yakalayan her komutan aynı zamanda bir önderdir. Bulunduğu bölgede kitleleri örgütler, kitle içinde kadro yetiştirmeyi ve savaşı daha geniş bölgelere yaymayı başarabilir.

Devrimcilik inanç işidir. İnanmayan devrimcilik yapamaz, inanç bilgi ve gerçektir; işte bizim komutanlarımız böyle inançlıdır.

Leyla bir öğretmendi, okulunu bitirir bitirmez cepheye katıldı ve cephenin yönetici-komutanlarından oldu. Öğretmenliği meslek olarak yapmadı, halkının kurtuluşu mücadelesinde öğretmen oldu. Devrimci savaşın öğretmeni oldu.

Komutanlık öğretmenliktir, sabırdır, emektir, cürettir.

Leyla 17 milyonluk İstanbul'u yönetti. 39 ilçenin 21'inde haftada 32 toplantıya katıldı. Onun için gidelemez, yapılamaz diye bir şey yoktur. Leyla için var olan şey yapmaktır, emektir, kendine, yoldaşlarına, halkına güven ve cürettir. Evet cüretli olmadan haf-

tada 32 toplantı yapılamaz.

İstanbul öyle bir şehir ki ona valiler, emniyet müdürleri dayanmaz. Biri gider biri gelir, gelip gidenler İstanbul'un sokaklarını bilmezler. Ancak devrimci her yönetici, devrimci bir öğretmen olarak Leyla, 21 ilçede haftada 32 toplantı yapıyor. İşte sürecimizin komutanlığı budur.

Düşmanla girdiği çatışmalarda, yenilgilerde bir komutan ASLA karamsarlığa kapılmaz.

Kararsızlığa düşmez.

Yenilgiden dersler çıkarır.

Hatasını bulur ve hesabını vermekten çekinmez.

Düşünür, düşünülmesini sağlar ve üretir.

Dersim birliğimizden bir grup savaşçımızın bulunduğu sığınak bombalanmıştır, birlik komutanlarından Leyla ve 2 savaşçı yaralı ve yanıklar içinde bombardımandan kurtulmayı başarmışlardır. Karamsarlığa düşmediler, kararsız kalmadılar, karar aldılar, silahlarını bombalanan sığıntan çıkardılar ve şehit düşenlerinin hesabını sormak için eylem yaptılar. Savaşmaya devam ettiler.

Leyla komutan son raporunda, düşmanın bir başarısının olmadığını bizim açıklarımızdan yararlandığını söyleyerek, özeleştiri veriyor ve kalan 2 savaşçıyla savaşı sürdürmeye devam ediyor. Komutanlık budur. Tek başına kalırsan tek başına savaşsın, 2 savaşçıyla savaşı devam ettirebilirsin.

Küba'da 12 Adam 7 Tüfekle Devrim Yaptı!

Küba'da karaya ilk çıktıkları anda saldırıya uğradılar.

“Fidel de içlerinde 82'nin 12'si sağ kalmıştı

Fidel de içlerinde 12 kişiydiler 56'nın Kasımında

Fidel de içlerinde 150 kişiydiler Aralıkta 56'nın

Fidel de içlerinde 500 kişiydiler Şubatında 57'nin

Fidel de içlerinde 1000 oldular 5000 oldular.

Fidel de içlerinde, Fidel de içlerinde bir milyon yüz milyon bütün insanlık oldular.”(*)

“3 Silahsız ve Yaralı Gerilla Ne Yapabilir?”

Bu soru tarihsel bir sorudur. Geleceğimize ışık tutacak bir sorudur bu. 3 silahsız ve yaralı gerilla ne yapabilir sorusu, Kızıldere'ye uzanan, Küba'ya uzanan bir sorudur. Milyonlara ulaşacak olan kapıyı açacaktır 3 silahsız gerilla.

İdeolojik netlikle, siyasi doğrulukla sorulmuş bir sorudur. Savaşımızın tarihsel gelişimi ve birikimlerinin yarattığı bir sorudur.

Hayır kesinlikle anlık bir soru veya teknik bir soru değildir.

Öyle olsaydı 3 yaralı ve yanıklar içinde, örgütleriyle bağlarının en az ve sınırlı olduğu, olanaklarının sınırlı olduğu bir koşulda savaşmaya devam etme kararı alamazlardı.

Biz silahlı ve sağlam oldukları halde silahlarıyla

teslim olan 24 MKP'li gerillaya tanık olduk.

On binlerce gerilla ordusu olan FARC'ın, Tamlilerin teslimiyetine, PKK'nın uzlaşmasına tanık oluyoruz olduk.

Tarihsel birikimi olmadan, ideolojik netliği ve siyasi doğruluğu olmadan hiç kimse bu soruyu sormaya ne cesaret edebilir, ne da o koşullarda savaşmaya devam edebilir.

“Küba Devrimi, 12 kişi ve 7 tüfekle yaratılan bir zaferdir de diyebiliriz. Çünkü 82 kişilik gerilla grubu, Küba topraklarına ayak bastıkları anda saldırıya uğramışlar ve geriye işte bunlar kalmıştır: 12 kişi ve 7 tüfek!”

Fakat, 12 kişi, iktidar perspektifine sahiptir. 7 tüfek, stratejik olarak doğru yerde yerleşmiştir.” (Yürüyüş dergisi sayı 85)

Kübalı devrimciler daha devrimin başında büyük bir darbe almışlar, ancak iktidar hedefiyle savaşmaya devam ederek 12 adam ve 7 tüfekle iktidarı almışlardır. Yani savaşta sorun iktidar bilinci ve doğru bir stratejidir.

Komutanlık yenilgide karamsarlığa kapılmadan savaş devam ettirebilmektir, aynen Fidel Castro gibi, aynen Leyla Aracı gibi. Ancak doğru bir iktidar perspektifi ve strateji 12 adamı devrime götürebilir. Biz biliyoruz ki, Leyla komutanın sorduğu “yaralı ve silahsız 3 gerilla ne yapabilir” sorusunun cevabı DEVRİMDİR. Kayıplar umutsuzluk kaynağı olamaz, savaş büyüdükçe kayıplar da büyüyecektir.

900 gün süren Leningrad kuşatmasında 3 milyon şehirde 1 milyon kişi ölür ve kuşatma Almanların yenilgisiyle sonuçlanır.

Stalingrad Kuşatması:

Naziler, 13 Eylül 1942’de Stalingrad’a saldırdı. 2 Şubat’ta 1943’de Almanların yenilgisiyle sonuçlandı. Stalingrad 7 ay sürer 1.300 bin Rus savaşta hayatını kaybeder.

Çin’de uzun yürüyüş; 12.500 km. sürdü. Uzun Yürüyüş başlarken komünistlerin kuvveti 100 bin kişiydi. Bittiğinde 30 bine inmişti. Buna rağmen bu yürüyüş komünistler tarafından bir zaferin belirtisiydi. Çin devrimini gerçekleştirdi.

Vietnam’da Amerika’ya karşı savaşın sadece son 8 yılında 1.5 milyon şehit verdiler, ancak savaş Vietnam halkı kazandı ve Amerikan emperyalizmine tarihinin en büyük yenilgisini yaşattılar.

Küba’da 6 yılda 20 bin kişi katledildi, savaş Kübalı devrimciler ve Küba halkı kazandı.

Savaş büyüdükçe bedeller de artacaktır. Savaşın kurmayları, bu zorlu koşullarda iktidar hedefini yitirmeden, devrim programına sadık kalarak iktidarı alırlar. Program çok önemlidir, başarının anahtarlarından biridir program. Leyla haftada 32 toplantıyı

program sayesinde gerçekleştiriyordu. Program olmadan komutan olunamaz.

Programın olması yetmez, programın hayata geçirilmesinde ısrarcı ve kararlı olmak gerekir. Özellikle bir savaşçı kadro için programı hayata geçirmek, bir çok durumda ölüm ve kalım arasındaki belirleyici et-kendir. Programı yaratıcılıkla birleştirerek hayata geçirmek savaşçının en büyük başarısıdır.

Kübalı 12 devrimcinin yaptığı devrim programına yaratıcılıkla sahip çıkmaktır, Leyla komutanın yaptığı da budur, programı yaratıcılıkla hayata geçirmek. İşte bu kültür sayesinde bombalanan sığınağa girerek silah çıkarma kararı alabilmişlerdir.

Silahlara yön veren politikalar. 3 yaralı ve silahsız cephe gerillası doğru bir politikaya sahip olmasalardı, o durumda savaşma kararı alamazlardı. Devrimi ve savaş hiçbir zaman silah sorunu olarak görmedik, öyle görenlerin savaş iktidara taşıyacaklarını biliyorduk. Dünya devrim tarihleri bunun örnekleriyle doludur. Biz devrimi hep insan, politika, ideolojik netlik ve bağımsızlık, siyasi doğruluk sorunu olarak ele aldık.

Zafer önce beyinde kazanılır. Geleceği, kurtuluşu neredeyse elle tutulur gibi kafamızda somutlamalıyız. İdeolojik üstünlük, ideolojik netlik, sınıf düşmanlarımıza karşı sınıfımızın ideolojisiyle tavır almak.... En büyük silahımızdır bizim. Bu silahımız o kadar güçlü ki, baş düşmanımız Amerikan emperyalizmi, örgütümüze ilişkin bir raporunda şunu ifade etmiştir: **“Dünya çapında tehlikeli bir örgüttür ve imha edilmesi gereken insanlardan oluşmuştur.”**

Onlar için tehlikeli olan ideolojidir. İdeolojik üstünlüğümüz, tarihsel ve siyasal haklılığımız zaferi kaçınılmaz kılıyor. Doğruyu yapana kadar yanlışla uzlaşmayacağız.

Burjuva ideolojisi tüm devasa askeri-teknik olanaklarına rağmen güçsüzdür.

Çünkü çürüyendir.

Devrimci ideolojisi tüm olanaksızlıklarına rağmen güçlüdür.

Çünkü yeni doğandır.

Devrimci mücadelenin zafere erişmesinin garantisi proleterya ideolojisine dayanmak ve düşman ideolojiyle ideolojik mücadeleyi KESİNTİSİZ olarak sürdürmektir.

Böyle olduğu için emperyalizmin ve oligarşinin bütün saldırılarını alt etmeyi başardık ve bütün dünyada sosyalizme inanç gerilerken, uzlaşmalar ve teslimiyetler bir birini izlerken biz silahlanma kararı aldık ve savaşık. Emperyalizme karşı bağımsızlık demeye, sosyalizm demeye, halk için demokrasi demeye devam ettik. Kızıldere’den günümüze ideolojik ve siyasi hattımızı koruduk. Kızıldere bizim

doğum yerimizdir. Teslim olmayarak direnmenin geleneğinin başladığı yerdir.

DÜNYADA VE ÜLKEMİZDE SİLAHLI MÜCADELE VEREN ÖRGÜTLER SİLAHLARINI TOPRAKLARA GÖMDÜ, ÜZERİNE BETON DÖKTÜ, SİLAHLARDAN HEYKELLER YAPTILAR... BİZZAT AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN ELİNDEN SİLAH VE EĞİTİM ALARAK YÖNLERİNİ ŞAŞIRDILAR.

TOPRAĞA ASIL GÖMÜLEN, EMPERYALİZMİ VE İŞBİRLİKÇİLERİNİ YERYÜZÜNDEN SİLME İDDİASIYDI.

TOPRAĞA GÖMÜLEN, TÜM DÜNYANIN YOKSUL HALKLARININ SÖMÜRÜNÜN OLMADIĞI BİR DÜNYA HAYALİYDİ.

İrlanda'da, İrlanda Cumhuriyetçi Ordusu (IRA), silahların ilk kısmını emperyalistlerin izleme heyetinin tanıklığında 2001 yılında betona gömdü. İngiliz emperyalizmi için bu yetersiz bir tavizdi. 2002 ve 2004'te de yine şahitler huzurunda silahlar betona gömüldü. Nihayet 2005'te IRA resmi bir açıklamasıyla silahlı mücadeleyi bıraktığını ilan etti.

Kolombiya'da, Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri (FARC), silahlarını toprağa gömmeye sözü verdi, teslim oldu. Birleşmiş Milletler (BM) bu silahlarla ABD'nin New York kentindeki BM Genel Merkezi'nde, Küba'nın başkenti Havana'da ve Kolombiya'nın bir kentinde heykeller yaptıracağını açıkladı.

BETONLARA GÖMÜLEN, HEYKELLERE HAMMADE OLAN SİLAHLAR, LEYLA VE BİLGEHAN'IN ELİNDE ZALİMDEN ÖÇ ALMANIN ARACIYDI

Leyla, yoldaşlarıyla birlikte bombalanmış sığınağa geri girmekte tereddüt etmedi.

Ekonomilerini askerileştirmiş; en büyük karlarını silah satışından yapan; nükleer silahlarla, yüzlerce askeri üssüyle dünyanın dört bir yanında kontra faaliyetler örgütleyen emperyalistler; söz konusu devrimciler olunca, düzenlerinin sarsılması olunca silahların betona gömülmesini istiyor.

Bizse yerin altından çıkartıyoruz silahlarımızı...

Çünkü; silahların namlusundan çıkan kıvılcımlarla aydınlatacağız karanlığı...

Çünkü; sömürünün ve baskının olmadığı bir düzenin ebeliğini yapacak halkın adaleti...

Çünkü; zalimle mazlumun savaşında söke söke alacağız çalınan her şeyimizi... Emeğimizi, aklımızı, onurumuzu, geleceğimizi, hayallerimizi...

Bizim silahlarımızı teslim ettiğimizi asla göremeyecekler... Değil betona gömmek, kendi silahlarımızı yapacağız.

ŞEHİTLERİMİZLE SAVAŞIYORUZ SAVAŞARAK KAZANACAĞIZ.

47 yıllık tarihimizde hiçbir şeyi kolay kazanmadık, ne bedel gerekiyorsa ödedik, ödüyoruz, ödeyeceğiz. Maltepe direnişinden bu güne bedel ödemeye devam ediyoruz. Kızıldere ödediğimiz ilk ve en büyük bedellerdendir, ancak o gün o bedeller ödenmeseydi, bugün Parti-Cephe geleneği diye bir gelenek olmazdı, Leyla ve Bilgehan gibi kahraman komutanlar kuşağı yaratamazdık.

Evet savaşımız devam ediyor, Leyla ve Bilgehan gibi sürecimizin yeni komutanlarıyla savaşımız kesintisiz olarak sürüyor. Savaşımız sürecek, büyüyecek ve yaygınlaşacak. Elbette ki bu süreç içerisinde çok daha büyük bedeller ödeyeceğiz. Bedel ödemedi, şehit vermeden savaşmak mümkün değildir.

“Devrim bir akşam yemeği ya da bir deneme yazmak veya bir resim yapmak ya da nakış işlemek değildir; öyle saf, öyle sakın ve aheste, öyle ihtiyatlı, nâzik, seviyeli, mütevazı ve bağışlayıcı olmaz. Devrim bir başkaldırıdır. Bir sınıfın diğerini alaşağı ettiği bir şiddet eylemidir.” (Hunan'daki Köylü Hareketi Hakkında Bir Araştırma Raporu, MAO-Mart 1927, Seçme Eserler, C. I, s. 28.)

Daha yüzlerce, binlerce Leyla'yı, Bilgehan'ı, Oğuz'u, Mahir'i şehit vereceğiz. Çin, Rusya, Küba, Vietnam devrimlerinin öğrettiği budur. Savaş şehitlerle sürdürülebilir. Komutan olmak savaş bu şartlarda sürdürmektir. Savaşmak, savaştırmak, şehitler vermek, yılgınlığa ve karamsarlığa kapılmadan, yenilgilerden ders çıkararak savaş sürdürme kararlılığı taşımaktır komutanlık.

“Savaşacağız

Yenileceğiz

Yeniden savaşacağız

Yeniden yenileceğiz

İrili ufaklı, askeri, siyasi, kültürel, kanlı ve kan-sız yüzlerce mücadele içinde deneyim kazanıp iktidarı alacağız, zafere ulaşacağız. Bunlar devrimin zafere ulaşması için zorunlu manevi koşullardır.” diyor Lenin.

Lenin'in öğrettiği açıktır, deneyim kazanılmadan iktidar alınamaz. Deneyim ise savaşarak, savaşta yenilerek, tekrar savaşarak ve tekrar yenilerek edinilebilir.

Biz doğru yolda olduğumuzdan eminiz, çünkü biz tarihin ve bilimin yasalarıyla savaşıyoruz. Lenin'in, Mao'nun, Mahir'in, Dayı'nın öğrettikleriyle savaşıyoruz. Bu savaşta şehitler vermekten korkmuyoruz, çünkü şehitler vermeyi göze alamayanların kölelikten kurtulamayacağını biliyoruz.

Biz emperyalistlerin bize reva gördükleri köleliği kabul etmiyoruz. Bir kere başkaldırdık, bir kere isyan ettik. Ya boynumuz düşer, ya emperyalistlerin iktidarı. Boynumuz düşecek bunu biliyoruz buna ha-

zırız. Ancak savaş sadece bununla kalmayacak. **EMPERYALİSTLERİN CELLADI OLACAĞIZ.**

Bilgehanlar'la, Leylalar'la emperyalizmin ve işbirlikçilerinin iktidarına son vereceğiz.

Ve bu uğurda düşenlerden öğrenmeye devam edeceğiz.

Bilgehan ve Leyla'nın savaş çağrısını duyduunuz mu? Onların sesine kulak verdiniz mi? Kulak verin dünya halkları, açın yüreğinizi...en sağır kulaklara ulaşacak Bilgehan ve Leyla'nın savaş çağrısı.

Bilgehan ve Leyla diyor ki; bilmek yetmez, bilen insan bildiğini yapmalıdır. Bilen bildiğini hayata uygulamalıdır; biz entelektüel birikim olsun diye öğrenmiyoruz. Bu kimsenin işine yaramaz.

Öğrendiklerimizi hayata uygulayabilmek zordur aynı zamanda asıl iş de budur. Öğrendiğimiz her şey bizim taşıdığımız birer sorumluluktur.

Biz Cepheliler, Birimiz hepimiz için hepimiz birimiz için yaşar ve ölürüz; yoldaşlarımızın saçının bir teline dahi zarar geldiğinde hepimizin yüreğinin yanmasının bir nedeni de budur. Bilgehan'ın yüreği Dilek için yanımtır işte.

Bilgehan diyor ki; Bir ömür boyu devrimcilik yapmalıyız.

Savaşma nedenlerimizi çoğaltarak kalıcılaşabiliriz. Devrimciliğe ilk başladığımız zamanki heyecanı coşkuyu, öğrenme isteğini her zaman koruyabilmeliyiz. Bu ülkede devrim yapabilmek için devrimciliğe ilk adımı attık. Bu adımları ilerleterek, zorluklara imkansızlıklara direnerek inancımızı korumalıyız.

Bilgehan diyor ki; birken iki olmak için, hepimiz önce kendimizden başlamalıyız. Kendimizi örgütlemekten başka bir insana da o inancı taşıyamayız. Ne kadar örgütlüysek o kadarını örgütleyebiliriz. Kendimizde örgütün niteliklerini kazanmalıyız.

Leyla ve Bilgehan diyorlar ki; Her şart ve koşul altında, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı, tek başına savaşmayı göze almak, savaşı sürdürme cüreti ve kararlılığına sahip olmaktır.

Leyla diyor ki; Cephe tüm mahalleyi tüm şehri tüm ülkeyi saran dünyanın en meşru, en haklı, en güçlü halk hareketidir. Çünkü Cephe'nin talepleri halkın talepleri halkın talepleri Cephenin talepleridir. Tüm imkansızlıklara rağmen tek kişi de kalsa savaşabilme, haklarını her koşulda savunabilme gücüne sahiptir. Düşmanla uzlaşmayan, reformizme karşı her koşulda savaşabilme iradesine sahiptir.

Sıradanlaşmak çürümektir. Küçük gördüğümüz zaaflarımızla uzlaşmamız, bunlar basit şeyler diyerek masumlaştırmamız, mücadele etmekten kaçınmamız bizi ilerletmemiz tam tersine düzenle olan bağlarımızı güçlendirir.

Leyla diyor ki; **DEVİRİMCİLİĞİ BİLİMSEL**

TEMELLERE OTURTMALİYİZ... Duygularımı da düşüncelerimi de mutlaka bilimsel temellere oturtacağım.

Leyla diyor ki; Yaralı ve silahsız 3 gerilla, yoldaşlarının hesabını sorabilir, savaşı sürdürebilir, sosyalizmi ve M-L'yi savunabilir, yaralı ve silahsız 3 gerilla devrim yapabilir. Bu ideolojik zafer demektir.

Leyla diyor ki:

“BEN DEVİRİMCİYİM!

Sosyalist düşünce ile insana ait olan her şey korunur ve geliştirilir. Üretimin, yaratıcılığın, yeteneklerin değerlerin korunması bu sistemde mümkündür. Burjuva kültür ise aklı ve yetenekleri çürütür. Halka faydası olmayan, yaşama sevincini yok eden maddeler haline dönüştürülüyor. BU NEDENLE OKULU BİTİRİP DİPLOMAYI TESLİM EDİP GELDİM ÖRGÜTÜME.”

Bilgehan diyor ki;

DEVİRİMCİLİK, iki ayağının üstünde insanca yaşayabilmektir. Büyük bir iradeye sahip olmaktır. Yaşamı ciddiye almaktır. İnsana değer vermeyi ve sevmesini öğrenebilmektir. Tek başına da kalsa özgürlük için savaşma kararlılığında ve cüretinde olmaktır. Doğru düşünebilmektir. BU NEDENLE GELDİM BEN ÖRGÜTÜME!

Leyla diyor ki; ideolojik zafer, yaralı ve silahsız 3 gerillanın yerin yedi kat altından silah çıkartarak yaralarını-yanıklarını unutarak, halkının, yoldaşlarının, örgütünün sevgisini kendi yüreğine sığdırarak düşmandan hesap sormaktır.

Leyla diyor ki; Küba'da 12 gerilla 7 tüfekle devrim yaptı. Anadolu'da, Dersim dağlarında yaralı ve silahsız 3 gerilla devrim yapabilir. Çünkü zafer silah ve adam sayısıyla değil, ideolojik netlik ve sağlamlıkla kazanılır.

Leyla diyor ki; teslimiyeti yerin yedi kat dibine gömeceğiz. FARC silahlarını teslim etmeye başladı, yani gömdü, beyniyle birlikte burjuvazinin çöplüğüne gömdü, FARC silahları gömerken, Leyla bir karar verdi. Ya teslimiyet, ya umut. Leyla umut dedi, girdi yerin yedi kat dibine, çekti aldı silahını, silah halkın umuduydu, silah halkın geleceği. Umudu çıkardığı yere teslimiyeti gömdü Leyla. FARC ölüp burjuvazinin mezarlığına kendi ayaklarıyla giderken, Leyla yüreğindeki sosyalizm umuduyla ölümsüzleşti.

Leyla diyor ki; Sadece cepheliler iktidarı alabilir; Çünkü; sadece cepheliler, bombalarla yakılıp, yerle bir edilen sığınaklara girerek silah alma cüretini gösterebilir.

Leyla diyor ki; Düşmanla girdiği çatışmalarda, yenilgilerde bir komutan ASLA karamsarlığa kapılmaz.

Kararsızlığa düşmez.

Yenilgiden dersler çıkarır.

Hatasını bulur ve hesabını vermekten çekinmez.

Düşünür, düşünülmesini sağlar ve üretir.

Leyla diyor ki: Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin fiziki üstünlüğüne karşı en büyük silahımız, kalibresini kitlelerin tayin ettiği o bozulmak nedir bilmeyen makinalı tüfek, yani halkın devrimci bilincidir.

Leyla diyor ki; Biz doğru yolda olduğumuzdan eminiz, çünkü biz tarihin ve bilimin yasalarıyla savaşıyoruz. Lenin'in, Mao'nun, Mahir'in, Dayı'nın öğrettikleriyle savaşıyoruz. Bu savaşta şehitler vermekten korkmuyoruz, çünkü şehitler vermeyi göze alamayanların kölelikten kurtulamayacağını biliyoruz.

Bilgehan diyor ki; "ben olmam gereken yerdeyim." Her cepheleinin olması gereken yer halkı ve vatanı için savaşımdır. Her cepheleinin olması gereken yer Kızıldere'den bu güne yarattığımız gelenekleri ve değerleri devam ettirmektir. Her halk çocuğunun yeri Cephe'dir, her halk çocuğunun safı Bilgehan'ın safıdır.

Bilgehan diyor ki; yoldaşlık sevgi demektir. Halkını ve yoldaşlarını sevmek, faşizme karşı savaşımdır. "Sizi seviyorum" diyor son anlarında... Aynı Şafak gibi, aynı Bahtiyar gibi. Cephele olmak yoldaşlarını ölesiye sevmektir, Cephele olmak yoldaşlarına kendinden çok değer vermektir, Cephele yoldaş olmak bir çift göz, bir tek yürek, bir tek ses olmaktır.

Bilgehan diyor ki; devrimci demek, cephele demek sabır demektir. *"Sabır devrimcinin ikinci akıldır."* Sabretmesini bilmeyen savaşımda da bilemez. Bilgehan sabretti, her gün katledilen yoldaşlarının hesabını soracağı günü bekleyerek sabretti, sabır savaşı istemektir, sabır 19 Aralık'ın, Dilek Doğan'ın, Berkin Elvan'ın, Yılmaz Öztürk'ün, Günay Özarslan'ın, Dersim'de katledilen gerillaların hesabını sorma bilincidir.

Bilgehan diyor ki; Cephele mütevazıdır. Mütevazılık, tercihe bağlı değil, devrimci bir zorunluluktur. Zorunluluktur, çünkü mütevazı olunmadan **DEVİRİMCİ BİR ÇALIŞMA YAPMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR**. Nedir mütevazı olmak; Bilgehan gibi hesap sorma gününü beklemek, düşmanın burnunun dibine girme cüretini göstermek ve sakince, sade ama kahramanca, yiğitçe, destan yazarcasına savaşıbilmek, son nefesini yoldaşlık sevgisiyle vermektir.

Bilgehan diyor ki; Cephele her koşulda devrimciliğin gereğini yapar. Olmam gereken yerdeyim diyor Bilgehan. Olması gereken yer devrimciliğin gereği. Nedir devrimciliğin gereği? Tek kelimeyle: **SAVAŞMAK!**

Bilgehan diyor ki; Biz emperyalistlerin bize reva gördükleri köleliği kabul etmiyoruz. Bir kere başkaldırdık, bir kere isyan ettik. Ya boynumuz düşer, ya emperyalistlerin iktidarı. Boynumuz düşecek bunu biliyoruz buna hazırız. Ancak savaş sadece bununla kalmayacak. **EMPERYALİSTLERİN CELLADI OLACAĞIZ.**

BİZ LEYLA VE BİLGEHAN'IN YOLDAŞLARI VE ÖĞRENCİLERİYİZ.

SAVAŞIMIZ ŞEHİTLERLE DEVAM EDİYOR

ŞEHİTLERİMİZLE SAVAŞIYORUZ SAVAŞARAK KAZANACAĞIZ

ÖLEBİLİRİZ, İMHA OLABİLİRİZ ANCAK BOYUN EĞMEYİZ, UZLAŞMAYIZ YENİLMEYİZ!

LEYLA VE BİLGEHAN YENİ BİR KOMUTAN KUŞAĞININ İKİ KAHRAMANI OLARAK ÖLÜMSÜZLEŞTİLER; BAYRAKLARI BİZİM ELİMİZDEDİR ARTIK!

LEYLA ARACI VE BİLGEHAN KARPAT ÖLÜMSÜZDÜR!

LEYLA VE BİLGEHAN'IN ÖZGEÇMİŞLERİ:

"HAREKETİ BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK VE SOSYALİST BİR TÜRKİYE İÇİN TEK ÇÖZÜM OLARAK GÖRÜYORUM."

Leyla ARACI,

1983 İskenderun doğumlu. 2007 Haziran'ında Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nden mezun oldu, bir öğretmendi. Demokrat bir ailede yetişen Leyla, amcasının oğlu Yusuf Aracı'nın () örgütlenmesiyle birlikte devrimcileri tanımaya ve onlara sempati duymaya başladı. Asıl örgütlenmesi üniversiteyi bitirdikten sonra oldu.*

Özgeçmişinde yazdığı bir ayrıntı, onun Dersim'de gösterdiği komutanlığın temellerini gösteriyor: "Yanlış yapmaktan çok korkuyorum. Özellikle yapacağım bir yanlışın yoldaşlarıma, halkıma ve partime zarar vermesinden korkarım sürekli. Bir gün önemli kararları benim vermem gerekirse kimseye zarar gelmeden en doğru kararı nasıl veririm diye sürekli düşünüyorum. Bir yandan da önemli olan alacağım kararın devrime bir adım daha yaklaşmamızı sağlaması diye düşünüyorum..."

Leyla en doğru kararı verdi. 3 silahsız gerilla, bombalanmış sığınakların içinden aldı silahlarını ve düşmanla sonuna kadar çatışarak yoldaşı Mahir Bektaş ile birlikte şehit düştüler.

Leyla, savaşıma kararlılığını şöyle anlatıyordu: "Bedenimi silah yapar düşmanın beyninde patla-

rım, dağlarda savaşabilirim. Böyle bir görev bana verilirse partime ve yoldaşlarıma layık olacağıma inanıyorum... Bana verilen her yeni görev ayrı bir coşku ve heyecan katıyor. Ben gerilla olmak istiyorum."

Leyla, Hareket'i şöyle anlatıyordu:

"Hareketi bağımsız, demokratik ve sosyalist bir Türkiye için tek çözüm olarak görüyorum. Hareket ile tanışmam benim yeniden dünyaya gelmemi sağladı. İnsan yaşamını değerli kılan ne varsa hareketimizde toplanmış. Hareket devrimi ve sosyalizmi ifade ediyor."

Bilgehan KARPAT

4 Temmuz 1989 tarihinde Tekirdağ'da doğdu. ODTÜ Kimya Mühendisliği bölümünde okurken Cephe ile tanıştı. 2007 Ekim ayında Ankara'da devrimci ilişkiler içine girdi. Asıl olarak Kevser Mırzak'ın () şehitliğinin ardından devrimcilik yapma kararı aldı.*

2008 yılında 5 aylık bir tutsaklığı oldu. Ardından 2009 Ekim - 2012 Temmuz arasında Sincan F Tipi Hapishanesi'nde özgür tutsaklık yaşadı. 1,5 yıllık bir tutsaklığı da Yunanistan'da yaşadı. O Şafak Yayla ve Elif Sultan Kalsen'in öğrencisiydi. Özgeçmişinde onları şöyle anlatıyordu: "İstanbul gençlikte yöneticim Şafak ve Elif idi. Şafak'tan nasıl yönetici olunur konusunda bir çok şey öğrendim. En başta da yönetici olmak için insanları sevmek gerektiğini öğrendim. Elif'te de cüretin ve pratiğin içine balıklama dalma cesaretini gördüm."

Bilgehan, kendisini mücadelenin tam ortasında görüyordu: "Kendimi mücadelenin ortasında görüyorum. Hareketimin hedeflerini, sürecin niteliğini, savaşımızı kavradıkça daha büyük sorumluluk du-

yuyorum. Ve savaşın gerisinde kalmamak, sürecin önünü açan bir savaşçı olmak için daha da mücadelemin içine girmek istiyorum."

Bilgehan, örgütünün şöyle anlatıyordu: "Hareketim dünya ölçeğinde bugün M-L'nin tek sürdürücüsüdür. Tarihsel misyonu ülkemiz sınırlarını aşmıştır. Tüm dünya halklarının umudunu biz temsil ediyoruz. Adaleti biz temsil ediyoruz. Adalet bizimle özdeşleşmiş durumda. Böyle bir hareketin bir parçası olmaktan onur duyuyorum. Benim yaşamım hareket ile anlamlandı. Çünkü sevmeyi, sevgiyi hareketim ile öğrendim. En büyük acıları da, sevinçleri de, üzüntüleri de, korkuyu da hareketimin içinde yaşadım. Örgütlülük içinde geçen yıllarım için güvenle 'yaşadım' diyebiliyorum. Düzen içindeki yaşam ufku sınırlandırılmış, yetenekleri köreltilmiş bir yaşamdır. Bencilce istekler ve duygular peşinde geçen bir yaşamdır. Beni böyle bir yaşamdan kurtarandır örgütüm."

(*) Nazım Hikmet, Havana Röportajı şiiri

(*) Yusuf Aracı: 2000-2007 Büyük Ölüm Orucu Direnişi'nde 8. Ekipte yer alarak 26 Mart 2003 tarihinde zorla müdahale işkencesi altında şehit düştü.

(*) Kevser Mırzak: Bir DHKC savaşçısı olan Kevser, 10 Aralık 2007'de Ankara'da, çatışarak şehit düştü.

Not :7 Kasım'dan bu yana kendilerinden haber alamadığımız gerillalarımıza Tarık Demir'in adını da ekliyoruz. Bu haliyle haber alamadığımız gerillalarımız;

Kenan Günyel, Naciye Yavuz, Hünkar Derya Güneş, Mustafa Doğru, Hüseyin Gülmez, Tuncel Ayaz, Murat Gün, Aysun Saban, Bünyamin Kılıç, Melih Işık ve Tarık Demir

Gerillanın Sirt Çantası

DOĞADA YAŞAM

Yenebilen Yabani Otlar

Gerillanın Sirt Çantası'nda bu sayımızda doğadan toplayarak tüketebileceğimiz yabani bitkileri resimleriyle birlikte anlatacağız.

Ülkemizin coğrafi yapısı nedeniyle binlerce çeşit endemik bitkiye ev sahipliği yapıyor. Az tehlikeli, kolay bulunabilen ve yenmesinde sakınca olmayan bir çok bitkiyi fotoğraflarıyla beraber inceleyeceğiz.

Burda tanıttığımız bitkileri eğer daha önce hiç yemediyseniz ve tanıımıyorsanız mutlaka önce az miktarda tadına bakıp denedikten sonra yemelisiniz.

Bir önemli nokta da aksi belirtilmedikçe haşlayarak yenmelidir.

Unutmayalım ki mecbur kalmamız durumunda bu bilgiler hayatımızı kurtaracak niteliktedir.

Arapsaçı

Kokusu Anasonu andıran bu otun, görüntüsü dereotunu Andırmaktadır. Ancak tat ve aromaları tamamen farklıdır. Kuzey Anadolu'da, Ege ve Akdeniz'de yetişir. Körpe filizleri, tohum ve yaprakları

yemek yapımında kullanılır.

Çiğdem

Crocus

Anadolu'da 40 kadar türü yetişen çiğdem, nişasta ve şeker içeren kökleriyle ilkbaharda ortaya çıkan yiyeceklerdendir. Çiğ de yenebilen

yumruları haşlanarak ta tüketilebilir.

Çiriş

Eremurus spectabilis

Nisan ortasından itibaren doğada boy gösteren çiriş sarı çiçekli ve otsu bir bitkidir. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun dağlarında ve İç Anadolu'da yetişir.

Sf. 68

Deniz Börülcesi

Salicornia europea

Etli, boğum boğum kollu, tuzlu deniz börülcesi denize yakın alanlarda yetişiyor. Kökünden sökölmezse yıllarca yaşayabiliyor. Türkiye'de daha çok Ege'de tanınan deniz börülcesinin kendine has bir lezzeti vardır. Haşlayarak tüketilmektedir.

Ebegümeci

Malva sylvestris

Türkiye'nin hemen her tarafında yetişen pembe çiçekli ebegümeci, daha çok güneşli ve kuru yerleri sever. Yapraklarının ve çiçeğinin tüketilmesinde bir sakınca yoktur. Haşlayarak yada çiğ olarak tüketilebilir.

Eşek Dikeni

Onopordum illyricum

Haziran ayından itibaren pembemsi, morumsu çiçekler açan bu dikenli bitki yol kenarlarında mutlaka dikkatinizi çekmiştir. Genelde Batı Anadolu'da bulunur ancak İç Anadolu ve Doğu Anadolu'da da rastlanır. GÖvdesi soyularak çiğ yada haşlanarak tüketilebilir

Hindiba

Cichorium intybus

Kara hindibaya benzetmekle birlikte mavi çiçekleriyle diğerinden ayrılır. Çiçekler bitkinin ortasından çıkan sürgünlerin üzerinde tek veya birden fazla olarak bulunabilir. Kökleri kavrulup kafeinsiz kahve yapımında kullanılır.

Eşek Marulu

Sonchus oleraceus

Soluk yeşil renkli, hafif damarlı, uzun yapraklar pek de uzun olmayan gövdenin etrafını sarmalar. İki yıllık bir bitkidir ve soluk sarı renkte çiçekleri vardır. Gevrek

sapları haşlandığında çıtır çıtır ve lezzetlidir.

Hodan

Borago officinalis

Pembemsi, morumsu çiçekleri, etli bir sapı ve buruşuk, kalın yaprakları vardır.

Sf. 69

Gelincik

Papaver rhoeas

Haşhaşgillerden, tülümsü çiçekli bir ottur. Baharda tarlalarda, yok kenarlarında, çayırda bulunur. Suyu ve zengin toprakları sever. Tomurcuklanmadan önce toplanarak tüketilebilir.

Isırgan

Urtica dioica

Isırgan, neredeyse tüm toprak türlerinde ve bütün bölgelerimizde yetişen, biraz da arsız olan bir bitkidir. Yemeklerde genç dalları ve özellikle üst kısımları kullanılır.

Hardalotu

Sinapis arvensis

Sarı çiçekli ve otsu bir bitki olan hardal otu Türkiye'nin pek çok yerinde yetişir. Acımsı ve hardal tadını andıran yabani hardal pek çok yörede sevilerek yenen bir ottur. Tüylü bir

gövdesi, koyu yeşil yaprakları vardır.

Işkın

Rheum ribes

Pازیya benzer ekşi dalları olan ışkın bahar ve yaz aylarında çoğunlukla Doğu Anadolu'da olsa da tüm ülkemiz genelinde yetişmektedir. Çiğ tüketilebilir.

İğnelik

Erodium ve Geranium

İğneye benzer sivri sürgünleri vardır. Pembe çiçekleri bahar aylarında yol kenarlarında dikkatinizi çeker. Yoğun bir kokusu vardır

Kenger

Gundelia tournefortii

Bir metreye kadar uzayan, sütlü bir bitki kenger. Körpe sürgünleri dikenler ayıklandıktan sonra yeniyor, kökünden sakız elde ediliyor. Neredeyse Ülkeizin her yerinde yetişmektedir.

Karahindiba

Taraxacum

Sarı çiçekleriyle bahar aylarında karşımıza çıkar. Tırtıklı ya da düz, uzun, yeşil yapraklı, acımsı bir ottur ve Türkiye'nin hemen her yerinde yetişir. Körpe yapraklar çiğ olarak yenirse

de daha eski yapraklar acılaştır ve haşlamayı zorunlu hale getirir.

Kuş Ekmeği

Capsella Bursa-pastoris

En fazla 40-50 cm'ye kadar yükselebilen, yaprakları bol ve yayvan, neredeyse yere yapışık gibi duran bir ottur. Körpeyken çiğ olarak yenebilmektedir.

Sf. 70

Kaya Koruğu

Crithmum maritimum

Deniz kenarlarında kayalıklarda yetişen bir ottur; etli yapraklı, soluk yeşil renkli bir bitkidir. Özellikle Ege ve Akdeniz kıyılarında yetişir.

Kuş Otu

Stellaria media

Minik, körpe yaprakları, beyaz çiçekleri vardır ve ilkbahar aylarında görülmektedir. Çiğ olarak yenebilen bitkilerdendir

Kazayağı

Falcaria vulgaris

Maydanoza benzeyen dalları, hafif pembeye çalan sap kısımlarıyla toprağa elinden geldiğince yayılır. Körpe yapraklar çiğ olarak ye-

nilebilir.

Kuş Yüreği

Theligonum cynocrambe

Kış aylarında görülebilen bu yürek biçiminde, narin yapraklı ot çiğ olarak tüketilebilir. Yağmurlardan sonra ortaya çıkan erkenci otlardan biridir ve yürek şeklindeki açık yeşil renkli yaprakları vardır.

Kuzukulağı

Rumex acetosella

İnce uzun yapraklar, pembe bir sap. Tadı limondan daha ekşidir. Gölge, serinlik yerlerde yetişir. Çiğ olarak tüketilebilir.

Semizotu

Portulaca oleracea

Hafif buğulu küçük yaprakları olan, sarı çiçekli yabani semizotunun ülkemizde altı cinsi bulunmaktadır. Çiğ olarak tüketilebilir.

Labada

Rumex

Karabuğdaygillerden labada ile kuzukulağı aynı tür bitkilerdendir. Birbirlerine çok benzerler ancak labada daha sert yapraklıdır, kuzukulağı gibi ekşi değildir. Ülkemizde hemen her

yerde yetişmesi nedeniyle kolay bulunabilir.

Sirken

Chenopodium türleri

Kimi ince uzun, kimi biraz daha yayvan, kenarları tırtıklı yaprakları, üzümü andıran çiçekleri vardır. Pişirilerek tüketilmektedir.

Sf. 71

Madımak

Polygonum cognatum

Anadolu'nun en yaygın kullanılan otlarından biridir, baharın ilk baharın başlarında görülmeye başlar. Sert gövdeli,

elips, yeşil yapraklı ve sürünücü gövdeli bir ottur.

Su Teresi

Nasturtium officinale

Kalp şeklindeki yapraklar dalların kenarlarına düzenli bir şekilde sıralanmıştır. Kalın, ancak körpe sapın her iki tarafından çıkan dalların ortalarından yeni filizler vererek büyür. Çiğ olarak tüketilebilmektedir.

Sarmaşık

Tamus communis

Tadı acımsı olduğundan 'acı filiz' de denir. Bakır renkli sürgünleri ve ilk yaprakları yenmektedir.

Şevketi Bostan

Scolymus hispanicus

Sarı çiçekli, dikenli ve tek yıllık bir bitki. 1600 metreye kadar yüksekliklerde yetişmektedir. Kökleri kızartılıp, haşlanıp ya da ızgarada pişirilip tüketilebilir.

Turp Otu

Raphanus
raphanistrum

Ülkemiz genelinde
byetişmektedir, turp otu-
nun yaprakları turp tadını
andırır. Çiçekleri beyaz ya
da çok açık sarıdır. Çiğ
olarak yenebilir.

Yabani Kuşkonmaz

Asparagus acutifolius

Dikenli dalları olan,
zambakgiller
familyasından bir çalıdır.

Bazen dalların üzerinden, bazen de yerden
çıkan filizleri (rizom) incecikdir. Koyu yeşil ve
kırmızımsı morumsu renklerin karışımıyla
oldukça albenili bir filizdir.

Yabani Sarımsak

Allium türleri
Çiçekleri
beyazdan, pemb-
eye değişik ren-
klerde olur. Sapın
üzerinde topuz
şeklinde birçok ufak çiçekten oluşur. Dalların
kalınlığı da değişebilir.

herşey bitti

onlar için herşey bitti
herşey bitti onlar için
su değil içtikleri
el değil sıktıkları
ekmek değil yedikleri
onlar için herşey bitti herşey
anaları yok onların
aşkları özlemleri
bekledikleri yoktur yoktur
kime diyecekler güzelim diye
kime diyecekler gözümün nuru
kime diyecekler bir tanem diye
kime diyecekler ömrümün varı

bitti bitti artık herşey bitti
onlar için artık herşey bitti
bu törenler, bu cayırtı
bu altınlar bu yaldız
bu koşum saltanatı yalan
yalan, yalan, yalan, hepsi yalan
korkudur bayrakları korku
ne yaslanacak duvar
ne tutunacak bir dal var
değil mi ki kırdılar bu fidanları
değil mi ki ağlattılar bu anaları
bitti bitti artık herşey bitti
onlar için artık herşey bitti

**Kışı Sığınaklarda Geçiren
Gerilla Tarzını Pratiğimize
Mahkum Ettik**

YAŞASIN GERİLLA SİYASATI!
KURTULUŞ KAM - SİYASİ

YAŞASIN ÖZGÜR DÜŞÜNÜŞ!

YAŞASIN İLK KURTULUŞ FA...

YAŞASIN DEĞİŞİCİ K...

İŞİT D. C. H. GİLL'...

